

ผลของการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานการพยาบาลบนหอผู้ป่วย
ของนักศึกษาพยาบาลตำรวจ ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ

ปริญญานิพนธ์
ของ
พันตำรวจโทหญิง กัลยา เตชะเสถียร

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2546
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผลของการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วย
ของนักศึกษาพยาบาลตำรวจ ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ

บทคัดย่อ
ของ

พันตำรวจโทหญิง กัลยา เตชะเสถียร

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

พฤษภาคม 2546

๒ ๒๕๔๖

24 ก.ค. 2546

พันตำรวจโทหญิง กัลยา เตชะเสถียร. (2546). ผลของการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความเชื่อมั่น
ในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 วิทยาลัย
พยาบาลตำรวจ. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพมหานคร :
บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : อาจารย์วิไลลักษณ์
พงษ์โสภา , รองศาสตราจารย์ เวนนี กริทอง

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลของการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความเชื่อ
มั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาล
ตำรวจ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาพยาบาลตำรวจชั้นปีที่ 2 ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองต่ำ จำนวน 30 คน ซึ่ง
ได้มาโดยวิธีสุ่มอย่างง่ายจากประชากร แล้วนำมาสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่ง เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบ
คุม กลุ่มละ 15 คน กลุ่มทดลองได้รับการใช้สถานการณ์จำลองเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเองในการ
ปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วย และกลุ่มควบคุมได้รับการให้ข้อสนเทศ แบบแผนการทดลองของการ
วิจัยในครั้งนี้เป็นแบบ Randomized Control Group Pretest – Posttest Design เครื่องมือที่ใช้ในการควบคุม
ข้อมูลคือ แบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วย สถิติที่ใช้ในการ
วิเคราะห์ข้อมูล คือ การทดสอบด้วยค่าที

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษาพยาบาลตำรวจมีความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วยเพิ่มขึ้น
หลังจากได้รับการใช้สถานการณ์จำลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักศึกษาพยาบาลตำรวจมีความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วยเพิ่มขึ้น
หลังจากได้รับการให้ข้อสนเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักศึกษาพยาบาลตำรวจที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง มีความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติ
งานพยาบาลบนหอผู้ป่วยเพิ่มขึ้นมากกว่า นักศึกษาพยาบาลที่ได้รับข้อสนเทศอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .01

THE EFFECT OF SIMULATION ON SELF –CONFIDENCE OF THE SECOND
YEAR NURSING STUDENTS ON PATIENT WARD OF POLICE NURSING
COLLEGE

AN ABSTRACT

BY

Pol.Lt.Col KULLAYA TACHASATEAN

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Educational Psychology
at Srinakharinvirot University

MAY 2003

Pol.Lt.Col.KULLAYA TACHASATEAN.(2003). *The Effect of Simulation on Self – confidence of the Second Year Police Nursing Students on Patient ward of Police Nursing College*. Master thesis. M.Ed.(Educational Psychology). Bangkok : Graduate Shool,Srinakharinvirot University. Advisor Committee: Mrs.Wilailuck Pongsopar, Assoc.Prof.Waythanee Greethong

The purposes of this experimental were to compare the effects of simulation on self – confidence of the second year police nursing students on patient ward of police nursing college. The subjects of 30 police nursing students were randomly sampling from the second year police nursing students whose self – confidence were low . Then they were randomly divided into an experimental group and control group. Each group was consisted of 15 police nursing students. The experimental group was exposed to simulation on self – confidence of the nursing care on the ward while the control group was exposed to the conventional instruction. The research design was randomized control group pretest – posttest design. The instrument was the evaluation record of self confidence of nursing care on the ward. The data were analyzed by t – test

The results were as follows :

1. The self confidence of nursing care on the ward of police nursing students who were exposed to simulation significantly increased than before the experiment at .01 level
2. The self confidence of nursing care on the ward of police nursing students who were exposed to conventional instruction significantly increased than before the experiment at .01 level
3. The self confidence of nursing care on the ward of the police nursing students who were exposed to simulation significantly increased than the others police nursing students who were exposed to conventional instruction at .01 level.

ปริญญานิพนธ์

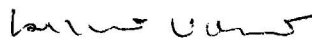
เรื่อง

ผลของการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงาน
การพยาบาลบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ

ของ

พ.ต.ท.หญิง กัลยา เตชะเสถียร

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร. นภาพร หะวานนท์)

วันที่ 9 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2546

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

ประธาน

(อาจารย์ วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา)

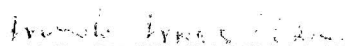
กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ เวรณี กรีทอง)

กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ)

กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรพรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาของ อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ เวณี กริทอง กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยล้อมแสง กรรมการสอบปากเปล่าที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนวคิด และ ข้อเสนอแนะ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเมตตาอย่างสูง ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ และ อาจารย์ ดร. พาสนา จุรัตน์ ที่ให้คำแนะนำ และเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ในภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ พลตำรวจตรี ไพโรจน์ จันทรมโนลี ผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลตำรวจ ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการใช้เครื่องมือโสตและสถานที่ในการวิจัยในครั้งนี้ และขอบพระคุณพี่ๆน้องๆ ภาควิชาการพยาบาลศัลยศาสตร์กระดูกและข้อศัลยกรรม ภาควิชาการพยาบาลสูติศาสตร์ ภาควิชาหลักการพยาบาล น้องๆอีกหลายคนในวิทยาลัยพยาบาลตำรวจที่แสดงความห่วงใย เป็นกำลังใจและให้ข้อเสนอแนะต่างๆ ในการทำวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ ที่สละเวลาในการทดลองเพื่อประกอบการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณคุณไพรัตน์ เด็กหญิงพริษา เดชาเสถียร และสมาชิกทุกคนในครอบครัว รวมทั้ง คุณแม่เนย คุณน้ำสมบุญ นางสาว สุวรรณ นิมพงษ์ศักดิ์ คุณสุนิสา คุณอนันต์ เสนคุ้ม ที่ให้กำลังใจ แสดงความห่วงใย และให้ความช่วยเหลือในทุกๆด้านแก่ผู้วิจัยด้วยดีเสมอมาผลแห่งความดีทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการวิจัยในครั้งนี้ ขอมอบให้กับ คุณแม่ – คุณน้ำ ผู้มีพระคุณทุกท่าน และ บุรพคณาจารย์ที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้ตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบัน

พันตำรวจโทหญิง กัลยา เดชาเสถียร

สารบัญ

บทที่		หน้า
1.	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
	การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	4
	ตัวแปรที่ศึกษา.....	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
	กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	7
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	7
2.	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่นในตนเอง.....	8
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่นในตนเอง.....	8
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่นในตนเอง.....	14
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สถานการณ์จำลอง.....	18
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้สถานการณ์จำลอง.....	18
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สถานการณ์จำลอง.....	24
	เอกสารเกี่ยวกับวิทยาลัยพยาบาลตำรวจ.....	29
3.	วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	33
	ประชากร.....	33
	กลุ่มตัวอย่าง.....	33
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	33
	การดำเนินการสร้างเครื่องมือ.....	34
	วิธีดำเนินการทดลอง.....	39
	การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาค้นคว้า.....	41
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
5. บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	44
บทย่อ.....	44
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	44
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	44
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	44
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	45
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	46
อภิปรายผล.....	46
ข้อเสนอแนะ.....	50
ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยลำดับต่อไป.....	50
บรรณานุกรม.....	51
ภาคผนวก.....	56
ภาคผนวก ก.....	57
ภาคผนวก ข.....	140
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	143

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1. แสดงแบบแผนการทดลองแบบ Randomized control Group Pretest – Posttest Design.....	38
2. แสดงการเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย ของนักศึกษาพยาบาลตำรวจ ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองต่ำก่อนและหลัง ได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง.....	42
3. แสดงการเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย ของนักศึกษาพยาบาลตำรวจ ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองต่ำก่อนและหลัง ได้รับการให้ข้อเสนอแนะ.....	43
4. แสดงการเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย ของนักศึกษาพยาบาลตำรวจ ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองต่ำที่ได้รับการใช้ สถานการณ์จำลองและการให้ข้อเสนอแนะ.....	45
5. แสดงคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย ของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ กลุ่มทดลอง ที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง.....	141
6. แสดงคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย ของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ กลุ่มควบคุม ที่ได้รับการให้ข้อเสนอแนะ.....	142

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

วิชาชีพพยาบาลเป็นวิชาชีพหนึ่งที่มีการปฏิบัติเป็นหลัก การเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์เป็นการเตรียมพยาบาลให้เป็นผู้ที่มีความสามารถทั้งในด้านวิชาการและมีความสามารถในการปฏิบัติการพยาบาลตามลักษณะของวิชาชีพ ในการจัดการเรียนการสอนจึงประกอบด้วย 2 ส่วนที่สำคัญ คือ ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติที่มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกัน (จินตนา ยูนิพันธุ์, 2527 ; Atkins and Murphg, 1994) ในการศึกษาภาคปฏิบัติทำให้เข้าใจภาคทฤษฎีมากขึ้นและการศึกษาภาคทฤษฎีทำให้เกิดความเข้าใจในภาคปฏิบัติดีขึ้น (นภาพร นนทการ. 2516 : 115) การศึกษาภาคปฏิบัติมีความสำคัญมาก เพราะจะต้องลงมือกระทำจริงกับชีวิตมนุษย์ นักศึกษาพยาบาลจึงต้องมีความรู้ และ มีทักษะ ใช้ความระมัดระวัง เพราะหากเกิดความผิดพลาด หมายถึงอันตรายต่อชีวิตผู้ป่วย (คณะกรรมการพัฒนาอาจารย์ . 2528 : 1)

การฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยเป็นการเผชิญกับสภาวะการณ้จริงของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการพยาบาล การฝึกปฏิบัติจริงทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่ต้องประยุกต์ทฤษฎีที่ได้เรียนรู้อย่างครบถ้วนมาสู่การปฏิบัติ จากการศึกษา นักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ของ ชิดชนก รุ่งแสง (2541) พบว่าในขณะที่ปฏิบัติการพยาบาลนั้น นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 60 และนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 65 ขาดความเชื่อมั่นในตนเองในการฝึกปฏิบัติ ลักษณะของการขาดความเชื่อมั่นคือ ในขณะที่ปฏิบัติการพยาบาล มีอาการมือสั่น ปฏิบัติงานด้วยความไม่คล่องแคล่ว ตอบคำถามด้วยเสียงเบา ไม่กล้าตัดสินใจในการแก้ปัญหาการพยาบาลพื้นฐานง่ายๆ เช่น การเปลี่ยนหัวเข็มเจาะเลือด การเปลี่ยนน้ำยาทำแผล เป็นต้น การปฏิบัติงานนักศึกษามักจะสอบถามอาจารย์เนทีสค์ หรือ พยาบาลประจำการ ทำให้เกิดผลเสียต่อประสิทธิภาพของการรักษาพยาบาล อาจก่อให้เกิดข้อผิดพลาดที่ร้ายแรงขึ้นได้ในการปฏิบัติงาน การระวังป้องกันความผิดพลาดในการฝึกปฏิบัติในสภาวะการณ้จริงเป็นสิ่งสำคัญ แนวทางป้องกันประการหนึ่งที่มีความสำคัญคือการเสริมสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ นักศึกษาพยาบาล นักศึกษาพยาบาลจะต้องมีความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย

ความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วยเป็นสิ่งจำเป็น เพราะวัตถุประสงค์ของหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ระบุว่าให้ผู้เรียนสามารถจำแนก วิเคราะห์ วินิจฉัยปัญหาตามอาการของผู้ป่วย ครอบครัว และ ชุมชน ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมแต่ละราย ซึ่งการที่ผู้เรียนจะสามารถปฏิบัติหน้าที่ในลักษณะดังกล่าวได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว เป็นประโยชน์ต่อผู้

ป่วยให้มากที่สุดได้นั้น ต้องอาศัยความเชื่อมั่นในการจำแนก การวิเคราะห์ วินิจฉัยอาการ ตลอดจนมีความเชื่อมั่นในการปฏิบัติการดูแลรักษาผู้ป่วยในสถานการณ์จริง ดังที่ อัจฉรา เนตรล้อมวงศ์ (2531 : 25-27) ได้แบ่งลักษณะพฤติกรรมของผู้ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองไว้ว่าจะต้องเป็นผู้ที่มีความมั่นใจในการกระทำของตนเอง และมั่นใจว่าจะพบกับความสำเร็จในสิ่งที่ได้กระทำลงไป ไม่หลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่เป็นปัญหา มีความสามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี กล้าแสดงความคิดเห็น กล้าตัดสินใจและกล้าเผชิญความจริง มีความรับผิดชอบสูง ปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ต่างๆ ได้ง่าย ไม่วิตกกังวลมากเกินไป รักความยุติธรรม และ เป็นผู้ผู้นำ

จากการสำรวจปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย ของนักศึกษาพยาบาลตำรวจ ชั้นปีที่ 2 , 3 และ 4 (ชั้นปีที่ 1 ยังไม่ได้ขึ้นฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย) โดยให้นักศึกษาพยาบาลตำรวจทั้ง 3 ชั้นปีตอบแบบสอบถามปลายเปิดจำนวน 2 ข้อ ดังนี้

ข้อ 1 ในการขึ้นฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยท่านพบปัญหาหรือไม่ ถ้าพบปัญหานั้นคืออะไร จากผลการสำรวจพบว่านักศึกษาพยาบาลตำรวจชั้นปีที่ 2 จำนวน 70 คน ตอบว่ามีปัญหา 37 คน คิดเป็นร้อยละ 52.86 ปัญหาที่พบคือ ไม่กล้าตัดสินใจ ไม่กล้าพูดกับผู้ป่วยและญาติ ไม่กล้าตอบคำถามอาจารย์และพยาบาลพี่เลี้ยง ไม่มั่นใจในบุคลิกภาพของตนเอง ไม่กล้าปฏิบัติการพยาบาล มือสั่นเมื่อต้องให้การพยาบาลแก่ผู้ป่วย กลัวเกิดความผิดพลาดในการปฏิบัติงานครั้งแรก นักศึกษาพยาบาลตำรวจชั้นปีที่ 3 จำนวน 66 คน ตอบว่ามีปัญหา 24 คน คิดเป็น ร้อยละ 36.67 ปัญหาที่พบคือ ไม่มั่นใจในบุคลิกภาพของตนเอง ไม่กล้าพูดคุยกับผู้ป่วยและญาติ กลัวตอบคำถามไม่ได้ เมื่อเวลาต้องส่งเวรกลัวถูกซักถาม นักศึกษาพยาบาลตำรวจชั้นปีที่ 4 จำนวน 56 คน ตอบว่ามีปัญหา 16 คน คิดเป็นร้อยละ 28.39 ปัญหาที่พบคือ กลัวการส่งเวร กลัวถูกซักถาม ไม่มั่นใจในการตอบคำถาม

ข้อ 2. เมื่อมีปัญหาท่านทำอย่างไร นักศึกษาพยาบาลตำรวจชั้นปีที่ 2 ที่มีปัญหาจำนวน 37 คน พบว่า จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 52.72 ตอบว่าพยายามสร้างกำลังใจให้กับตนเอง สร้างความมั่นใจให้กับตนเอง ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม จำนวน 10 คน คิดเป็น ร้อยละ 28.13 ตอบว่า หลีกเลี้ยง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 19.15 ตอบว่า พยายามมองหาอาจารย์เมื่อผู้ป่วยหรือญาติซักถาม พยายามทำสติให้มั่นเมื่อต้องให้การพยาบาล นักศึกษาพยาบาลตำรวจชั้นปีที่ 3 ที่มีปัญหาทั้งหมด 24 คน พบว่า จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 72.58 ตอบว่า ฝึกส่งเวรให้มากก่อนส่งเวรจริงต้องท่องให้ได้ 2 – 3 รอบ หลีกเลี้ยงไม่เข้าไปคุยกับผู้ป่วยและญาติ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 15.18 ตอบว่า ศึกษาค้นคว้าเพิ่มให้มากขึ้น จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.24 ตอบว่า ตั้งสติให้ดีก่อนปฏิบัติการใดๆ นักศึกษาพยาบาลตำรวจชั้นปีที่ 4 ที่มีปัญหาจำนวน 16 คน พบว่า จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 81.82 ตอบว่า ศึกษาค้นคว้าให้มากขึ้น เตรียมตัวก่อนส่งเวรให้ดีขึ้น จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 16.24 ตอบว่า หลีกเลี้ยงไม่คุยกับใครเมื่อขึ้นฝึกปฏิบัติงาน ทดลองส่งเวรก่อนส่งจริง

จากการสำรวจปัญหาดังกล่าวพบว่า ปัญหาที่พบในการปฏิบัติงานของนักศึกษาพยาบาลตำรวจ คือ ปัญหาเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเอง ได้แก่ การไม่กล้าตัดสินใจ ไม่กล้าพูดคุยกับผู้ป่วย และญาติ ไม่มั่นใจในบุคลิกภาพของตนเอง กลัวเกิดความผิดพลาดในการปฏิบัติงานครั้งแรก มือสั่นในการปฏิบัติงาน ไม่กล้าซักถามข้อสงสัย และ ตอบคำถามด้วยเสียงเบา หรือ ไม่กล้าตอบ ดังที่ จุฬามาศ จันทร์ศรีสุต (2537:14) กล่าวว่า ผู้ที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง ควรมีลักษณะดังนี้ คือ ตระหนัก และยอมรับในความสามารถของตนเอง รวมทั้งมี อัตมโนทัศน์ที่ดีต่อตนเอง ถ้าคิดกล้าทำ ในสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสม และ ในการสำรวจพบว่า ปัญหาเหล่านี้เกิดขึ้นมากที่สุด กับ นักศึกษาพยาบาลตำรวจ ชั้นปีที่ 2 จึงควรได้รับการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เพราะการทำงานกับชีวิตมนุษย์ควรทำด้วยความเชื่อมั่นและถูกต้องมิฉะนั้นจะมีผลเสียต่อชีวิตดังกล่าวได้

วิธีการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองสามารถทำได้หลายวิธี เช่น บทบาทสมมติ การใช้สถานการณ์จำลอง การใช้เทคนิคแม่แบบ การฝึกความรู้สึกไว เป็นต้น การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจจะใช้สถานการณ์จำลอง ในการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง เพราะ สถานการณ์จำลอง คือการจำลองสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับสภาพความเป็นจริงนำมาให้ ผู้ที่มีปัญหาลองแสดงบทบาทให้เหมาะสม

สถานการณ์จำลองเป็นวิธีการหนึ่งที่ได้มีการศึกษาทดลองแล้วว่าเป็นกระบวนการที่สามารถฝึกให้ผู้เรียนได้เผชิญกับปัญหา สามารถพัฒนาศักยภาพส่วนบุคคลให้แก่ผู้เรียนได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเสริมสร้างคุณลักษณะที่ดี เช่น ความรู้สึก การปรับพฤติกรรมความเชื่อมั่น เป็นต้น อีกทั้งการใช้สถานการณ์จำลองเป็นการเลียนแบบสภาพที่เกิดขึ้นจริง เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกเผชิญสภาพปัญหาด้วยตนเอง ด้วยการปฏิบัติ แสดงและออกความเห็น ซึ่งวิธีการนี้จะทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจ และ มีความรู้สึกร่วมกับเหตุการณ์ได้ดี (Schultz. 1972 :4) นอกจากนี้ สมพงษ์ จิตระดับ (2530 : 74) ได้กล่าวว่า สถานการณ์จำลองเป็นรูปแบบและกระบวนการที่ฝึกฝนให้ผู้เรียนได้เผชิญกับสิ่งที่เกิดขึ้น และ ปัญหาต่าง ๆ การรู้จักหาแหล่งข้อมูล การติดต่อสื่อสาร การแก้ปัญหา การค้นพบ การวินิจฉัย และ การตัดสินใจ ซึ่งนักศึกษาพยาบาล ต้องนำประสบการณ์จากภาคทฤษฎีมาใช้อย่างมีความมั่นใจ มีการตัดสินใจด้วยความเชื่อมั่น อันจะส่งผลดีต่อการพยาบาลผู้ป่วย และการใช้สถานการณ์จำลอง สามารถพัฒนาตัวแปรต่างๆ ได้ เช่น ผลการวิจัย จิรวดี จุลสารวล (2540:68) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบผลของการใช้สถานการณ์จำลองกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 2 ศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ วัดใหญ่อินทาราม ผลการศึกษาพบว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง มีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น หลังจากการได้รับการใช้สถานการณ์จำลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาผลของการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วย ของนักศึกษาพยาบาลตำรวจก่อนและหลังได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง
2. เพื่อเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วย ของนักศึกษาพยาบาลตำรวจก่อนและหลังได้รับการให้ข้อเสนอแนะ
3. เพื่อเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาลตำรวจที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง กับนักศึกษาพยาบาลตำรวจที่ได้รับการให้ข้อเสนอแนะ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ จะเป็นแนวทางให้อาจารย์และบุคลากรทางการแพทย์ ซึ่งเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ความชำนาญทางการรักษาพยาบาลให้กับนักศึกษาพยาบาล ได้นำสถานการณ์จำลองไปใช้ในการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองต่ำ ของวิทยาลัยพยาบาลตำรวจ สำนักงานแพทย์ใหญ่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ ปีการศึกษา 2545 ซึ่งเป็นนักศึกษาที่อยู่ในระหว่างการศึกษาราย วิชาการพยาบาลอายุรศาสตร์ - ศัลยศาสตร์ 3 ตามหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองต่ำ จำนวน 37 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ ปีการศึกษา 2545 ซึ่งเป็นนักศึกษาที่อยู่ในระหว่างการศึกษาราย วิชาการพยาบาลอายุรศาสตร์ - ศัลยศาสตร์ 3 และ อยู่ระหว่างการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยศัลยกรรม ตามหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองต่ำ จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากประชากร แล้วนำมาสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง และ กลุ่มควบคุม กลุ่มละ 15 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น คือ วิธีพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองในการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย ซึ่งแบ่งเป็น 2 วิธี คือ

3.1.1 การใช้สถานการณ์จำลอง

3.1.2 การให้ข้อสนเทศ

3.2 ตัวแปรตาม คือ ความเชื่อมั่นในตนเองในการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การใช้สถานการณ์จำลอง หมายถึง สถานการณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้คล้ายคลึงกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงบนหอผู้ป่วย แล้วให้นักศึกษาพยาบาลตำรวจ อาสาสมัครมาแสดงบทบาทตามสถานการณ์นั้น ๆ และ นักศึกษาที่เหลือในกลุ่มเป็นผู้สังเกตการณ์ โดยแต่ละสถานการณ์ให้ผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้สังเกตการณ์และผู้แสดง เมื่อสิ้นสุดแต่ละสถานการณ์ให้นักศึกษาพยาบาลตำรวจแสดงความคิดเห็นโดยนำเอาการแสดงออกทั้งความรู้สึกร และพฤติกรรมของผู้แสดงมาเป็นข้ออภิปรายเพื่อการเรียนรู้ โดยการใช้สถานการณ์จำลองซึ่งมีขั้นตอน 4 ขั้นตอน ดังนี้

1.1 ขั้นเตรียมการ

ผู้วิจัยสนทนากลุ่มเกี่ยวกับความไม่เชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วย และซักถามถึงวิธีแก้ปัญหา

1.2 ขั้นดำเนินกิจกรรม

ผู้วิจัยขออาสาสมัครกลุ่มหนึ่งให้เป็นผู้แสดงในสถานการณ์จำลองและนักศึกษาที่เหลือเป็นผู้สังเกตการณ์แสดงของเพื่อน โดยให้นักศึกษาที่แสดงในสถานการณ์จำลองแสดงบทบาทที่ได้รับมอบหมาย และ ให้นักศึกษาสลับเปลี่ยนกันเป็นผู้แสดงและผู้สังเกตหมุนเวียนกันไปในการทดลองแต่ละครั้ง

1.3 ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล ภายหลังจากที่นักศึกษาแสดงบทบาทตามสถานการณ์จำลองแล้ว ผู้วิจัยให้นักศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับความรู้สึกและบทบาทที่นักศึกษาได้แสดงและที่ได้สังเกต

1.4 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักศึกษาสรุปสิ่งที่นักศึกษาได้เรียนรู้เกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเองที่ได้รับจากสถานการณ์จำลอง และ ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

วิธีนี้ใช้กับกลุ่มทดลอง

2. การให้ข้อเสนอแนะ หมายถึง วิธีการที่ทำให้นักศึกษาพยาบาลเกิดการเรียนรู้ โดยการให้อ่านเอกสารที่มีเนื้อหา เกี่ยวกับการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง โดยมีขั้นตอน 3 ขั้นตอน ดังนี้

2.1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนา ชักถามนักศึกษาพยาบาลสำรวจเกี่ยวกับปัญหาความเชื่อมั่นในตนเองและวิธีแก้ไข

2.2 ขั้นเสนอข้อเสนอแนะ

2.2.1 ผู้วิจัยแจกเอกสารเกี่ยวกับการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองให้นักศึกษาพยาบาลสำรวจอ่าน

2.2.2 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลสำรวจซักถามถ้ามีข้อสงสัย

2.3 ขั้นสรุป

ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลสำรวจช่วยกันสรุปสาระสำคัญที่ได้จากการอ่านแล้ว ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

วิธีนี้ใช้ในกลุ่มควบคุม

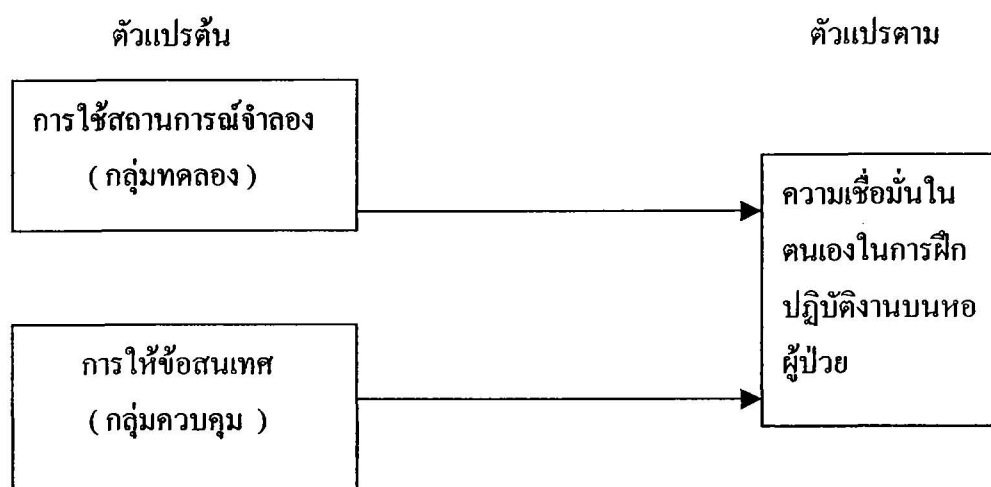
3. ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง การแสดงออกของนักศึกษาพยาบาลสำรวจ ด้วยการกระทำ และคำพูดที่มั่นใจในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วย ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบความเชื่อมั่นในตนเองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งครอบคลุมพฤติกรรม 3 ด้านดังนี้

3.1 ความเชื่อมั่นในตนเองในการให้คำแนะนำในการดูแลสุขภาพ แก่ผู้ป่วยและญาติ ได้แก่ ตอบคำถามเกี่ยวกับอาการของผู้ป่วยได้ บอกวิธีการช่วยเหลือตนเองได้ และบอกวิธีการดูแลผู้ป่วยให้กับญาติได้

3.2 ความเชื่อมั่นในตนเองในการรับส่งเวร ได้แก่ พูดเสียงดังฟังชัดขณะส่งเวร ตอบคำถามเกี่ยวกับอาการของผู้ป่วยได้อย่างถูกต้องและชัดเจนชัดคำเมื่อถูกซักถามจากพยาบาลผู้รับเวร

3.3 ความเชื่อมั่นในตนเองในการให้การพยาบาล ได้แก่ การทำความสะอาดแผล การฉีดยา และการให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ ด้วยความมั่นใจ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักศึกษาพยาบาลตำรวจมีความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วยเพิ่มขึ้นหลังจากการได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง
2. นักศึกษาพยาบาลตำรวจมีความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วยเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการให้ข้อเสนอแนะ
3. นักศึกษาพยาบาลตำรวจที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง มีความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วยเพิ่มขึ้นมากกว่า นักศึกษาพยาบาลที่ได้รับการให้ข้อเสนอแนะ

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่นในตนเอง การใช้สถานการณ์จำลอง โดยแบ่งออกเป็นหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเอง
 - 1.1 เอกสารเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเอง
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่นในตนเอง
2. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับสถานการณ์จำลอง
 - 2.1 เอกสารเกี่ยวกับสถานการณ์จำลอง
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์จำลอง
3. เอกสารเกี่ยวกับวิทยาลัยพยาบาลตำรวจ

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่นในตนเอง

1.1 เอกสารเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเอง

1.1.1 ความหมายของความเชื่อมั่นในตนเอง

สมิต อาชนิกกุล (2520:84) ได้ให้ความหมายไว้ว่าความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง คุณสมบัติอย่างหนึ่งของบุคคลที่สำคัญทั้งหลาย คนที่จะก้าวไปสู่ตำแหน่งที่ใหญ่โตทั้งหลาย ไม่มีใครเลยที่ปราศจากความเชื่อมั่นในตนเอง

วิจิตร วรุศบางกูร (2521 : 8) กล่าวว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง คือความสามารถเป็นตัวของตัวเอง และการหยั่งรู้ความสามารถของตน

นโปเลียน ฮิลล์ (ประสงค์ อาสา. 2524 : 218 – 307 อ้างอิงจาก Napolian Hill . 1972) ให้ความหมายไว้ว่า ความเชื่อมั่นในตน เป็นความเชื่อว่าท่านสามารถทำได้ การสร้างความเชื่อมั่นในตนเองต้องเริ่มด้วยการขจัด “ความกลัว” ความเชื่อมั่นในตนเองเป็นสิ่งที่ไม่เคยป่าวประกาศหรือโอ้อวด เว้นแต่จะแสดงด้วยการกระทำในทางสร้างสรรค์อย่างเฉลียวฉลาดเท่านั้น

ไซมอน (อัจฉรา เนตรล้อมวงศ์ .2531 : 4 ; อ้างอิงจาก Symonds .1964) ให้ความหมายว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง ลักษณะพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกด้วยการกระทำและคำพูดที่เหมาะสมในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในและนอกห้องเรียน ซึ่งมีลักษณะต่าง ๆ 5 ลักษณะ คือ

1. การกล้าแสดงออก ได้แก่ การกล้าแสดงความสามารถของตน การกล้าแสดงความคิดเห็น การกล้าซักถามข้อสงสัย
2. การพึ่งตนเอง ได้แก่ การแก้ปัญหาด้วยความสามารถของตนเอง การทำงานประสบผลสำเร็จ การมีความเพียรพยายาม
3. การเป็นตัวของตัวเอง ได้แก่ การมีเหตุผลไม่คล้อยตามผู้อื่น โดยปราศจากการไต่ตรอง การตัดสินใจได้ด้วยตนเอง
4. การมีความรับผิดชอบ ได้แก่ การปฏิบัติหน้าที่ในความรับผิดชอบได้ครบถ้วน การกล้ารับผิดชอบเมื่อกระทำความผิด
5. การมีความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การมีมนุษยสัมพันธ์กับคนอื่น การรู้จักช่วยเหลือและร่วมมือกับหมู่คณะ การยอมรับสถานการณ์ใหม่ๆ

โยเดอร์ และ พรอคเตอร์ (Yoder and Proctor .1988 : 85) ให้ความหมายความเชื่อมั่นว่า หมายถึง ความคล่องแคล่ว การเห็นคุณค่า การยกย่อง และ ความเข้าใจตนเอง

ปราโมทย์ เยี่ยมสวัสดิ์ (2538 : 24) ให้ความหมาย ความเชื่อมั่นว่า ลักษณะของ พฤติกรรมที่กล้าแสดงออก กล้าตัดสินใจด้วยตนเองอย่างมั่นใจโดยไม่พึ่งพาผู้อื่น กล้าพูด กล้าทำ กล้าตอบคำถาม โดยไม่ลังเล มีความกระตือรือร้น ไม่สะทกสะท้านต่อเหตุการณ์และบุคคล ไม่จู้จี้ขี้ใจ ไม่ประหม่า ไม่หวาดผวา และ แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดีกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง ความมั่นใจ ความเพียรพยายาม และความกล้าหาญในการที่จะกระทำสิ่งใดให้ประสบผลสำเร็จตามจุดหมายที่ตั้งไว้ โดยไม่หวาดหวั่นต่ออุปสรรคใด บุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเองมักมีลักษณะต่าง ๆ เช่น กล้าพูด กล้ากระทำ กล้าต่อสู้กับอุปสรรค สามารถแก้ไขปัญหาคด้วยตนเองสามารถกระทำสิ่งต่าง ๆ โดยไม่ลังเล ไม่หวั่นไหวต่อคำติชมของผู้อื่น มีความพอใจในความสามารถของตน มีความสามารถในการชักจูงผู้อื่นให้คล้อยตามได้ สามารถคิดและกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความมั่นใจ และสามารถควบคุมอารมณ์ให้อยู่ในสภาพปกติได้ ซึ่งความเชื่อมั่นในตนเองของบุคคลนี้เกิดจากการที่บุคคลได้หวังได้คิด และได้กระทำให้ความคิดเป็นจริงขึ้นมา ถ้าความหวังและความคิดได้สัมฤทธิ์ผลอยู่เสมอ บุคคลก็จะมี ความมั่นใจในตนเองมากขึ้น และความเชื่อมั่นในตนเองยังเป็นบุคลิกภาพทางสังคมอย่างหนึ่งที่ควรปลูกฝังให้แก่เด็ก เพื่อให้เป็นพลเมืองดีของประเทศชาติต่อไป

1.1.2 ลักษณะของบุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง

สมิท (Smith. 1961 : 185) กล่าวว่า ความเชื่อมั่นในตนเองของบุคคลจะมีมากน้อยเพียงไรนั้น สามารถพิจารณาได้จากความขัดแย้งระหว่างตนตามอัตภาพ กับคนตามปณิธานแห่งคน ถ้าความขัดแย้งเกิดขึ้นมากจะเป็นเหตุให้ตนมีความรู้สึกไม่มีค่าไม่เหมาะสมและไม่พึงพอใจ

อริย์ เศรษฐชัย (2520 : 14) กล่าวว่า บุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเองจะทำให้เกิดความเข้มแข็งแก่แผนการดำเนินงานสร้างชีวิต และชักจูงให้บุคคลอื่นมีความเชื่อมั่นตามได้และมีพลังในการต่อสู้กับปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยเชื่อมั่น ชอบแสดงความคิดเห็นและกล้าตัดสินใจด้วยตนเอง

วินัย ธรรมสกล (2527 : 27) กล่าวถึงลักษณะของผู้ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองว่าจะมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตน และประสบผลสำเร็จในหน้าที่ที่การทำงานสามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดี

ความเชื่อมั่นในตนเองจะเป็นสิ่งที่ช่วยให้บุคคลสามารถทำงานร่วมกับบุคคลอื่น เข้าสังคม หรือติดต่อกับบุคคลอื่นตลอดจนสามารถตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนบุคคลที่ขาดความเชื่อมั่นในตนเองจะทำให้การทำงานร่วมกับคนอื่น การเข้าสังคม การติดต่อกับบุคคลอื่นและการตัดสินใจเป็นไปอย่างยากลำบาก (วิจิตร วรตบวงกูร 2521 : 8) ได้มีผู้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเองของบุคคลไว้หลายทัศนะ ดังนี้

ไซมอนด์ (Symond. 1964 : 85-86) ได้กล่าวถึงความแตกต่างของบุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง และบุคคลที่ไม่เชื่อมั่นในตนเองว่าอยู่กระทำ และไม่กระทำ บุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเองจะกระทำสิ่งต่าง ๆ โดยมักจะคิดก่อนที่จะกระทำการสิ่งใดลงไป และจะไม่ยอมจำนนต่อสิ่งใดโดยสิ้นเชิงเสียทีเดียว ลักษณะการกระทำของบุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง ประกอบด้วย

1. รู้ในสิ่งที่ต้องการจะกระทำ
2. คิดในสิ่งที่เห็นว่าจะสามารถกระทำสำเร็จ
3. ตัดสินใจ
4. ลงมือกระทำสิ่งที่ตนตัดสินใจแล้ว

ส่วนบุคคลที่ขาดความเชื่อมั่นในตนเองมักมีแต่ความขลาดกลัว ไม่แน่ใจในตนเอง มักใช้เวลาส่วนใหญ่ไปในทางนึกภาพเอาเองในสิ่งที่ตนต้องการหรือปรารถนา และไม่กระทำการสิ่งใดตามลำดับขั้นแห่งความเป็นจริง เนื่องจากขาดความรู้ ขาดความกล้าหาญ และเกียจคร้าน จนกระทั่งกลายเป็นไม่ทำอะไรเลย ซึ่งสอดคล้องกับ แบลร์ (Blair. 1968 : 138) ที่กล่าวว่า บุคคลที่

เชื่อมั่นในตนเองจะยอมรับสภาพการณ์ใหม่ ๆ ที่ตนประสบโดยปราศจากความกลัวความล้มเหลว ส่วนสาเหตุที่ทำให้บุคคลมีความเชื่อมั่นในตนเองนั้น สมิท (Smith. 1961 : 185) ได้แสดงความคิดเห็นในการพิจารณาว่าบุคคลจะมีความเชื่อมั่นในตนเองมากหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับความขัดแย้งระหว่างตนตามอัตภาพ และตนตามปณิธาน ถ้าความขัดแย้งเกิดขึ้นมากจะเป็นสาเหตุทำให้รู้สึกว่าตนเองไม่มีค่า ไม่เหมาะสมทำให้ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง มีความวิตกกังวล ซึ่งเป็นทำนองเดียวกับความเชื่อของมาสโลว์ ที่ว่าบุคคลมีความต้องการเป็นที่ยอมรับจากสังคมหรือหมู่คณะ ต้องการได้รับความยกย่อง และความสำเร็จ ถ้าความต้องการนี้ได้รับการตอบสนองจนพอใจจะทำให้คน ๆ นั้นมีความเชื่อมั่นในตนเอง รู้สึกรู้สีก่อนมีค่า มีความสามารถ และมีประโยชน์

นอกจากนี้ สมาคมการศึกษาเด็กแห่งอเมริกา (Child Study Association of America. 1952 : 185 - 186) แสดงความเห็นไว้ว่า ความเชื่อมั่นในตนเองจะเกิดขึ้นกับเด็กที่ประสบผลสำเร็จในการกระทำสิ่งต่าง ๆ เสมอบุคคลยังประสบความสเร็จมากเท่าไรย่อมมีความเชื่อมั่นในตนเองมากเท่านั้น เมื่อบุคคลมีความเชื่อมั่นในตนเอง จะรู้สึกว่า ไม่ถูกข่มขู่จากคนอื่น ทำให้ความยุ่งยากใจต่าง ๆ ลดลงหรือหมดไป อันเป็นผลให้มีความสามารถที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้ได้ผลดียิ่งขึ้น สามารถรับฟังความคิดเห็น หรือคำนิยามของผู้อื่นได้ด้วยลักษณะของบุคคลที่มีวุฒิภาวะทางอารมณ์

เลขา ปิยะอัจฉริยะ (2530 : 56) กล่าวถึงลักษณะของบุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเองไว้ว่าเป็นคนที่มีความเข้าใจเป็นอย่างดี เกี่ยวกับบทบาทของตนเองในสังคม คือ มีลักษณะที่พึ่งพาตนเองได้ รู้จักนำตนเองเมื่อเข้ากลุ่มก็สามารถเป็นผู้นำ และผู้ตามที่ดีได้ สามารถตัดสินใจในสิ่งต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง มีความกล้าไม่ขลาดอาย มีความภาคภูมิใจในความสำเร็จ เมื่อไม่สำเร็จก็ไม่ท้อถอยที่จะพยายามต่อไปด้วยความรับผิดชอบ นอกจากนี้เด็กที่มีความเชื่อมั่นในตนเองไม่กลัวที่จะสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น มีอารมณ์ผูกพันกับผู้อื่น ไม่เฉยเมยต่อสิ่งแวดล้อม ขณะที่ปฏิบัติกิจตอบโต้กับใครจะรู้สิ่งที่ตนทำไปนั้นจะก่อให้เกิดผลอะไรและอย่างไร จึงสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี

พรรณราย ทรัชยะประภา (2533 : 42) กล่าวถึงลักษณะของบุคคลที่ขาดความเชื่อมั่นในตนเองว่า จะรู้สึกว่าตนเองมีปมด้อย ขลาดกลัว ไม่กล้าแสดงออก ไม่ว่าจะเป็นการทำงานหรือความคิดเห็นก็ตาม

จุฬามาศ จันทร์ศรีสุคต (2537 : 35) กล่าวว่าผู้ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองควรมีลักษณะพื้นฐาน คือ มองเห็นคุณค่าของตนเอง ยอมรับความสามารถของตนเอง โดยได้รับประสบการณ์ใน

-ลักษณะที่ประสบผลสำเร็จอย่างสม่ำเสมอ กล่าวคือ เมื่อได้รับสำเร็จจากการกระทำแล้วจะได้รับการยกย่อง และ เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง ลักษณะของบุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเองมีดังนี้

1. การรับรู้ หมายถึง บุคคลที่มีลักษณะที่ตระหนักและยอมรับในความสามารถของตนเอง รวมทั้งมี อึดทน โทษณ์ที่ดีต่อตนเอง
2. การแสดงพฤติกรรม หมายถึง บุคคลที่มีพฤติกรรมที่ตระหนักในความสามารถของตนเองอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งพฤติกรรมที่แสดงออกนั้น ทำให้เกิดผลงานที่ได้รับการยกย่องชมเชย
3. การกระทำที่เหมาะสม หมายถึง บุคคลที่มีบุคลิกภาพที่แสดงถึงความมีความเชื่อมั่นในตนเอง คือ กล้าคิด กล้าทำ ในสิ่งที่ถูกต้องและเหมาะสม

ประพุทธ์ (2538 : 27) กล่าวว่าพฤติกรรมเชื่อมั่นในตนเอง ประกอบด้วย

1. บรรลุเป้าหมายโดยไม่เบียดเบียนผู้อื่น
2. ปกป้องสิทธิของตนเอง และ เคารพสิทธิของคนอื่น
3. รู้สึกดีต่อตนเอง มีความเชื่อมั่นในระดับที่พอสมควร
4. เข้าสังคมกับผู้อื่นได้ดี เปิดเผย
5. กล้าเลือกและกล้ารับผิดชอบในการตัดสินใจของตนเอง
6. ตรงไปตรงมา ขณะเดียวกันก็พร้อมที่จะรับฟังคำปฏิเสธ

จากเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่า ลักษณะของผู้ที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง คือ เป็นบุคคลที่มีความกล้าแสดงออกในทางที่ถูกต้องและเหมาะสม มีจิตใจมั่นคง ไม่คล้อยตามผู้อื่น โดยไม่มีเหตุผลสามารถพึ่งตนเองได้ สามารถตัดสินใจเรื่องราวต่าง ๆ ด้วยตนเอง มีความเป็นตัวของตัวเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีเหตุผล กล้าแสดงออก มีความรับผิดชอบ ไม่วิตกกังวลจนเกินไป ตั้งใจมุ่งมั่นในอนาคตไว้อย่างสูง และ คิดว่าตนจะประสบผลสำเร็จ

1.1.3 ปัจจัยที่ส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเอง

ความเชื่อมั่นในตนเองของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง จะเกิดขึ้นได้จากการที่บุคคลนั้น ประสบความสำเร็จในการกระทำสิ่งต่าง ๆ เสมอ บุคคลประสบความสำเร็จมากย่อมมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้นเท่านั้น เมื่อบุคคลมีความเชื่อมั่นในตนเอง เขาจะรู้สึกว่าตัวเองไม่ถูกข่มขู่จากผู้อื่น เบรคเคอริดจ์ (Breckeridge. 1955 : 80-249) ได้อ้างถึงการศึกษาของสตรอทเธอร์ (Strother) แจ็ค (Jack) และเพจ (Page) ที่กล่าวว่า การได้รับการยอมรับจากครอบครัวจะเป็นสาเหตุสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้เด็กสามารถพัฒนาความคิดเรื่อง การนับถือตนเองและความเชื่อมั่นในตนเอง เด็กที่มีความเชื่อมั่นในตนเองจะมีความสามารถในการควบคุมตนเอง มีความรับผิดชอบ และสามารถแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมด้วย นอกจากนี้สาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้

-เด็กเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง ได้แก่ การฝึกอบรมเพิ่มเติมเป็นพิเศษอยู่เสมอ ๆ จนมีทักษะและความสามารถสูง ในที่สุดจะทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเองขึ้น นอกจากนี้ความเชื่อมั่นในตนเองยังขึ้นอยู่กับระดับอายุ ระดับพัฒนาการ และกลุ่มเด็กที่ร่วมเล่นหรือร่วมทำงานด้วย ตลอดจนสถานการณ์ต่าง ๆ ที่กำลังเผชิญอยู่ และสมพงษ์ ธีระพัฒน์ (2517 : 13) กล่าวว่าความเชื่อมั่นในตนเองเกิดจากการที่ได้รับความรักความเอาใจใส่จากบิดามารดา การส่งเสริมให้เด็กแสดงความคิดเห็น มีอิสระในการตัดสินใจด้วยตนเอง เมื่อพบปัญหาที่สามารถแก้ไขปัญหานั้นได้

แบนดูรา (Bandura.1977 : 78-82) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบที่ช่วยส่งเสริมให้บุคคลเกิดความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองไว้ดังนี้

1. ความสำเร็จในการปฏิบัติงาน (Performance Accomplishment) ถือเป็นการปฏิบัติงานตรงที่มีผลต่อความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองเป็นอย่างมาก ความสำเร็จในการกระทำกิจกรรมจะเป็นตัวเสริมแรง เกี่ยวกับความเชื่อในความสามารถของตนเองของบุคคล และ การไม่ประสบผลสำเร็จในการกระทำกิจกรรมหลาย ๆ ครั้ง จะเป็นตัวลดความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองของบุคคลลง ส่วนกรณีที่บุคคลมีความเชื่อในความสามารถของตนเองที่เกิดจากการประสบผลสำเร็จบ่อยครั้ง จะทำให้บุคคลนั้นไม่ท้อถอยในการกระทำกิจกรรม แม้จะกระทำกิจกรรมนั้นผิดพลาดไปบ้าง ในบางครั้งก็จะไม่ทำให้บุคคลนั้นยอมแพ้ แต่บุคคลจะพยายามหาวิธีแก้ไขข้อผิดพลาดด้วยความพยายามเพื่อให้กิจกรรมนั้นสำเร็จ

2. ประสบการณ์ทางอ้อม (Vicarious Experience) เป็นแนวทางหรือตัวแบบที่บุคคลนำมาพิจารณาความสามารถของตนเองเมื่อสังเกตเห็นผู้อื่น ได้รับความสำเร็จในการทำกิจกรรมที่อยาก โดยไม่มีผลเสียตามมา ทำให้บุคคลเกิดความคาดหวังว่าตนเองน่าจะมีความสามารถที่จะทำกิจกรรมนั้นได้เช่นเดียวกับตัวแบบ หากมีความตั้งใจและความพยายามสูง

3. การได้รับการชักชวนด้วยคำพูด (Verbal Persuasion) เป็นการรับเอาคำแนะนำหรือคำชักชวนของผู้อื่นมาเป็นข้อมูลเพื่อพิจารณาความสามารถของตนเอง ทำให้บุคคลคาดหวังว่าตนเองน่าจะมีความสามารถที่จะทำกิจกรรมนั้นได้สำเร็จ ถึงแม้ว่าจะเคยกระทำกิจกรรมนั้นไม่สำเร็จมาแล้วก็ตามซึ่งถือว่าเป็นการเพิ่มกำลังใจและเพิ่มความมั่นใจให้กับบุคคลในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ

4. การก่อให้เกิดอารมณ์ (Emotional Arousal) เมื่อบุคคลรับรู้ว่าตนเองมีความตื่นเต้น วิดกกังวล หรือกลัว จากการกระตุ้นของร่างกาย โดยในสภาวะที่ร่างกายถูกกระตุ้นมาก มักจะทำให้บุคคลกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ขาดประสิทธิภาพไป และ บุคคลจะคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนเองต่อการทำกิจกรรมนั้นในระดับต่ำ

สุพัตรา สุภาพ (2539 : 27) ได้กล่าวถึงการฝึกเพื่อส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเองว่า สามารถฝึกได้ดังนี้

1. การให้อภัยตนเอง ถือว่าเป็นการเริ่มต้นของการรักตนเอง
2. การให้ออกาสตนเองในการกระทำสิ่งต่าง ๆ ที่ควรกระทำ
3. การชอบตนเอง โดยหมั่นเอาใจใส่ตนเอง หมั่นสำรวจในสิ่งที่ต้องการ ที่แท้จริง
4. ยอมรับในตนเองว่ามีความแตกต่างจากผู้อื่น
5. การหาความสุข โดยการคิดถึงในเรื่องอดีต ที่ตนเองเคยมีความสุขในบางโอกาส
6. การมองสิ่งที่ดี แทนสิ่งที่ไม่ดี โดยไม่ให้สิ่งที่ไม่ดีมีอำนาจเหนือคน
7. ไม่ยอมกระทำการที่ตนคิดว่า คือ ความผิดพลาด หรือ เคยถูกตำหนิอีก

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าปัจจัยที่ส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเอง เกิดได้ทั้งจากการอบรมเลี้ยงดู การให้ความรู้ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษา การมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในโรงเรียน และ เกิดจากการที่ได้มีโอกาสประสบความสำเร็จในการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ มีอิสระในการตัดสินใจที่จะกระทำการต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง มีโอกาสได้สะท้อนความรู้สึกรจากการทำงาน ดังได้กล่าวแล้วจะเห็นว่า ความเชื่อมั่นในตนเองเป็นสิ่งที่ปลูกฝังและส่งเสริมพัฒนาให้เกิดขึ้นได้

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่นในตนเอง

1.2.1 งานวิจัยในประเทศ

วรรณิ รักรธรรม (2515 : 60) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความวิตกกังวล ความต้องการผลสัมฤทธิ์ ความรู้สึกรับผิดชอบของเด็กไทย เชื้อชาติไทย และเด็กไทยเชื้อชาติจีนโดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 240 คน ผลการศึกษาสรุปว่า การอบรมเลี้ยงดูของคนไทยใช้ระบบอาวุโสมากกว่าหลักการ ทำให้บุตรเก็บกดความไม่สบายใจเอาไว้ อันเป็นสาเหตุหนึ่งของความวิตกกังวลและการขาดความมั่นใจในตนเอง

ชูชีพ อ่อนโคกสูง (2516 : 96-98) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ แสดงตัว ความวิตกกังวล ความเชื่อมั่นในตนเอง กับคุณธรรมแห่งพลเมืองดี โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งชายและหญิงจำนวน 300 คน พบว่าเด็กชายมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่าเด็กหญิง เด็กที่ผู้ปกครองรับราชการและค้าขาย มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่า

-เด็กที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพอื่น ๆ เด็กที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงจะมีบุคลิกภาพแสดงตัวมากกว่าเด็กที่มีความเชื่อมั่นในตนเองต่ำ และเด็กที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง จะมีความวิตกกังวลต่ำ

ชูศรี หลักเพชร (2517 : 96) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับความเชื่อมั่นในตนเอง และคุณธรรมแห่งพลเมืองคือนักเรียนที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2515 จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 350 คน พบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่าเด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน ซึ่งการเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันทำให้บุตรเก็บกดความไม่สบายใจเอาไว้ อันเป็นสาเหตุหนึ่งของความวิตกกังวลและการขาดความมั่นใจในตนเอง การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันทำให้เด็กมีความเชื่อมั่นแตกต่างกันเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่าเด็กหญิงและเด็กชายจะมีความเชื่อมั่นในตนเองแตกต่างกัน

อุดม ลำอาจค์กุล (2519 : 90) ได้ศึกษาลักษณะความเป็นผู้นำ ความเคร่งครัด และความเชื่อมั่นในตนเอง โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 628 คน พบว่า ลักษณะความเป็นผู้นำมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเชื่อมั่นในตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สุรเกียรติ์ ชิมเจริญ (2523 : 50 – 52) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของความเชื่อมั่นในตนเอง กับระเบียบวินัยในชั้นเรียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 357 คน ชาย 189 คน หญิง 168 คน พบว่า ระเบียบวินัยแบบประชาธิปไตย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเชื่อมั่นในตนเอง แต่ความเชื่อมั่นในตนเองมีความสัมพันธ์ทางลบกับความวิตกกังวล

มาลี วงษ์แก้ว (2526 : 59- 60) ได้ศึกษาผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มต่อการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 20 คน แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 10 คน กลุ่มควบคุม 10 คน พบว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับคำปรึกษาแบบกลุ่มมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับแต่เอกสารสารสนเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

มานิดา ทองทวี (2526 : 70 – 71) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มและรายบุคคล ที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 16 คน พบว่านักเรียนที่ได้รับคำปรึกษาแบบกลุ่มมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่าการให้คำปรึกษารายบุคคลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และนักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

ทัศนิตา ระเบียบดี (2529 : 49) ได้ศึกษาผลของการใช้เทคนิคแม่แบบโดยการ ใช้สไลด์การ์ตูน เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 40 คน แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 20 คน กลุ่มควบคุม 20 คน ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แม่แบบ มีความเชื่อมั่นสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

อัจฉรา เนตรล้อมวงศ์ (2531 : 4) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าถึงผลของการใช้บทบาทสมมติที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 โรงเรียนนนทรีวิทยา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2530 จำนวน 16 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการ ใช้บทบาทสมมติมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติ

นฤพนธ์ สีเสด (2541 : 16) ได้ศึกษา ผลของการฝึกการวิเคราะห์การติดต่อสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเองของนิสิตชั้นปีที่ 2 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลการวิจัยพบว่า นิสิตที่มีความเชื่อมั่นในตนเองเพิ่มขึ้น หลังจาก ได้รับการฝึกการวิเคราะห์การติดต่อสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

1.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

เบรคเคนริดจ์ (Breckenridge. 1955 : 80) อ้างถึงการศึกษาของสโตรทเธอร์ (Strother) แจ็ค (Jack) และ เพจ (Page) ซึ่งพบว่าสาเหตุที่ทำให้เด็กพัฒนาความคิดเรื่อง การนับถือตนเอง และความเชื่อมั่นในตนเอง ก็คือ การได้รับการยอมรับจากครอบครัว และการฝึกฝนเพิ่มเติมเป็นพิเศษอยู่เสมอจนมีทักษะ และความสามารถสูง นอกจากนี้ความเชื่อมั่นในตนเองยังขึ้นอยู่กับระดับอายุ พัฒนาการ และกลุ่มที่เด็กร่วมเล่นหรือร่วมทำงาน ตลอดจนสถานการณ์ที่กำลังเผชิญอยู่ซึ่งเชิร์ และคนอื่น ๆ (ประจักษ์ เล็กสวาสดี 2517 : 11 อ้างอิงมาจาก Sears and others. 1957 : 270-373) ได้ศึกษาพบว่าพ่อแม่ที่เข้มงวดกวดขันมักจะทำให้เด็กมีการพึ่งตนเองน้อยมาก และทำให้ขาดความมั่นใจในตนเอง

บรูซ (Bruch. 1968 : 138) ศึกษาพบว่า ผู้นำจะต้องมีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ และมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง วินัยทำให้คนอยู่ร่วมกันด้วยความสงบสุข วินัยจะเกิดขึ้นกับบุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง ดังนั้นเด็กที่มีความเชื่อมั่นในตนเองจึงน่าจะเป็นบุคคลที่อยู่ในสังคมได้ด้วยความสะดวก

เมดินนุส และ จอห์นสัน (Medinnus and Johnson. 1969 : 595) ได้ศึกษาและสรุปไว้ถึงคุณสมบัติของความเป็นผู้นำว่า บุคคลที่สามารถเป็นผู้นำได้นั้น นอกจากจะมีลักษณะเด่นหลายอย่าง เช่นสติปัญญาดี ความรู้ดี ปรับตัวเก่ง มีความคิดสร้างสรรค์แล้ว ลักษณะเด่นที่จะขาดเสียมิได้ก็คือ มีความรับผิดชอบและมีความเชื่อมั่นสูง

กัวร์ (Goor.1974 : 3514-A) ได้ศึกษาพบว่า เด็กที่มีความคิดสร้างสรรค์สูง มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง จะมีความสามารถในการแก้ปัญหา กล้าแสดงความคิดเห็นใหม่ ๆ ในการแก้ปัญหาได้ดีกว่าผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ต่ำอีกด้วย

ลาสเซอร์รี (Lasserre. 1989 : 221 – A) ได้ศึกษาพบว่าบรรยากาศของโรงเรียนมีผลทำให้เด็กมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง

มูสเสน (Mussen.1990 : 58) ได้ศึกษาพบว่า เด็กที่พ่อแม่ปล่อยให้เป็นอิสระในการช่วยเหลือตนเอง และ สนองความต้องการในด้านความอยากรู้อยากเห็น จะทำให้เด็กรู้สึกเป็นตัวของตัวเอง พึ่งตนเอง และ มีความคิดสร้างสรรค์ กล้าคิด กล้าตัดสินใจ กล้าพูด กล้าแสดงออก สามารถเผชิญเหตุการณ์ใหม่ ๆ ได้โดยไม่วิตกกังวล และ มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง

เฟลมมิง (Fleming .1995 : 779) ได้ศึกษาพบว่า การให้ประสบการณ์ต่าง ๆ แก่นักเรียนก่อนการปฏิบัติจริง จะทำให้นักเรียนมีความเป็นตัวของตัวเอง และ มีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น ตลอดจนสามารถปฏิบัติงานต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

วูดเดน (Wooden.1995 :3411) ได้ศึกษาพบว่า นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น ภายหลังเข้าร่วมโปรแกรมการสอนการแก้ไขปัญหาโจทย์ปัญหาวิชาคณิตศาสตร์ อีกทั้งนักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์มากขึ้น นอกจากนี้ความเชื่อมั่นในตนเองทำให้นักเรียนตั้งใจและกระตือรือร้นในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์มากขึ้น ทำให้นักเรียนเข้าใจวิชาที่เรียนได้มากขึ้น

เวลท์แคมป์ (Veltkamp.1997 : 48) ได้ศึกษา การรับรู้ของนักศึกษาพยาบาลที่มีต่อพฤติกรรมทำให้คำแนะนำในการปฏิบัติทางคลินิก ที่มีผลต่อการพัฒนาความเชื่อมั่นของนักศึกษาพยาบาล พบว่า นักศึกษาจะมีพฤติกรรมของความเชื่อมั่นเพิ่มมากขึ้น ภายหลังการให้คำแนะนำในการปฏิบัติการทางคลินิกของครูผู้สอน

จากเอกสารและงานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า การจัดประสบการณ์ต่างๆ ให้แก่นักเรียนก่อนการปฏิบัติจริงจะทำให้นักเรียนมีความเป็นตัวของตัวเอง และมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สถานการณ์จำลอง

2.1 เอกสารเกี่ยวกับการใช้สถานการณ์จำลอง

2.1.1 ความหมายของสถานการณ์จำลอง

สถานการณ์จำลองเป็นเทคนิคหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้ผ่านการฝึกด้วยสถานการณ์จำลองได้ฝึกปฏิบัติ และแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเอง มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของสถานการณ์จำลองไว้ดังนี้ คือ

เบค และมอนโร (Beck and Monroe. 1969 : 45-49) กล่าวถึง สถานการณ์จำลองว่าเป็นคำเก่าที่มีมานานแล้ว แต่เพิ่งจะมาใช้ให้เป็นประโยชน์ทางการศึกษาเมื่อไม่นานมานี้ ความหมายหนึ่งของสถานการณ์จำลองก็คือ “ความหลอกลวง” (Deception) หรือการแสดงผิด (Misrepresentation) ทั้งสองความหมายนี้เป็นความหมายของสถานการณ์จำลองในสมัยก่อนในปัจจุบันนี้คำว่า สถานการณ์จำลองหมายถึง กระบวนการซึ่งมีรูปแบบคล้ายคลึงสภาพความเป็นจริงที่สร้างขึ้นเพื่อจะทดสอบสภาวะการณ์หรือเพื่อการสอน

ชูลท์ (Schultz. 1972 : 4) กล่าวถึงการสอนโดยการใช้สถานการณ์จำลองว่าเป็นการสอนที่สมมติสถานการณ์ต่าง ๆ ให้คล้ายกับสภาพที่เป็นจริงโดยให้ผู้เรียนหรือผู้อยู่ในสถานการณ์นั้นได้ฝึกปฏิบัติและแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเองและยังทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ ดีกว่าวิธีสอนแบบบรรยาย

ครุคแซงค์ (Cruickshank. 1972 : 14) กล่าวว่า สถานการณ์จำลองนี้รวมไปถึงเรื่องจำลองภาพจากทีวีทัศน์และการเล่นละครด้วย

สำเร็จ เวชสมุทร (2533 : 18-19) กล่าวว่า สถานการณ์จำลองคือ การจำลองสถานการณ์หรือสภาพการณ์นั้นจากสภาพที่เป็นจริง หรือคล้ายคลึงสิ่งที่เป็นจริงในสังคมมากที่สุด แล้วผู้เรียนได้ปฏิบัติ แสดงความคิดเห็น หรือหาหนทางแก้ปัญหาในสถานการณ์นั้นจริง ๆ ซึ่งเป็นวิธีการฝึกที่ไม่ทำให้ผู้เรียนหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งหมดอยู่ในสภาพอันตราย หรือได้รับความเสียหายใด ๆ อีกทั้งทำให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในสภาพที่ใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุด มีโอกาสตัดสินใจเลือกวิธีการแก้ปัญหา และเลือกหลักการหรือทฤษฎีมาใช้ในการตัดสินใจแก้ปัญหาของเขา

ทิสนา แคมมณี (2539 : 202) ให้ความหมายของสถานการณ์จำลองไว้ว่า หมายถึง การจำลองสถานการณ์หรือการสร้างสถานการณ์ให้ใกล้เคียงกับความเป็นจริง แล้วให้ผู้เรียนเข้าไปอยู่ในสถานการณ์หรือการสร้างสถานการณ์ให้ใกล้เคียงกับความเป็นจริง และให้มีปฏิริยาโต้ตอบกัน วิธีการนี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ซึ่งในสถานการณ์จริงผู้เรียนอาจไม่กล้าแสดงเพราะเป็นการเสี่ยงต่อผลที่จะได้รับมากเกินไป

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า การใช้สถานการณ์จำลอง หมายถึง การจำลองเหตุการณ์ หรือการเลียนแบบสภาพการณ์ หรือ การสมมติสถานการณ์ให้มีความคล้ายคลึงกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในสังคมมากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาปัญหาจากสถานการณ์จำลองนั้น ๆ ด้วยตนเอง ซึ่งวิธีนี้จะทำให้ผู้เรียนมีประสบการณ์และเลือกแนวทางในการแก้ปัญหา มีความเข้าใจเหตุการณ์นั้น ๆ ได้ดียิ่งขึ้นอีกทั้งยังสามารถถ่ายโยงการเรียนรู้จากการฝึกไปสู่เนื้อหาที่ต้องการได้

2.1.2 ขั้นตอนในการสร้างสถานการณ์จำลอง

ทเวลเกอร์ (สมบูรณ์ เสนียวงศ์ ณ อยุธยา. 2525 : 17-20 ; อ้างอิงจาก Twelker. 1969) กล่าวถึงการสร้างสถานการณ์จำลองว่า ในการออกแบบสร้างสถานการณ์จำลองเพื่อการสอน ควรพิจารณาถึงสิ่งสำคัญดังต่อไปนี้

1. จะสอนเนื้อหาอะไร
2. จะสอนอย่างไรจึงจะได้ผลดีต้องคำนึงถึงภูมิหลังของผู้เรียนด้วย
3. ทำอย่างไรระบบที่ออกแบบจึงจะมีความสมบูรณ์ซึ่งต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ในการให้การศึกษาด้วย

สิ่งแรกที่ต้องพิจารณาในการสร้างสถานการณ์จำลอง คือ เป้าหมายในการใช้สถานการณ์จำลองนั้น เราต้องรู้ว่าจะใช้สถานการณ์จำลองนั้นเพื่ออะไร มีขอบเขตในการใช้งานแค่ไหน ขั้นตอนต่อไป คือ ศึกษาระบบปัญหาที่เราสนใจให้เข้าใจ จากนั้นให้วิเคราะห์ระบบปัญหาเหล่านั้นว่ามีส่วนประกอบอะไรบ้าง โดยเริ่มจากองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดแล้วแยกองค์ประกอบที่มีผลต่อ

ระบบปัญหาที่สนใจรองลงมาเป็นลำดับ จากนั้นเลือกใช้ลักษณะของสถานการณ์ตามความเหมาะสม เช่น การย่อส่วนจากสถานการณ์จริง เป็นต้น

ในการสร้างสถานการณ์จำลองเพื่อการเรียนการสอนมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. กำหนดขอบเขตปัญหาการสอนโดยผู้สร้างจะต้องรู้และเข้าใจว่าปัญหานั้นคืออะไร ปัญหาที่กำหนดขึ้นนั้นมีจุดมุ่งหมายอย่างไร และจะใช้สภาวะแวดล้อมอะไรเป็นแรงจูงใจที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจปัญหา
2. พิจารณาว่าใช้กับนักเรียนกี่คน ใช้เครื่องมืออะไร มีวิธีการอย่างไร ใช้วัสดุอุปกรณ์อย่างไร การดำเนินการจะเป็นไปในรูปใด มีสิ่งที่จะช่วยอำนวยความสะดวกได้บ้าง และปรัชญาการสอนจะเป็นไปในแนวใด
3. ปรับปรุงสถานการณ์เข้าสู่ปัญหา เพื่อให้ปัญหานั้นเป็นไปตามวัตถุประสงค์ต้องอาศัยสภาพการณ์ที่พิจารณาแล้วว่าเหมาะสมกับปัญหา หรือเลือกวิธีการที่จะนำปัญหาเข้าสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้
4. กำหนดวัตถุประสงค์เฉพาะโดยกำหนดวัตถุประสงค์ให้อยู่ในรูปของพฤติกรรมที่สามารถวัดได้
5. กำหนดเกณฑ์การวัดผล ซึ่งจะใช้วัดพฤติกรรมของผู้เรียน โดยแบ่งเกณฑ์การวัดออกเป็น 2 แบบ คือ เกณฑ์การวัดผลขั้นสุดท้ายในการเรียน
6. ข้อเสนอผลของสถานการณ์จำลอง
7. ขั้นตอนการเลือกชนิดของเครื่องมือที่จะนำมาเป็นส่วนประกอบในสถานการณ์จำลอง เช่น ใช้เครื่องช่วยสอน หนังสืออ่านประกอบ เกม หรือการแสดงบทบาท เป็นต้น
8. ขั้นตอนพัฒนาสถานการณ์จำลอง โดยเลือกสื่อหลายอย่างมาใช้ แล้วจึงเลือกสื่อที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดมาเป็นเครื่องมือ
9. พัฒนาระบบของสถานการณ์จำลอง โดยพิจารณาหาข้อบกพร่องของแต่ละขั้นตอนเพื่อนำไปแก้ไขสถานการณ์จำลองที่สร้างขึ้น ให้มีความสมบูรณ์มากที่สุด
10. ทดลองใช้สถานการณ์จำลองเพื่อหาข้อบกพร่องหรือข้อจำกัดของสถานการณ์จำลองที่สร้างขึ้น อาจทดลองกับนักเรียนกลุ่มเล็ก หรือแบบตัวต่อตัว โดยให้ผู้รับการทดสอบทำเครื่องหมายที่ที่เป็นปัญหา หรือเปิดโอกาสให้อภิปรายกับผู้สร้างโดยตรง
11. ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแก้ไขสถานการณ์จำลอง หลังการทดลอง ถ้าหากพบข้อบกพร่องต้องทำการปรับปรุงให้เหมาะสม
12. ใช้สถานการณ์จำลองเป็นอุปกรณ์หรือกิจกรรมในการสอนจริงซึ่งผู้สร้างจะต้องดูประสิทธิผลของสถานการณ์จำลองนั้นด้วย

13. ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้สถานการณ์จำลองเหมาะสมกับสภาวะการณ์ในอนาคต ในการนำสถานการณ์ไปใช้เป็นส่วนหนึ่งของการสอนนั้นมักจะพบการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ในการสอนจริงอยู่เสมอ จึงต้องปรับปรุงและเตรียมสถานการณ์จำลองให้ทันสมัยอยู่เสมอ

2.1.3 ขั้นตอนและเทคนิคการใช้สถานการณ์จำลองในการสอน

การใช้สถานการณ์จำลองเป็นการกำหนดสถานการณ์ตามจุดมุ่งหมายที่ผู้สอนต้องการ ที่เลียนแบบสภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงมากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาสถานการณ์ด้วยตนเองอย่างไม่ต้องกลัวอันตรายที่จะเกิดขึ้นแก่ตนเองและผู้เกี่ยวข้อง มีรูปแบบการใช้สถานการณ์จำลองหลายรูปแบบ และการสร้างสถานการณ์จำลองจะต้องให้เหมาะสมกับผู้เรียน

สมพงษ์ จิตระดับ (2530 : 76 – 77) กล่าวถึงขั้นตอนในการใช้สถานการณ์จำลองในชั้นเรียนไว้ดังนี้

1. ขั้นเตรียม เป็นการที่เริ่มนำเข้าสู่บทเรียนโดยการให้ข้อมูลเบื้องต้นแก่ผู้เรียนเป็นการเล่าเรื่องสรุปของสถานการณ์ที่นำมาใช้ บอกวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้นักเรียนได้รู้ แนะนำรูปแบบสถานการณ์จำลองที่สร้างขึ้น ประสพการณ์ ข้อมูล ความเข้าใจเบื้องต้น การแบ่งกลุ่ม การทำความเข้าใจกับเกณฑ์กติกาต่าง ๆ และภาษาการแสดง
2. ขั้นดำเนินกิจกรรมในขั้นนี้ผู้เรียนจะปฏิบัติตามกิจกรรมที่ระบุไว้ตามบทบาทที่ได้รับ
3. ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล เมื่อกิจกรรมสิ้นสุดลง ครูควรนำให้นักเรียนวิเคราะห์ประสพการณ์ต่าง ๆ ในขณะปฏิบัติกิจกรรม สาเหตุและผลที่เกิดขึ้นของกิจกรรม ความสัมพันธ์ระหว่างกฎเกณฑ์กติกา การเปรียบเทียบข้อมูลที่เกิดขึ้นจากการศึกษาร่วมกัน
4. ขั้นสรุป เน้นให้ผู้เรียนเปรียบเทียบเนื้อหาของสิ่งที่เรียนรู้กับชีวิตจริง การประยุกต์เชื่อมโยงเหตุการณ์จริงกับสถานการณ์จำลองให้มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติจริงต่อไป

กรมวิชาการ (2525 : 267-269) ได้เสนอว่าการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง มีขั้นตอนดำเนินการสอนดังนี้

1. ผู้สอนพบผู้เรียนเพื่ออธิบายการใช้อุปกรณ์ เช่น หนังสือสำหรับค้นคว้าเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษา และใช้ประกอบในการตัดสินใจ
2. แนะนำวิธีการเรียน โดยวิธีใช้สถานการณ์จำลอง
3. เสนอสถานการณ์จำลอง เพื่อให้ผู้เรียนได้พิจารณาปัญหา

4. ให้สมาชิกในกลุ่มร่วมกันอภิปราย ให้ข้อคิดเห็น โดยนำความรู้ที่ศึกษาจากข้อมูลมาประกอบการตัดสินใจ และร่วมกันสรุป

5. ให้ตัวแทนของกลุ่ม สรุปผลการแสดงความคิดเห็นต่อผู้สอน รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมร่วมกับผู้สอน

6. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุป

สมพงษ์ จิตระดับ (2530 : 74–75) กล่าวว่า สถานการณ์จำลองจัดเป็นเทคนิคที่เทคนิคหนึ่ง เป็นการสร้างประสบการณ์ให้กับผู้เรียนในการแก้ปัญหา รู้จักคิด ตัดสินใจ ซึ่งมีประโยชน์หลายประการ ได้แก่

1. สถานการณ์จำลองเป็นรูปแบบหลายกระบวนการที่ฝึกให้ผู้เรียนได้เผชิญกับสิ่งที่เกิดขึ้นปัญหาต่าง ๆ การรู้จักหาแหล่งข้อมูล การติดต่อสื่อสาร การแก้ปัญหา การค้นพบ การวินิจฉัยและการตัดสินใจ

2. สถานการณ์จำลองช่วยสร้างความเข้าใจในการบูรณาการระบบต่าง ๆ ในสังคมที่ก่อให้เกิดปัญหาจริยธรรม รู้จักการสัมพันธ์ความคิด ข้อมูลที่ได้รับและเชื่อมโยงไปสู่การปฏิบัติจริง

3. สถานการณ์จำลองสามารถใช้พัฒนาความเจริญส่วนบุคคลได้ในเรื่องของลักษณะนิสัยที่มีอยู่ เช่น ความรู้สึก การช่วยเหลือ การทำงานกลุ่ม การอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น การปรับพฤติกรรม ฯลฯ สิ่งเหล่านี้จะต้องก่อให้เกิดความเข้าใจ และเจตคติที่ดีต่อการดำเนินชีวิตในสังคม

4. สถานการณ์จำลองเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ผู้เรียนในการแสวงหาข้อเท็จจริง การทดลองเก็บข้อมูล ปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนรู้จักสังเกต เปรียบเทียบ ระมัดระวัง ละเอียดรอบคอบในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง

2.1. 4. วิธีการเสนอสถานการณ์จำลอง

สุภา กิจจาทร (2529 : 197) กล่าวถึงการเสนอสถานการณ์จำลองต่อผู้เรียนไว้ดังต่อไปนี้

1. ให้ดูรูปภาพแล้วเล่าเรื่องประกอบ
2. ให้ดูรูปภาพซึ่งเรียงลำดับตามเหตุการณ์
3. ให้ดูภาพยนตร์ หรือภาพสไลด์เกี่ยวกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น
4. ให้ดูการแสดงบทบาท (Role – Playing)
5. เล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นให้ฟังหรือใช้กรณีตัวอย่าง
6. ให้ดูสถานการณ์ที่ตกแต่งเหมือนสถานที่จริงและมีการแสดงบทบาทประกอบ

2.1.5. ประโยชน์ของสถานการณ์จำลองในการสอน

ครุคแชงก์ (Cruickshank, 1972 : 17-19) กล่าวถึง ส่วนดีที่ได้รับจากการใช้สถานการณ์จำลองในการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์ ซึ่งแสดงออกภายใต้สถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง
2. จากการปฏิบัติของผู้เรียนในสถานการณ์จำลองจะสามารถบอกได้ว่าเขาได้นำหลักการหรือทฤษฎีต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้วไปใช้เพียงใด อย่างไร
3. เป็นวิธีการให้ประสบการณ์แก่ผู้เรียน โดยที่ประสบการณ์นั้น ๆ ไม่อาจมีโดยตรงในขณะที่อยู่ในสถานศึกษา เช่น การแก้ปัญหาที่ปรากฏในชีวิตจริงในสังคม การสร้างสถานการณ์จำลองขึ้นมาจึงเป็นวิธีที่ทำให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการคิดแก้ปัญหาเหล่านั้น
4. เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประสบเฉพาะความจริงที่เลือกสรรแล้ว และมีระดับความยากง่าย ความสลับซับซ้อนที่เหมาะสมกับพื้นฐานของผู้เรียน
5. ผู้เรียนจะได้มีประสบการณ์ได้ฝึกสิ่งที่จะเสี่ยงอันตรายมากถ้าเป็นสภาพแท้จริง แต่เมื่อสถานการณ์นั้นได้ถูกจำลองมา ผู้เรียนจะสามารถฝึกและมีประสบการณ์ได้โดยไม่มีอันตรายใด ๆ

การใช้สถานการณ์จำลองในการเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์

ปัจจุบันการเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์เน้นในด้านคุณภาพของการสอนมากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ถึงวิธีการสอนและพัฒนาความรู้ความสามารถของตน การพัฒนารูปแบบการสอน ทิศนา ขัมมณี (2534 : 33) ได้สรุปขั้นตอนในการพัฒนารูปแบบการสอนไว้ 4 ขั้นตอน ได้แก่

1. ศึกษาแนวคิดและองค์ประกอบสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการสอนสิ่งที่ต้องการ เป็นการศึกษาวเคราะห์ถึงประเด็นสำคัญ สำหรับนำมาใช้ในการกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น
2. กำหนดองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของรูปแบบการสอน เป็นองค์ประกอบที่ผู้พัฒนาเห็นว่ามีความสำคัญ จำเป็นต่อผลการเรียนรู้สิ่งนั้น ๆ ของผู้เรียน เช่น จุดมุ่งหมายเนื้อหากระบวนการสอน ขั้นตอนและลักษณะการสอน การวัดและประเมินผล เป็นต้น เป้าการกำหนดความสัมพันธ์ของแต่ละองค์ประกอบให้สอดคล้องกันตามแนวคิดหรือหลักการพื้นฐานที่ใช้
3. ตรวจสอบประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนเป็นการหาข้อมูลเชิงประจักษ์มายืนยันว่าแผนการจัดองค์ประกอบต่าง ๆ หรือที่ได้กำหนดเอาไว้ การหาข้อมูลเชิงประจักษ์นี้มีคุณภาพและประสิทธิภาพจริง คือสามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้และเกิดผลต่อผู้เรียนตามต้องการหรือที่ได้กำหนด

จุดมุ่งหมายไว้ การหาข้อมูลเชิงประจักษ์นี้ทำได้โดยการนำแผนการจัดองค์ประกอบนี้ไปทดลองใช้ในห้องเรียนตามวิธีวิจัย ซึ่งเป็นวิธีการทางวิทยาศาสตร์ที่ยอมรับโดยทั่วไป และสามารถยืนยันด้วยตัวเองได้ ปฏิบัติการตรวจสอบประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนจะเริ่มต้นจากการตรวจสอบเชิงประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิ นำผลการประเมินมาปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดองค์ประกอบให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น ก่อนนำไปทดลองใช้ในห้องเรียน

4. การปรับปรุงรูปแบบการสอน เป็นการปรับปรุงแก้รูปแบบการสอนที่ได้พัฒนาขึ้นให้ดียิ่งขึ้น มีข้อบกพร่องน้อยลง โดยการนำสิ่งที่ได้จากการทดลองใช้รูปแบบการสอนมาปรับปรุงแก้ไข สิ่งปรับปรุงนี้อาจเป็นองค์ประกอบ ตลอดจนแนวทางการใช้ในรูปแบบการสอน

ความมุ่งหมายในการสร้างสถานการณ์จำลอง

อัญชลี แจ่มเจริญ (2522 : 5) กล่าวถึงความมุ่งหมายในการสร้างสถานการณ์จำลอง ดังนี้

1. เพื่อให้ผู้เรียนได้พบ และรู้จักแก้ปัญหา ซึ่งอาจเกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักคิด และนำเหตุผลมาอภิปราย เพื่อประกอบการตัดสินใจ
3. เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ให้รู้จักวิพากษ์วิจารณ์และอดทนต่อการถูกวิพากษ์วิจารณ์ ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น มีวินัยในตนเอง ดำเนินถึงสิทธิและหน้าที่ของตนเอง และของคนอื่น
4. เพื่อเปลี่ยนแปลงกิจกรรมการเรียนการสอน จากการฟังครูสอนแต่ผู้เดียวมาเป็นการที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สถานการณ์จำลอง

2.2.1 งานวิจัยในประเทศ

กสิกฤทธิ์ บุญบา (2526 : 62) ได้ศึกษาผลการสอนวิชาสังคมศึกษาหน่วยปัญหาโลกปัจจุบัน รวมทั้งศึกษาเจตคติและการพัฒนาเจตคติต่อการสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกรรมสูตรศึกษาลัย จังหวัดสุพรรณบุรี โดยกลุ่มทดลองใช้วิธีการสอนแบบสถานการณ์จำลอง และกลุ่มควบคุมใช้วิธีการสอนแบบไม่ใช้สถานการณ์จำลอง ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองกับนักเรียนที่เรียนจากการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการพัฒนาเจตคติต่อการสอนวิชาสังคมศึกษาหน่วยปัญหาโลกปัจจุบันสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ธำรง น่วมศิริ (2529 : 53) ได้ทดลองใช้ข่าวจากหนังสือพิมพ์รายวันสร้างสถานการณ์จำลองในการสอนจริยศึกษา เพื่อพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรม และพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนจริยอนุสรณ์ 1 สังกัดกลุ่มโรงงานน้ำมัน สำนักงานประถมศึกษา อำเภอท่าปลา จังหวัดอุตรดิตถ์ ปีการศึกษา 2526 จำนวน 34 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 17 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนจริยศึกษา จากการใช้ข่าวหนังสือพิมพ์สร้างเป็นสถานการณ์จำลอง กลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามแผนการสอนของกรมวิชาการใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 36 คาบ คาบละ 20 นาที ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่เรียนโดยการใช้ข่าวหนังสือพิมพ์สร้างเป็นสถานการณ์จำลอง มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมและพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จันทวิธ พันธุ์สุข (2533 : 40) ได้ศึกษาผลของการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความสนใจในอาชีพอิสระของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านป่าแดง จังหวัดมุกดาหาร จำนวน 20 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 10 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบปกติ ใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 12 คาบ คาบละ 40 นาที ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีความสนใจอาชีพอิสระสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .012 และมีความเสถียรสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นิรามัย อุสาหะ (2534 : 60) ได้ศึกษาเรื่องผลของการสอนเรื่องการปฏิบัติตัวหลังคลอดโดยวิธีบรรยายร่วมกับสถานการณ์จำลองต่อความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติตัวของมารดา มีขั้นตอนดำเนินการสอนดังนี้ เตรียมบันทึกการสอนและใช้สถานการณ์จำลองในรูปแบบของการเขียน 5 สถานการณ์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน พร้อมด้วยข้อคำถาม และคำตอบในแต่ละสถานการณ์ตั้งแต่ 3-6 ข้อ ทำการสอนมารดาหลังคลอดและให้มารดาตอบคำถามในแต่ละสถานการณ์นั้น ผู้สอนสรุปเพิ่มเติมเนื้อหาที่มารดาตอบ จากนั้นนำมาสร้างสถานการณ์จำลองในรูปแบบของการเขียนขึ้น

วรารักษ์ ตระกูลสฤษดิ์ (2537 : 52) ได้ศึกษาผลการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความวิตกกังวลในการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยจิตเวช ของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ พบว่า นักศึกษามีความวิตกกังวลในการขึ้นฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยจิตเวชลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นิติไทย นัมคณิสสรณ์ (2537 : 43) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลของการฝึกผ่อนคลายกล้ามเนื้อและการใช้สถานการณ์จำลองที่มีผลต่อความวิตกกังวลก่อนการแสดงของนักเรียนนาฏศิลป์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนนาฏศิลป์ จำนวน 16 คน ผลพบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกการผ่อนคลายกล้ามเนื้อ และการใช้สถานการณ์จำลอง นักเรียนมีความวิตกกังวลก่อนการแสดงลดลง

อานวยพร เทชไกรชนะ (2538 : 51) ได้ศึกษาประเภทของการให้ผลย้อนกลับในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบสถานการณ์จำลองที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาจิตเวชศาสตร์ของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบสถานการณ์จำลองที่มีผลย้อนกลับแบบธรรมชาติและแบบประดิษฐ์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กาญจนา ปัญญานันทวาท (2539 : 55) ได้ศึกษาเรื่องผลของการใช้กรณีศึกษาในการสอนทางคลินิกที่มีต่อความตั้งใจกระทำการจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาลสูติศาสตร์ของนักศึกษาพยาบาล มีขั้นตอนดำเนินการสอนดังนี้ ผู้วิจัยเตรียมแผนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาและเตรียมกรณีศึกษาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมจริยธรรม 4 กรณี ดำเนินการสอนโดยเสนอกรณีศึกษาทีละกรณี พร้อมทั้งคำถามเพื่อให้นักศึกษาอภิปราย จากนั้นเสนอผลการอภิปรายและผู้สอนสรุปเนื้อหาเพิ่มเติม

สาวตรี แยมศรีบัว (2540 : 49) ได้ศึกษาผลของการใช้สถานการณ์จำลองในการสอนภาคปฏิบัติพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช ต่อความสามารถในการสร้างสัมพันธภาพเพื่อการบำบัดของนักศึกษาพยาบาล และเปรียบเทียบความสามารถในการสร้างสัมพันธภาพเพื่อการบำบัดของนักศึกษา กลุ่มที่ได้รับการสอนที่ได้รับสถานการณ์จำลอง และ กลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่สองของวิทยาลัยพยาบาลตำรวจที่กำลังเรียนรายวิชาสุขภาพจิตและ จิตเวช จำนวน 32 คน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการสร้างสัมพันธภาพเพื่อการบำบัดของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง สูงกว่า กลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จิรวดี จุลตำรวจ (2540 : 62) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลของการใช้สถานการณ์จำลองกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ วัดใหญ่อินทาราม จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น ภายหลังจากได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง และ ภายหลังจากให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม และ นักเรียนที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง และ ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม มีความเชื่อมั่นในตนเองแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สุนทรี รักความสุข (2543 : 47) ศึกษาผลของการใช้สถานการณ์จำลองและการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี ชลบุรี โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และ มีการปรับตัวด้านการเรียนต่ำ จำนวน 48 คน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางมีการปรับตัวด้านการเรียนดีขึ้นหลังจากได้รับสถานการณ์จำลอง นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีการปรับตัวด้านการเรียนดีขึ้น หลังจากได้รับสถานการณ์จำลอง และ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง และ นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำที่ได้รับเทคนิคแม่แบบ มีการปรับตัวด้านการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

การ์เวีย (Garvey. 1966 : 18) ได้รายงานผลการใช้สถานการณ์จำลองในการเรียนการสอนว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้สถานการณ์จำลองร้อยละ 90 เห็นว่าวิธีการสอนนี้ช่วยให้การเรียนได้รับความสนุกสนานและไม่เบื่อหน่าย

โพสต์มา (Postma . 1974 : 4712-471) ได้ทำการทดลองใช้สถานการณ์จำลองสอนวิชาสังคมศึกษา กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา และ เจตคติที่มีต่อการใช้สถานการณ์จำลองของครูและนักเรียน ผลการทดลองพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ ความคงทนทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกัน ส่วนด้านเจตคติต่อการใช้สถานการณ์จำลองของครูและนักเรียนพบว่า ครูมีความพอใจและเห็นว่า เป็นวิธีที่มีประโยชน์และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนตามความสามารถของเขา และ วิธีการใช้สถานการณ์จำลองช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ทำให้มีความคิดแตกฉานในการแก้ปัญหา และ นักเรียนก็มีความรู้สึกที่ดีต่อวิธีการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

เกลเลอร์ (Geller .1978 : 219-235) ศึกษาการใช้สถานการณ์จำลองเพื่อปลูกฝังการเชื่อฟังของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีความเชื่อฟังเพิ่มมากขึ้นกว่ากลุ่มควบคุม

เมดิสัน (อมรา รสสุข .2539 : 55 ; อ้างอิงมาจาก Madison .1982 : 3172-A) ได้ทำการทดลองเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนเรื่องการตลาด โดยการใช้สถานการณ์จำลองการสอนแบบธรรมชาติ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้สถานการณ์จำลองสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบธรรมชาติ

จานิกอวสกี (Janikowski ,1988) ได้พัฒนาสถานการณ์จำลองโดยการใช้คอมพิวเตอร์ เพื่อใช้ในการประเมินทักษะในการให้คำปรึกษาเพื่อปรับปรุง ในการทำนายพฤติกรรมของผู้รับคำปรึกษาในสถานการณ์จำลองแบบประกอบกรณีตัวอย่างเกี่ยวกับประวัติของผู้รับคำปรึกษาจำนวน 25 กรณี แต่ละกรณีจะมีทางเลือกในการตอบสนอง 4 แนวทาง ผู้วิจัยได้นำสถานการณ์ไปใช้กับนิสิตระดับปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี พบว่ามีความคงที่ภายในระดับต่ำถึงปานกลาง และ พบว่าวิชาที่ทำให้การทำนายมีความถูกต้องมากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม ความพยายามที่จะแสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนในสถานการณ์จำลองและตัวบ่งชี้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับทักษะการทำนายพฤติกรรมของผู้รับคำปรึกษานั้นไม่ประสบผลสำเร็จ

กิบบอนส์ (Gibbons .1995 : 704) ได้ศึกษาผลของการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อทัศนคติในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน ผลการศึกษาพบว่า การสอนโดยการใช้สถานการณ์จำลองทำให้นักเรียนมีทัศนคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์สูงขึ้น

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า สถานการณ์จำลองเป็นวิธีสอนที่จำลองเหตุการณ์จริงที่เป็นปัญหา นำมาใช้ในห้องเรียนและฝึกผู้เรียนให้แก้ปัญหาได้กว้างขวางกว่าการใช้ความรู้ ความจำเพียงอย่างเดียว ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม มีโอกาสคิดอย่างอิสระทำให้เกิดทักษะในการตัดสินใจ เลือกแนวทางในการแก้ปัญหา นอกจากนี้สถานการณ์จำลองยังสามารถสร้างอารมณ์ ทัศนคติความสนใจ และชักจูงให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมที่ต้องการ

3. เอกสารเกี่ยวกับวิทยาลัยพยาบาลตำรวจ

3.1 วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ สำนักงานแพทย์ใหญ่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ เป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ผลิตบุคลากรทางการพยาบาลให้แก่หน่วยงาน สังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติและหน่วยงานอื่นๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อสนับสนุน การบริการด้านการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสภาพแก่ข้าราชการตำรวจและครอบครัว รวมทั้งให้บริการแก่ประชาชนทั่วไป ดังนั้นวิทยาลัยพยาบาลตำรวจจึงได้มีการพัฒนาด้านการบริหารองค์กร และพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา พอสรุปได้ดังนี้

ปี พ.ศ. 2514 โรงเรียนพยาบาลผดุงครรภ์และอนามัย กองแพทย์ กรมตำรวจ ได้รับงบประมาณให้สร้างอาคารสูง 7 ชั้น โดยใช้พื้นที่ ชั้น 1 ถึง ชั้น 4 เป็นสำนักงานและอาคารเรียน ส่วนชั้น 5 ถึง ชั้น 7 เป็นอาคารหอพักนักเรียน

ปี พ.ศ. 2522 กองแพทย์ กรมตำรวจ ได้แบ่งส่วนราชการใหม่ โดยยกฐานะขึ้นเป็นสำนักงานแพทย์ใหญ่ (เทียบเท่ากองบัญชาการ) โรงเรียนพยาบาลผดุงครรภ์และอนามัย กองแพทย์ กรมตำรวจ จึงได้รับการยกฐานะเป็น วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ (เทียบเท่ากองบังคับการ) เมื่อวันที่ 26 เมษายน พ.ศ. 2522

ปี พ.ศ. 2523 วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ ได้ปรับปรุงหลักสูตร พยาบาลผดุงครรภ์ และอนามัย ซึ่งใช้เวลาเรียน 3 ปี 6 เดือน โดยเพิ่มวิชาที่สำคัญในการประกอบวิชาชีพพยาบาล และขยายเวลาเรียนเป็น 4 ปี ให้ได้มาตรฐานตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด และเปลี่ยนชื่อหลักสูตรเป็น หลักสูตรพยาบาลผดุงครรภ์ ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัยได้ให้ความเห็นชอบเมื่อ วันที่ 4 กันยายน พ.ศ. 2523 ผู้สำเร็จการศึกษาได้รับ ประกาศนียบัตรชั้นสูง การพยาบาลและผดุงครรภ์

ปี พ.ศ. 2526 วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ ได้ตั้งคณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงหลักสูตร การพยาบาลผดุงครรภ์อีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้หลักสูตรได้พัฒนา ควบคู่ไปกับการพัฒนาด้านการแพทย์ การพยาบาล การพัฒนาการของโรค และความก้าวหน้าของเทคโนโลยี มีการจัดหมวดวิชาใหม่ ให้สอดคล้องกับหลักสูตรพยาบาลของสถาบันการศึกษาพยาบาลอื่นๆ ได้เปลี่ยนชื่อหลักสูตรเป็น หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ ผู้สำเร็จการศึกษาได้รับ ประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์ ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบ และ กพ. รับรองแล้ว เมื่อวันที่ 24 มีนาคม 2526

ปี พ.ศ. 2530 วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ ได้รับอนุมัติให้เข้าเป็นสถาบันสมทบของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตามประกาศพระราชกฤษฎีกา รับวิทยาลัยพยาบาลตำรวจเข้าสมทบในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2530 ในพระราชกฤษฎีกาเบกษาฉบับพิเศษ หน้า 84 ตอนที่ 269 เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2530

ปี พ.ศ. 2532 วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ ได้ปรับปรุงหลักสูตร เพื่อให้สอดคล้อง กับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และได้เปลี่ยนชื่อหลักสูตรเป็น หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ผู้สำเร็จการศึกษาได้รับปริญญาบัตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ทบวงมหาวิทยาลัยได้ให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2532

3.1.1 ปรัชญา

วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ มีความเชื่อว่าพยาบาลวิชาชีพที่จะสามารถให้บริการแก่สังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์สูงนั้น จะต้องมีความรู้ทั่วไปและความรู้ด้านวิชาชีพอย่างเพียงพอในการที่จะสามารถรับผิดชอบทางด้านร่างกายและจิตใจ เกี่ยวกับการป้องกันโรค ส่งเสริม ฟันฟู และดำรงไว้ซึ่งอนามัยที่สมบูรณ์ของประชาชน ซึ่งรวมทั้งการจำแนกวิเคราะห์ และวินิจฉัยปัญหาทางด้านการพยาบาล และการให้การรักษาโรคภายในขอบเขตที่กฎหมายกำหนดไว้ นอกจากนี้พยาบาลวิชาชีพจะต้อง มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ ยึดมั่นในจรรยาวิชาชีพ มีคุณธรรม จริยธรรม ศีลธรรม สามารถปรับปรุงและพัฒนาตนเองในทางที่ดี มีคุณสมบัติของพลเมืองดีสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีสมรรถภาพ

3.1.2 วัตถุประสงค์

วิทยาลัยพยาบาลตำรวจมุ่งให้ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตมีคุณสมบัติดังนี้

- 1.สามารถนำความรู้ในศาสตร์สาขาต่างๆ มาประยุกต์ใช้ในการพยาบาล และการปฏิบัติงานอื่นๆ ได้ทั้งในโรงพยาบาลและชุมชนได้อย่างเหมาะสมกับสภาพการณ์ และวิวัฒนาการของวิชาชีพและสังคม
- 2.สามารถให้บริการด้านสุขภาพอนามัย การส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การพยาบาล และการฟื้นฟูสมรรถภาพของบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีได้
- 3.ปฏิบัติการพยาบาลอย่างมีระบบโดยใช้กระบวนการพยาบาลในการแก้ไขปัญหาสุขภาพอนามัยของบุคคล ครอบครัวและสังคม
4. สามารถบริการและนิเทศงานในองค์กรการพยาบาล ตลอดจนให้คำแนะนำ แก้ปัญหาทางการพยาบาลได้

3.3 สภาพการจัดการเรียนการสอนภาคปฏิบัติวิชาการพยาบาลอายุรศาสตร์-ศัลยศาสตร์ 3

3.2.1 การจัดการเรียนการสอนภาคปฏิบัติโดยทั่วไป

การเรียนการสอนภาคปฏิบัติเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนการสอนในวิชาชีพการพยาบาล เพราะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงโดยนำความรู้ด้านทฤษฎีมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติอื่นจะก่อให้เกิดการเรียนรู้ด้านสติปัญญา ทักษะและทัศนคติในวิชาชีพ

ชเวีย (จินคณา ยูนิพันธ์ . 2527 : 93 , อ้างอิงจาก Scheveer , 1972) ได้กล่าวถึงการสอนภาคปฏิบัติว่า มีจุดมุ่งหมายสำคัญคือ

1. สนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดความคิดอิสระ
2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการแก้ปัญหาและตัดสินใจ
3. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างภาคทฤษฎีและปฏิบัติ
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเจริญทางสติปัญญาและวิชาชีพ
5. พัฒนาทักษะทุกด้าน

การเรียนการสอนภาคปฏิบัตินั้น นอกจากจะคำนึงถึงจุดมุ่งหมายทางการเรียนการสอนแล้ว จะต้องคำนึงถึงการบริหารการพยาบาลที่มีคุณภาพไปพร้อมๆกัน (จินคณา ยูนิพันธ์ , 2527)

ดวงวดี ตั้งโบล (2530 : 28) ได้กล่าวถึงการจัดการศึกษาภาคปฏิบัติในการศึกษาพยาบาลว่าจะต้องพัฒนาทักษะ 3 ด้าน คือ

1. พัฒนาทักษะด้านเทคนิคการปฏิบัติการพยาบาล
2. พัฒนาทักษะด้านความคิด ประกอบด้วย
 - 2.1 ทักษะการเรียนรู้
 - 2.2 ทักษะการคิดวิเคราะห์
 - 2.3 ทักษะการตัดสินใจ
 - 2.4 ทักษะการแก้ปัญหา
3. พัฒนาทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์และเจตคติของผู้ประกอบวิชาชีพ
 - 3.1 ทักษะด้านเจตคติประกอบด้วย ค่านิยมทางวิชาชีพ และการตัดสินใจเชิง

จริยธรรม

3.2 ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ ประกอบด้วย ทักษะการทำงานเป็นทีมและทักษะการสร้างสัมพันธภาพ

สมคิด รักษาสัตย์ (2533 : 25 - 31) ได้กล่าวถึงหลักการดำเนินงานในการจัดการเรียนการสอนภาคปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายมีดังต่อไปนี้

1. ต้องมีการวางแผนและการเตรียมการที่ดี
2. ต้องกำหนดจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนภาคปฏิบัติให้ชัดเจน
3. มีข้อตกลงและมีการเตรียมการร่วมกันว่า จะใช้แนวคิดหรือทฤษฎีใดเป็นแกนนำในการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ
4. มีการเตรียมการในด้านสถานที่และทรัพยากรอื่นให้สอดคล้องและสนับสนุนแผนการดำเนินการและเป้าหมาย
5. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้สอนและผู้เรียน
6. มีการบริหารจัดการที่ดีตั้งแต่ขั้นเตรียมการ ขั้นปฏิบัติ ขั้นประเมินผล รวมถึงการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ
7. เสริมสร้างบรรยากาศที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้
8. มีการเตรียมตัวของผู้สอนด้านต่างๆอย่างดี

จากเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่า วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ สำนักงานแพทย์ใหญ่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้จัดการเรียนการสอนหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต โดยมุ่งเน้นให้นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา ออกไปเป็นพยาบาลวิชาชีพที่ประกอบด้วยคุณสมบัติ ด้านองค์ความรู้ทางกระบวนการพยาบาล มีทักษะทางการพยาบาลที่ดี เป็นผู้ที่ได้รับการพัฒนาแล้วทั้งทางด้าน พุทธิพิสัย จิตพิสัย และ ทักษะพิสัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ ปีการศึกษา 2545 ซึ่งเป็นนักศึกษาที่อยู่ในระหว่างการศึกษารายวิชาการพยาบาลอายุรศาสตร์- ศัลยศาสตร์ 3 ตามหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองน้อยจำนวน 37 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ ปีการศึกษา 2545 ซึ่งเป็นนักศึกษาที่อยู่ในระหว่างการศึกษารายวิชาการพยาบาลอายุรศาสตร์ - ศัลยศาสตร์ 3 และ อยู่ระหว่างการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยศัลยกรรม ตามหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองน้อย จำนวน 30 คน ซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากประชากร แล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง และ กลุ่มควบคุม กลุ่มละ 15 คน โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลตำรวจชั้นปีที่ 2 จำนวน 70 คน ตอบแบบสอบถามปลายเปิด เกี่ยวกับปัญหาที่นักศึกษาพบเมื่อขึ้นปฏิบัติงาน พบว่านักศึกษาพยาบาลตำรวจ จำนวน 37 คน ตอบว่ามีปัญหาในการขึ้นปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยโดยมีความเชื่อมั่นในตนเองน้อย
2. ผู้วิจัยสอบถามความสมัครใจของนักศึกษาพยาบาลตำรวจที่มีความเชื่อมั่นในตนเองน้อย จำนวน 37 คนในการเข้ารับการทดลอง ปรากฏว่านักศึกษาพยาบาลตำรวจสมัครใจทุกคน ผู้วิจัยจึงสุ่มอย่างง่ายมา 30 คน แล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 15 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. แบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเอง
2. โปรแกรมการใช้สถานการณ์จำลอง
3. โปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะ

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ

1. แบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเอง

- 1.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่นในตนเอง
- 1.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามของ จีรวดี จุลสารวล (2540 : 84 – 93) และของ ชิดชนก รุ่งแสง (2541 : 147 – 148)
- 1.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามตามแนวคิดที่ได้จาก ข้อ 1.1 และ 1.2
- 1.4 นำแบบสอบถามที่สร้างแล้ว ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ และ อาจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์ พิจารณาโดยให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ให้เหมาะสมตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 22 ข้อ
- 1.5 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วนี้ ไปทดลองใช้(Try Out) กับ นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยพยาบาลกองทัพบกเรือ จำนวน 100 คนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนน แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Item Discrimination) โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t – test คัดเลือกเอาเฉพาะข้อที่มีค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไปซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาใช้ในการวิจัย ในการทดลองใช้ (Try Out) ในครั้งนี้ได้ค่า t อยู่ระหว่าง 1.76 – 2.05 จำนวน 18 ข้อ
- 1.6 นำแบบสอบถามเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเอง ที่คัดเลือกแล้วในข้อ 1.5 มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .7031

ตัวอย่างแบบสอบถาม ตามเชื่อมั่นในตนเอง

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะสอบถามพฤติกรรมที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาในสถานการณ์ต่างๆขณะปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วย ซึ่งไม่มีคำตอบถูกหรือผิด คำตอบที่ตรงกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นกับนักศึกษามากที่สุด เป็นคำตอบที่ต้องการ แบบสอบถามมีข้อคำถามเป็นรายข้อ แต่ละข้อมีคำตอบให้เลือก คำตอบ คือ ก. ข. ค. ให้นักศึกษาเลือกคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดเพียงตัวเลือกเดียว แล้วทำเครื่องหมาย X ลงในกระดาษคำตอบที่แจกให้

ตัวอย่าง

ข้อ 1 เมื่อนักศึกษาได้รับมอบหมายให้ทำแผลให้แก่ผู้ป่วย ซึ่งมีบาดแผลความร้อนลวก ขนาดกว้าง 75 % ความลึกของบาดแผลอยู่ระดับที่ 3 ซึ่งนักศึกษาเพิ่งเคยพบบาดแผลชนิดนี้เป็นครั้งแรก

- ก. ปฏิบัติได้อย่างเป็นปกติ ข. ลังเลว่าจะสามารถทำได้หรือไม่
ค. กลัวไม่กล้าทำแผลให้แก่ผู้ป่วย

ในข้อ 1 ถ้านักศึกษาเลือกข้อ ค. คือ “กลัวไม่กล้าทำแผลให้แก่ผู้ป่วย “ ให้ใส่เครื่องหมาย X ลงในข้อ ค. ในกระดาษคำตอบโดยปฏิบัติดังนี้

ข้อ	ก	ข	ค
1.			X

ถ้าต้องการเปลี่ยนคำตอบให้นักศึกษาใส่เครื่องหมาย “ == “ ทับตัวเลือกที่ไม่ต้องการ แล้วใส่เครื่องหมาย X ลงในตัวเลือกใหม่ที่นักศึกษาต้องการ คำตอบของนักศึกษาจะไม่มีผลต่อการสอบวิชาใดๆ และจะไม่นำไปเปิดเผยในที่ใดๆ ขอให้นักศึกษาตอบอย่างสบายใจและตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาให้มากที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเอง

แบบสอบถามนี้เกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเอง ในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วย ซึ่งมีทั้งหมด 3 ด้าน คือ

1. ด้านความเชื่อมั่นในตนเองในการให้คำแนะนำในการดูแลสุขภาพของผู้ป่วย แก่ผู้ป่วยและญาติ

0. ขณะที่นักศึกษากำลังทำแผลให้แก่ นาย อนุช นักศึกษาพบว่า ผ้าพันแผลด้านนอกของ นาย อนุช หลุดไม่เรียบร้อย สกปรก และชื้นและเล็กน้อย แสดงถึงการไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำ และ เมื่อเปิดให้เห็นแผลด้านในพบแผลและ มีกลิ่นเล็กน้อย นักศึกษาจะปฏิบัติอย่างไร
- ก. ทำแผลให้โดยไม่กล่าวอธิบายเพราะกลัวผิด (1)
- ข. ทำแผลให้พร้อมทั้งอธิบายให้ นาย อนุช เข้าใจว่าทำไมแผลเขาจึงแฉะ มีภาวะติดเชื้อ และ ทบทวนวิธีดูแลตัวเองเมื่อมีบาดแผล (3)
- ค. ทำแผลให้พร้อมทั้งบอก นาย อนุช ว่า “ แผลคุณติดเชื้อแล้วนะ “ แต่ไม่กล่าวอธิบายต่อ (2)

2. ด้านความเชื่อมั่นในตนเองในการส่งเวร รายงานอาการเปลี่ยนแปลงของผู้ป่วย

00. ขณะที่นักศึกษากำลังส่งเวรตึก พยาบาลหัวหน้าเวรเข้า ได้สอบถามอาการของผู้ป่วย ด้วยเสียง อันดังบอกรวมหมู่คนหึง นักศึกษาจะอย่างไร
- ก. ตอบด้วยความมั่นใจ เสียงปกติ (3)
- ข. ตอบด้วยเสียงสั่น เบาเสียง (2)
- ค. พูดย่อๆ ออก นิ่งไปนาน (1)

3. ด้านความเชื่อมั่นในตนเองในการให้การพยาบาล

000. นักศึกษาได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ จัดยากินและยาฉีด ขณะที่นักศึกษากำลังเตรียมยาเพื่อที่ ไปฉีดให้กับผู้ป่วย อาจารย์ สมหมาย อาจารย์พยาบาลประจำหอผู้ป่วย เข้ามาตรวจเช็คความถูกต้องและสอบถามนักศึกษาว่า “ นิภา หนูมีหน้าที่ฉีดยาไข้ไหมคะ ไหนหนูเตรียมเสร็จหรือ ยังมีอะไรบ้าง “ นักศึกษาจะปฏิบัติอย่างไร
- ก. เดินหลบออกมาเพื่อให้อาจารย์มองเห็นยาที่ได้เตรียมไว้ (1)
- ข. ตอบว่า “ เรียบร้อยแล้วค่ะ “ พร้อมทั้งให้ดูยาที่ได้เตรียมเสร็จแล้ว (2)
- ค. ตอบว่า “ วันนี้ หนูมียาที่จะต้องฉีด เวลา 10.00 น. นี้ 6 เข็ม ได้แก่ .. (บอกชื่อคนไข้ เพียง ชื่อ ยา ขนาดของยาและวิธีการที่จะต้องให้ยานั้นๆ) ... ค่ะ “ พร้อมทั้งนำเสนอยาที่ได้เตรียมไว้ แล้วให้อาจารย์ตรวจ (3)

2. โปรแกรมการใช้สถานการณ์จำลอง

- 2.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหาให้เหมาะสมกับความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า และ นิยามศัพท์เฉพาะ
- 2.2 สร้างโปรแกรมการใช้สถานการณ์จำลอง ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ
- 2.3 นำโปรแกรมการใช้สถานการณ์จำลองที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ และอาจารย์ ดร. พาสณา จุลรัตน์ตรวจสอบเพื่อให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะเกี่ยวกับ-วัตถุประสงค์ เนื้อหา วิธีดำเนินการและการประเมินผล
- 2.4 นำโปรแกรมการใช้สถานการณ์จำลอง ที่ผ่านการตรวจของผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้ง 3 คน ไปปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะ แล้วนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ สำนักงานแพทย์ใหญ่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คน เพื่อหาข้อบกพร่องในด้าน วัตถุประสงค์ เนื้อหา วิธีดำเนินการและการประเมินผล
- 2.5 ปรับปรุงแก้ไขโปรแกรมการใช้สถานการณ์จำลอง ก่อนนำไปใช้ในการวิจัย ต่อไป
โปรแกรมการใช้สถานการณ์จำลองนี้ ผู้วิจัยใช้เวลาทดลอง ทั้งหมด 12 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน คือ วันจันทร์ และวันพุธ เวลา 16.30 – 17.20 น.
(ดังรายละเอียดในภาคผนวก)

3. การให้ข้อเสนอแนะ

- 3.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหาให้เหมาะสมกับความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า และ นิยามศัพท์เฉพาะ
- 3.2 สร้างโปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะ ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ
- 3.3 นำโปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ และอาจารย์ ดร. พาสณา จุลรัตน์ตรวจสอบเพื่อให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะเกี่ยวกับ วัตถุประสงค์ เนื้อหา วิธีดำเนินการและการประเมินผล
- 3.4 นำโปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะ ที่ผ่านการตรวจของผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้ง 3 คน ไปปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะ แล้วนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ สำนักงานแพทย์ใหญ่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คน เพื่อหาข้อบกพร่องในด้าน วัตถุประสงค์ เนื้อหา วิธีดำเนินการและการประเมินผล

3.5 ปรับปรุงแก้ไขโปรแกรมการให้ข้อสนทนา เพื่อนำไปใช้ในการวิจัยต่อไป

โปรแกรมให้ข้อสนทนา ผู้วิจัยใช้ทดลอง ทั้งหมด 12 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน คือ วันอังคาร และ วันพฤหัสบดี เวลา 16.30 – 17.20 น. (ดังรายละเอียดในภาคผนวก)

การดำเนินการทดลอง

การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ Randomized Control Group Pretest - Posttest Design ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงแบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest - Posttest Design

กลุ่มตัวอย่าง	ทดสอบก่อน (Pretest)	ทดลอง	ทดสอบหลัง (Posttest)
RE	T ₁ E	X	T ₂ E
RC	T ₁ C	~	T ₂ C

ความหมายของสัญลักษณ์

RE	แทน	กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาลที่ได้จากการสุ่มให้เป็นกลุ่มทดลอง
RC	แทน	กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาลที่ได้จากการสุ่มให้เป็นกลุ่มควบคุม
T ₁ E	แทน	การวัดความเชื่อมั่นของนักศึกษาพยาบาลในกลุ่มทดลองก่อนการทดลอง
T ₂ E	แทน	การวัดความเชื่อมั่นของนักศึกษาพยาบาลในกลุ่มทดลองภายหลังการทดลอง
X	แทน	การใช้สถานการณ์จำลอง
~	แทน	การให้ข้อสนทนา
T ₁ C	แทน	การวัดความเชื่อมั่นของนักศึกษาพยาบาลในกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง
T ₂ C	แทน	การวัดความเชื่อมั่นของนักศึกษาพยาบาลในกลุ่มควบคุมภายหลังการทดลอง

วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแบบแผนการทดลอง เป็น 3 ระยะตามแบบแผนการทดลอง ดังนี้

ระยะที่ 1. ระยะก่อนทดลอง

ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลอง และ กลุ่มควบคุม ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเองในการขึ้นฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยแล้วเก็บไว้เป็นคะแนนก่อนการทดลอง (Pretest)

ระยะที่ 2. ระยะทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยตนเอง ทั้ง 2 กลุ่มดังนี้

1.1 กลุ่มทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตาม โปรแกรมการใช้สถานการณ์จำลอง เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง รวม 12 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที เวลา 16.30 – 17.20 น. ในวันจันทร์และวันพุธ ในระหว่างวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2546 ถึง วันที่ 2 เมษายน 2546

1.2 กลุ่มควบคุม ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตาม โปรแกรมการให้ข้อสนเทศ เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง รวม 12 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที เวลา 16.30 – 17.20 น. ในวันอังคารและวันพฤหัสบดี ในระหว่างวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2546 ถึง วันที่ 3 เมษายน 2546

ระยะที่ 3 ระยะหลังการทดลอง

ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเองในการขึ้นฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยชุดเดิมแล้วเก็บไว้เป็นคะแนนหลังการทดลอง (Posttest)

หลังจากนั้นผู้วิจัยนำคะแนนก่อนและหลังการทดลอง ที่ได้จากการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเองในการขึ้นฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย มาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานตามวิธีการทางสถิติต่อไป

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วย ของนักศึกษาพยาบาลตำรวจ ที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง ก่อนและหลังได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง

2. เปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วย ของนักศึกษาพยาบาลตำรวจ ที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง ก่อนและหลังได้รับการให้ข้อสนเทศ

3. เปรียบเทียบผลต่างของความเชื่อมั่นในตนเองในการขึ้นฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย ของนักศึกษาพยาบาลตำรวจ ที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง ที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองและได้รับการให้ข้อสนเทศ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ
 - 1.1 หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามโดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test
 - 1.2 หาค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถามโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา(α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)
2. สถิติที่ใช้ในการวิจัย
 - 2.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
 - 2.2 สถิติวิเคราะห์สมมติฐาน
 - 2.2.1 เปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองในการขึ้นฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย ก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ในแต่ละกลุ่ม โดยใช้ t-test แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t – test for dependent sample) เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อ 1. และ ข้อ 2.
 - 2.2.2 เปรียบเทียบผลต่างของความเชื่อมั่นในตนเองในการขึ้นฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย ในระหว่างกลุ่มกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยใช้ t –test แบบเป็นอิสระต่อกัน (t – test for independent sample) เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อ 3.

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาค้นคว้า

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้แทนความหมายในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักศึกษาพยาบาลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
$\bar{X}_{diff}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของผลต่างของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง
S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
S_{diff}	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างของคะแนนก่อนและหลังทดลอง
ΣD	แทน	ผลรวมของคะแนนความแตกต่าง จากการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง
ΣD^2	แทน	ผลรวมของคะแนนความแตกต่าง จากการทดสอบก่อนและหลังการทดลองแต่ละตัวยกกำลังสอง
t	แทน	การทดสอบผลต่างในการกระจายค่า t (t - distribution)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. เปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วย ของนักศึกษาพยาบาลตำรวจ ที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง ก่อนและหลังได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง
2. เปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วย ของนักศึกษาพยาบาลตำรวจ ที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง ก่อนและหลังได้รับการให้ข้อเสนอแนะ
3. เปรียบเทียบผลต่างของความเชื่อมั่นในตนเองในการขึ้นฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย ของนักศึกษาพยาบาลตำรวจ ที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง ที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองและได้รับการให้ข้อเสนอแนะ

ดังแสดงในตาราง 2 , 3 และ 4 ตามลำดับดังนี้

ตาราง 2 แสดงการเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วย
ของนักศึกษาพยาบาลตำรวจ ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองต่ำ ก่อนและหลังได้รับการใช้สถาน
การณ์จำลอง

กลุ่มทดลอง	N	$\bar{X}$	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนการทดลอง	15	23.67	328	7502	17.45**
หลังการทดลอง	1	48.4			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง2 แสดงว่า ภายหลังการทดลองนักศึกษาพยาบาล มีความเชื่อมั่นในตนเองเพิ่มขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ หลังจากได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง นักศึกษาพยาบาลมีความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วยเพิ่มมากขึ้นซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อ 1

ตาราง 3 แสดงการเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วย ของ
นักศึกษาพยาบาลตำรวจ ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองต่ำ ก่อนและหลังได้รับการให้ข้อเสนอแนะ

กลุ่มควบคุม	N	$\bar{X}$	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนการทดลอง	15	26.27	162	1822	18.39**
หลังการทดลอง	1	37.07			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง3 แสดงว่า ภายหลังการทดลองนักศึกษาพยาบาล มีความเชื่อมั่นในตนเองเพิ่มขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ หลังจากได้รับการให้ข้อเสนอแนะ นักศึกษาพยาบาลมีความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วยเพิ่มมากขึ้นซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อ 2

ตาราง4 แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วย ของนักศึกษาพยาบาลตำรวจ ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองต่ำ ที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองและการให้ข้อเสนอแนะ

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}_{diff}$	S_{diff}	t
กลุ่มทดลอง	15	11.33	1.42	8.009**
กลุ่มควบคุม	15	11.33	1.42	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง4 แสดงว่า ภายหลังการทดลอง นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง มีความเชื่อมั่นในตนเองมากกว่านักศึกษาพยาบาลกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ นักศึกษาพยาบาลที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองมีความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วยมากกว่านักศึกษาพยาบาลที่ได้รับการให้ข้อเสนอแนะ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อ 3

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาลตำรวจก่อนและหลังได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง
2. เพื่อเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาลตำรวจก่อนและหลังได้รับการให้ข้อเสนอแนะ
3. เพื่อเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาลตำรวจที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองกับนักศึกษาพยาบาลตำรวจที่ได้รับการให้ข้อเสนอแนะ

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักศึกษาพยาบาลตำรวจมีความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วยเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง
2. นักศึกษาพยาบาลตำรวจมีความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วยเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการให้ข้อเสนอแนะ
3. นักศึกษาพยาบาลตำรวจที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง มีความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วยเพิ่มขึ้นมากกว่า นักศึกษาพยาบาลที่ได้รับการให้ข้อเสนอแนะ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ ปีการศึกษา 2545 ซึ่งเป็นนักศึกษาที่อยู่ในระหว่างการศึกษารายวิชาการพยาบาลอาชีวอนามัย - ศัลยศาสตร์ 3 ตามหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองน้อย จำนวน 37 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ ปีการศึกษา 2545 ซึ่งเป็นนักศึกษาที่อยู่ในระหว่างการศึกษารายวิชาการพยาบาลอาชีวอนามัย - ศัลยศาสตร์ 3 และ อยู่ระหว่างการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยศัลยกรรม ตามหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองน้อย จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากประชากร แล้วนำมาสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง และ กลุ่มควบคุม กลุ่มละ 15 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. แบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเอง จำนวน 18 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7031
2. โปรแกรมการใช้สถานการณ์จำลอง
3. โปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะ

วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแบบแผนการทดลอง เป็น 3 ระยะตามแบบแผนการทดลอง แบบ Randomized Control Group Pretest – Posttest Design ดังนี้

ระยะที่ 1. ระยะก่อนทดลอง

ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลอง และ กลุ่มควบคุม ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเองในการขึ้นฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยแล้วเก็บไว้เป็นคะแนนก่อนการทดลอง (Pretest)

ระยะที่ 2. ระยะทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยตนเอง ทั้ง 2 กลุ่มดังนี้

- 2.1 กลุ่มทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตาม โปรแกรมการใช้สถานการณ์จำลองเป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง รวม 12 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที เวลา 16.30 – 17.20 น. ในวันจันทร์และวันพุธ ในระหว่างวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2546 ถึง วันที่ 2 เมษายน 2546
- 2.2 กลุ่มควบคุม ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตาม โปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะเป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง รวม 12 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที เวลา 16.30 – 17.20 น. ในวันอังคารและวันพฤหัสบดี ในระหว่างวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2546 ถึง วันที่ 3 เมษายน 2546

ระยะที่ 3 ระยะหลังการทดลอง

ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเองในการขึ้นฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย แล้วเก็บไว้เป็นคะแนนหลังการทดลอง (Posttest)

หลังจากนั้นผู้วิจัยนำคะแนนก่อนและหลังการทดลอง ที่ได้จากการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเองในการขึ้นฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย มาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานตามวิธีการทางสถิติต่อไป

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วย ของนักศึกษาพยาบาลตำรวจที่มีความเชื่อมั่นในตนเองต่ำ ก่อนและหลังทดลอง ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในแต่ละกลุ่มโดยใช้ t-test แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for dependent sample) เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อ 1. และ ข้อ 2.

2. เปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วย ของนักศึกษาพยาบาลตำรวจ ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองต่ำ ในระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบเป็นอิสระต่อกัน (t-test for independent sample)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้าสรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษาพยาบาลตำรวจมีความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วย เพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการได้รับการใช้สถานการณ์จำลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักศึกษาพยาบาลตำรวจมีความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วย เพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการให้ข้อเสนอแนะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักศึกษาพยาบาลตำรวจที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง มีความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วยเพิ่มขึ้นมากกว่า นักศึกษาพยาบาลที่ได้รับการข้อเสนอแนะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการใช้สถานการณ์จำลอง ที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเอง ในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วย ของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ ปรากฏผลดังนี้

1. นักศึกษาพยาบาลตำรวจมีความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วย เพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการได้รับการใช้สถานการณ์จำลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ได้ตั้งไว้ แสดงว่า การใช้สถานการณ์จำลองเป็นวิธีการที่เหมาะสมสามารถพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองได้ ทั้งนี้เพราะ สถานการณ์จำลองเป็นการจัดสภาพแวดล้อมให้ใกล้เคียงหรือเลียนแบบสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นจริงให้มากที่สุดเพื่อให้ นักศึกษาพยาบาลตำรวจได้เผชิญกับสภาพการณ์ด้วยตนเอง โดยการปฏิบัติแสดงบทบาทและแสดงความคิดเห็นของตนเองพร้อมทั้งรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ สมพงษ์ จิตระดับ(2530 : 74) ที่กล่าวว่า สถานการณ์จำลองเป็นเทคนิคที่ดีเทคนิคหนึ่ง เป็นการสร้างประสบการณ์ตรงให้กับผู้เรียน - ให้รู้จักแก้ปัญหา รู้จักคิด เป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่ผู้เรียนในการแสวงหาข้อเท็จจริง การทดลองเก็บข้อมูล

ปัญหาต่างๆด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนรู้จักเปรียบเทียบ ระวังระวังละเอียดรอบครอบในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุนทรี รักความสุข. (2543 : 43 – 44) ที่ ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการใช้สถานการณ์จำลองและการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยบรมราชชนนี ชลบุรี จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและปานกลาง มีการปรับตัวด้านการเรียนดีขึ้น หลังจากได้รับการใช้สถานการณ์จำลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า ในช่วงแรกของการทดลองศึกษาพยาบาลตำรวจ ยังไม่มั่นใจในการแสดงบทบาทต่างๆ การพูดยังติดขัด แต่เมื่อมีการระดมความคิด ช่วยกันออกความคิดเห็นเพื่อแก้ไขบทบาทต่างๆให้ดีขึ้น ในช่วงกลางและช่วงท้ายของการทดลอง นักศึกษาพยาบาลตำรวจสามารถแสดงได้ดีขึ้นและมั่นใจมากขึ้นเป็นลำดับ นักศึกษาพยาบาลตำรวจมีความตั้งใจในการฝึกเป็นอย่างดี จากการสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและอภิปรายผล สนใจซักถามปัญหา และ กลับไปทบทวนบทบาทต่างๆที่ตนเองได้แสดง และได้สังเกตเห็นจากการแสดงของสมาชิกภายในกลุ่ม จากการสอบถามนักศึกษาพยาบาลตำรวจ ภายหลังจากที่นักศึกษาพยาบาลตำรวจได้กลับไปทบทวนในแต่ละบทบาทแล้วนักศึกษาทุกคนมีความมั่นใจมากขึ้น ที่จะแสดงบทบาทในสถานการณ์ต่อไป

ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้จึงสรุปได้ว่า การใช้สถานการณ์จำลองมีผลต่อการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาลตำรวจให้เพิ่มมากขึ้นกว่าเดิมได้

2. นักศึกษาพยาบาลตำรวจมีความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วยเพิ่มขึ้น หลังจากได้รับการให้ข้อเสนออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ได้ตั้งไว้ แสดงให้ การให้ข้อเสนอสามารถพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองใน การปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วยได้ ทั้งนี้เพราะการให้ข้อเสนอเป็นการให้ข้อมูลทำให้นักคิดเกิดความคิด ความรู้มากขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่การปรับปรุงตนเองและสิ่งต่างๆให้ดีขึ้น(Sasse.1975 :163-137) ซึ่งสอดคล้องกับ คมเพชร ฉัตรสุกกุล (2521 : 12 – 13) ที่กล่าวว่า การให้ข้อเสนอจะทำให้ผู้ที่ได้รับข้อเสนอมีโอกาสรับรู้รายละเอียดบางประการ ที่จำเป็นต่อการตัดสินใจ หรือปรับปรุงส่วนบกพร่อง ดังนั้นข้อเสนอที่มีคุณค่าจึงมีส่วนช่วยพัฒนาให้ผู้รับข้อเสนอ มีความรู้ความเข้าใจสิ่งต่างๆได้ดีและถูกต้องมากขึ้น

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชีระ มุลธิยะ (2530 : 53) ซึ่งศึกษาผลของการให้คำปรึกษาแบบโรเจอร์ที่มีต่อการพัฒนาทัศนคติด้านการปรับตัวทางอารมณ์สูงขึ้นภายหลังได้รับข้อเสนอ และสอดคล้องกับการวิจัยของ จงกล หงสุรพันธุ์ (2534 : 66) ซึ่งศึกษาผลของ

การให้คำปรึกษาแบบโรเจอร์ ที่มีต่อการปรับตัวในครอบครัว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนโพธิสัมพันธ์พิทยาคาร เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการให้ข้อเสนอแนะมีการปรับตัวในครอบครัวดีขึ้น

จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า นักศึกษาพยาบาลตำรวจให้ความสนใจกับการอ่านน้อยมาก จะมาให้ความสนใจในช่วงการช่วยกันสรุปสาระสำคัญของแต่ละสถานการณ์ ในช่วงแรกของการทดลอง นักศึกษาพยาบาลตำรวจที่ไม่ค่อยได้อ่านสถานการณ์มาก่อน มักจะไม่ค่อยออกความคิดเห็น แต่เมื่อถูกกระตุ้นมากๆ นักศึกษาพยาบาลตำรวจก็ให้ความสนใจมากขึ้น เพื่อที่จะได้มีข้อมูลในการออกความคิดเห็นในช่วงสรุป แต่อย่างไรก็ตามประสบการณ์การเรียนรู้ซึ่งได้จากการให้ข้อเสนอแนะ สามารถพัฒนาความคิด ความเข้าใจในสถานการณ์ต่างๆ จึงทำให้นักศึกษาพยาบาลตำรวจ มีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การให้ข้อเสนอแนะสามารถพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วยให้เพิ่มขึ้นได้

3. นักศึกษาพยาบาลตำรวจที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง มีความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วยเพิ่มขึ้นมากกว่า นักศึกษาพยาบาลที่ได้รับข้อเสนอแนะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 แสดงให้เห็นว่าการใช้สถานการณ์จำลองช่วยพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วยได้ดีกว่าการให้ข้อเสนอแนะ ทั้งนี้ เพราะ การใช้สถานการณ์จำลองนั้น นักศึกษาพยาบาลได้มีโอกาสสวมบทบาทการแสดงในเหตุการณ์ที่จำลองขึ้นจากเหตุการณ์จริงในการปฏิบัติงานด้วยตนเอง เป็นการเรียนรู้จากการกระทำ การที่นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมทำให้นักศึกษาได้มีโอกาสคิด พิจารณา ใช้เหตุผล สืบถามและค้นหาพฤติกรรมที่ถูกต้อง และสามารถนำประสบการณ์ที่ได้รับขณะแสดงในสถานการณ์จำลองไปใช้ในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ยังได้รับความสนุกสนาน มีความกระตือรือร้นที่จะได้มีส่วนร่วมในสถานการณ์ที่เป็นปัญหา ดังที่ สมพงษ์ จิตระดับ (2530 : 74-75) กล่าวว่าสถานการณ์จำลองเป็นเทคนิคที่ดีเทคนิคหนึ่ง ซึ่งมีประโยชน์หลายประการคือ เป็นการสร้างประสบการณ์ในการแก้ปัญหา ทำให้รู้จักคิด ตัดสินใจด้วยตนเอง ช่วยให้อธิบายบูรณาการความคิดกับข้อมูลที่ได้รับ เชื่อมโยงไปสู่การปฏิบัติจริงได้ และเป็นตัวอย่างที่ดีในการแสวงหาข้อเท็จจริง ทำให้ผู้เรียนรู้จักสังเกต เปรียบเทียบข้อมูลต่างๆด้วยตนเอง และเห็นแนวทางในการเลือกหรือการตัดสินใจปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกต้อง อาจกล่าวได้ว่า สถานการณ์จำลองพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ต่างๆ ได้ดีกว่าการให้ข้อเสนอแนะ ซึ่งเป็นเพียงการให้ข้อมูลและรายละเอียดที่ผู้นิเทศก์ ได้จัดเตรียมไว้ให้ตามเนื้อหาในเรื่องนั้นๆ นอกจากนี้การใช้สถานการณ์จำลองยังเป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมบรรยากาศของการเรียนการสอนได้ดี ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเรื่องที่จะเรียนมากขึ้น ฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม ความมีวินัย

ในตนเองและรู้จักนำเหตุผลมาอภิปราย เพื่อประกอบการตัดสินใจแก้ปัญหาที่พบ หรือปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ (อัญชลี แจ่มเจริญ. 2522 : 5)

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชำรง น่วมศิริ (2527 : 53) ซึ่งพบว่า นักเรียนที่เรียน โดยใช้สถานการณ์จำลองมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมและพฤติกรรมเชิงจริยธรรม สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการให้ข้อเสนอแนะ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วชิรพร จันเกตุ (2534 : 36) ซึ่งศึกษาผลของการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความเสถียรของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอินทรมหรรณพอนุสรณ์ พบว่า นักเรียนที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองมีความเสถียร สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการให้ข้อเสนอแนะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อย่างไรก็ตามแม้ว่าการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้พบว่านักศึกษาพยาบาลตำรวจมีความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วยเพิ่มขึ้นภายหลังได้รับการให้ข้อเสนอแนะ แต่เมื่อเปรียบเทียบกับการใช้สถานการณ์แล้วพบว่า การใช้สถานการณ์จำลองสามารถพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วยได้มากกว่า เนื่องจาก นักศึกษาพยาบาลที่ได้รับการให้ข้อเสนอแนะ ไม่มีโอกาสสวมบทบาทในสถานการณ์จำลอง มีกิจกรรมเพียงการอ่านเอกสาร และอภิปรายในแต่ละสถานการณ์เท่านั้น ทำให้ไม่มีส่วนร่วมในการคิด ตัดสินใจแก้ปัญหาในสถานการณ์นั้นๆ ด้วยตนเอง จึงทำให้นักศึกษาดำรงที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองมีความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วยสูงกว่านักศึกษาพยาบาลตำรวจที่ได้รับการให้ข้อเสนอแนะ

จากการสังเกตของผู้วิจัย พบว่า นักศึกษาพยาบาลตำรวจที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง ได้แสดงบทบาทตามสถานการณ์นั้นๆ หลังจากการแสดงจบลง นักศึกษาพยาบาลตำรวจมีความสนุกสนานและอภิปรายผลเกี่ยวกับเนื้อเรื่องและการแสดงอย่างมาก มีความสนใจและตั้งใจดีมาก ซึ่งแตกต่างกับ นักศึกษาพยาบาลตำรวจที่ได้รับการให้ข้อเสนอแนะ ซึ่ง มีความกระตือรือร้นในช่วงแรก แต่ในช่วงระยะหลังๆของการทดลอง มีความกระตือรือร้นลดลง ซึ่งนักศึกษาพยาบาลตำรวจที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง ในช่วงแรกๆของการทดลอง นักศึกษามีความตื่นตัว ไม่ค่อยกล้าแสดง มีความไม่มั่นใจ กลัวว่าจะแสดงได้ไม่ดี ไม่สมจริง แต่ต่อมาในช่วงกลางและช่วงท้ายของการทดลอง นักศึกษาเริ่มมีความมั่นใจมากขึ้น และแสดงบทบาทได้สมจริงทั้งสีหน้า ท่าทาง และน้ำเสียง ทำให้บรรยากาศสนุกสนาน ดังที่ สมบูรณ์ เสนิยังศ์ ณ อยุธยา (2525 : 17-18) กล่าวว่า สถานการณ์จำลองเป็นกิจกรรมที่สามารถจูงใจให้ผู้เรียนประกอบกิจกรรมได้นาน และสนุกสนานเป็นการเรียนปนการเล่น และจากการติดตามผลการทดลองอย่างไม่เป็นทางการ โดยการพูดคุยกับนักศึกษาที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองและนักศึกษาที่ได้รับการให้ข้อเสนอแนะ รวมทั้งสอบถามอาจารย์นิเทศก์ ถึงผลการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วย พบว่า นักศึกษาปฏิบัติงานด้วยความมั่นใจและได้ประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 การศึกษาในครั้งนี้สามารถสรุปได้ว่า การใช้สถานการณ์จำลอง สามารถพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วย ให้เกิดขึ้นกับนักศึกษาพยาบาลได้ จึงควรส่งเสริมให้นักศึกษาพยาบาล ได้มีการเรียนรู้ในภาคปฏิบัติให้ได้ประสบการณ์ตรงดังเช่น การใช้สถานการณ์จำลองให้มากขึ้น

1.2 ในการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาล ให้เกิดขึ้นกับนักศึกษาพยาบาล เป็นสิ่งสำคัญ เพื่อประโยชน์ต่อตัวนักศึกษาพยาบาลเอง ผู้ป่วย ญาติ ตลอดจนผู้ร่วมงานเป็นอย่างมาก พบว่าเทคนิคทั้ง 2 วิธีที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเปรียบเทียบกันนี้ สามารถพัฒนาให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วย เพิ่มขึ้นได้ ดังนั้นจึงขึ้นอยู่กับผู้สอนและผู้ถ่ายทอดที่มีความชำนาญในแต่ละวิธี จะนำไปพัฒนาให้เกิดการเรียนรู้ในนักศึกษาพยาบาล และสามารถเลือกใช้ให้เหมาะสมกับแต่ละสถานการณ์

1.3 การเรียนการสอนวิชาการพยาบาลที่ต้องฝึกเทคนิคการพยาบาลใหม่ๆ เช่น วิชาการพยาบาลสูติศาสตร์ ในนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 วิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน ในนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 ผู้สอนสามารถนำเอาเนื้อหามาเขียนเป็นสถานการณ์ต่างๆ เพื่อให้นักศึกษาได้แสดงบทบาท จะทำให้นักศึกษาเข้าใจเทคนิคเหล่านั้นได้ดีขึ้น และมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น เมื่อต้องให้การพยาบาลต่อผู้ป่วยจริง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การใช้สถานการณ์จำลองสามารถพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาพยาบาลตำรวจได้ ดังนั้น จึงควรนำเอาวิธีการดังกล่าวไปใช้ในการพัฒนาตัวแปรด้านอื่นๆ เช่น การตั้งใจเรียน ความรับผิดชอบ เป็นต้น

2.2 ควรศึกษาหาเทคนิคทางจิตวิทยาอื่นๆที่สามารถพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง เช่น การชี้แนะ บทบาทสมมติ เทคนิคแม่แบบ เป็นต้น

2.3 เนื่องจากการใช้สถานการณ์จำลองสามารถพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักศึกษาพยาบาลตำรวจได้ ดังนั้นจึงควรนำวิธีการดังกล่าวไปใช้กับนักศึกษาระดับชั้นอื่นๆได้ เช่น นักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 4 หรือ ใช้กับนักศึกษาวิชาชีพอื่นๆ เช่น ครู เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ สุบโคกสูง. (2538).การเปรียบเทียบผลการใช้สถานการณ์จำลองกับการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านดอนขวาง อำเภอโนนไทย จังหวัดนครราชสีมา. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กันยา สุวรรณแสง. (2528). การพัฒนาบุคลิกภาพและการปรับตัว. กรุงเทพฯ : คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- จินตนา ชูนิพันธุ์. (2527). การเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จันทวิศ พันธุ์สุข. (2533). ผลของการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความสนใจอาชีพอิสระของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย กรุงเทพฯ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ดวงฤดี สังข์โบล.(2530) การศึกษาภาคปฏิบัติในการศึกษาพยาบาล ประเด็นและแนวโน้มทางการพยาบาล หน่วยที่ 8-13 . หน้า 683-700 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช : สำนักพิมพ์สุโขทัยธรรมาธิราช.
- ทรายทอง ตั้งวงศ์ถาวรกิจ. (2537) การเปรียบเทียบผลการใช้สถานการณ์จำลองและการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดธาตุทอง(เรือนเขียวสะอาด)กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ทิสนา เขมมณี. (2534). การพัฒนากระบวนการคิด. วารสารครูศาสตร์ 6 (ตุลาคม-ธันวาคม 2534) หน้า 19-28.
- ทิสนา เขมมณี. (2539) “การใช้บทบาทสมมติในการเรียนการสอน” ครูศาสตร์ 6 (กรกฎาคม-สิงหาคม) หน้า 41-48.
- ธำรง นวมศิริ. (2529).การทดลองใช้ข่าวหนังสือพิมพ์สร้างสถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- นริสา พัฒนรัฐ.(2540) ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต . กรุงเทพฯ :มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- นภาพร นนทการ. (2516). การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนพยาบาลที่มีต่อการฝึกภาคปฏิบัติในหอผู้ป่วยโรงพยาบาลรามธิบดี. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .
- นิรามัย อุสาหะ. (2534). ผลของการสอนเรื่องการปฏิบัติตัวหลังคลอดโดยใช้วิธีบรรยายร่วมกับสถานการณ์จำลองต่อความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติตัวของมารดา. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .
- ปราโมทย์ เอี่ยมสวัสดิ์. (2524). ปรัชญาชีวิต ศาสตร์แห่งความสำเร็จ. กรุงเทพฯ : แพร่วิทยา.
- พรรณราย ทรัพย์ประภา. (2526). การเข้าใจธรรมชาติของคนและการสร้างความมั่นใจในตนเอง. วารสารจันทร์เกษม. (กรกฎาคม-สิงหาคม) หน้า 173.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2535). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญผล.
- พวงรัตน์ บุญญานุรักษ์. (2538). การนิเทศและการสอนพยาบาลในคลินิก. ชลบุรี : คณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พิมพา สมพงษ์. (2523). การศึกษาปัญหาของนักศึกษาพยาบาลภาควิชาพยาบาลศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์รามธิบดี. ปริญญาโท ค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- มานิดา ทองทวี. (2526). การเปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มและรายบุคคลที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเอง. ปริญญาโท ค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- มาลี วงษ์แก้ว. (2526). ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มต่อการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนไทรนิยมสงเคราะห์ กรุงเทพฯ : ปริญญาโท ค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วราภรณ์ ตระกูลสฤษดิ์. (2537). ผลของการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความวิตกกังวลในการฝึกปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยจิตเวชของนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท ค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วัชรพร จับเกิด. (2534) ผลของการใช้สถานการณ์จำลองที่ต่อความเสียสละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอินทรมพรรยอนุสรณ์ จังหวัดสมุทรปราการ ปริญญาโท ค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ. (2535). ประมวลรายวิชาหลักสูตรการฝึกภาคปฏิบัติ. (มปท.) ภาควิชาการพยาบาลอายุรศาสตร์และศัลยศาสตร์

- วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ.(2538). รายงานการประเมินตนเองเพื่อการรับรองสถาบันการศึกษาวิชาการ
พยาบาลและผดุงครรภ์ เล่มที่ 1-2 .กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์กรมตำรวจ.
- วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ.(2529).เอกสารประกอบการพิจารณารับวิทยาลัยพยาบาลตำรวจเป็น
สถาบันสมทบ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เล่ม 2 . กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์กรมตำรวจ.
- วินัย ธรรมสิจโป.(2527).การสร้างแบบทดลองวัดบุคลิกภาพด้านความเชื่อมั่นในตนเองสำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดเชียงใหม่. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สมคิด รักษาสัตย์.(2533). “การจัดการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ ” วารสารพยาบาลศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กันยายน). หน้า 1-16 .
- สมบูรณ์ เสนิวงค์ ณ อุรุยา.(2525) การเปรียบเทียบผลการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์
ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ชั้นปีที่ 4 ที่เรียนหน่วยการเรียนรู้ทำมาหากินด้วยการ
สอนแบบใช้และไม่ใช้สถานการณ์จำลอง. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สมพงษ์ จิตระดับ.(2530). การสอนจริยศึกษาด้วยสถานการณ์จำลอง, ประชากรศึกษา.(มีนาคม)
หน้า 15-21
- สมิต อาชวณิกุล.(2528). “ การพัฒนาตนเอง “. กรุงเทพฯ : สยามบรรณ หน้า 17
- สำเริง เวชสุนทร. (2533). “ กิจกรรมสถานการณ์จำลองในวิทยาลัยครู “ คุรุปริทรรศน์. (ธันวาคม)
หน้า 18-22.
- สุทธิรัตน์ พิมพ์พงศ์.(2518). การศึกษาองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการเรียนภาคปฏิบัติของนักศึกษา
พยาบาลมหาวิทยาลัยมหิดล. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒประสานมิตร.
- สุภา กิจจาทร.(2519). “ การใช้สถานการณ์จำลอง “เอกสารประชุมปฏิบัติการเกี่ยวกับการสอน
แบบจุดภาค. หน้า 1296-1297. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ตำรวจ.
- สุรเกียรติ์ ลิ้มเจริญ. (2523).ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อมั่นในตนเองความวิตกกังวลกับ
ระเบียบวินัยในชั้นเรียน. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- สมุท ศิริโช. วิธีสร้างความเชื่อมั่นให้กับตนเอง. ประมวลสาส์น ม.ป.ป.
- อัจฉรา เนตรล้อมวงศ์. (2531) ผลของการใช้บทบาทสมมติที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเองของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนนทรีวิทยา กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- อัญชลี แจ่มเจริญ.(2532). “ สถานการณ์จำลองกับการสอน “ มิตรครู. (พฤษภาคม)หน้า 5-9

อมรา รสสุข. (2529). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์จากการเรียนจากเกม สถานการณ์จำลองและเกม
จำลองสถานการณ์ในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ชั้นปีที่4ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและการเรียนต่ำ.วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพมหานคร
: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .

Anderson, Roberta, Charge.(1977,July) “ **A Simulation Come Designed to teach Group
Member Roles to Be effectinee** “ Resources in education (Eric).

Bandura , (1977) **Albert Social Learning Theory**. New Jersey Prentice - Hall

Bloom,B.S, (1981) **Evaluation to Improve Learning** .New York:Mcgraw-Hall.

Brown, Julic, S.; Obermen, Mery and Swift Yonne Badder. (1974, January February)

Baccalaureate Students's Image of Nursing. Nursing research

Garvey, Dale M. (1978 , November) **A Preliminary Evaluation of Simulation. A Paper
Presented ant 46 th AnnualMeeting of the National Council for The Social Studies**.
Cleveland, Ohio

Geller, D.M. (1978 , November) Involvement in Role-Play simulation a demonstration with
studies on obedience. **Journal of Personality and social psychology**.

Ollakk, (1979) **Human behavior and the helping professions**. New York : Spectrum
Publications

Sasse, C.R. (1978) **Person to Person**. Peoria , Illinois : Bennep Publishing Co.,

Schultz, Landall L.(1972) **Simulation in Social and Administrative Science**. New Jersey :
Prentice – Hall Inc.,

Taylor, J.L. and Rex W. (1974) **Simulation in the classroom**. **Middlesex, England**
penguinbooks, Inc

Tessey, P.T. and Unwin, D.(1969) **Simulation and gaming in Education**. London; Methuen
Educational Ltd ,

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม ความเชื่อมั่นในตนเอง

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะสอบถาม ความรู้สึก ของนักศึกษาในสถานการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นขณะปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วย ซึ่งไม่มีคำตอบถูกหรือผิด คำตอบที่ตรงกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นกับนักศึกษามากที่สุด เป็นคำตอบที่ต้องการ แบบสอบถามมีข้อคำถามเป็นรายข้อ แต่ละข้อมีคำตอบให้เลือก คือ ก. ข. ค. ให้นักศึกษาเลือกคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดเพียงตัวเลือกเดียว แล้วทำเครื่องหมาย X ลงในกระดาษคำตอบที่แจกให้

ตัวอย่าง

- ข้อ 1 เมื่อนักศึกษาได้รับมอบหมายให้ทำแผลให้แก่ผู้ป่วย ซึ่งมีบาดแผลความร้อนลวก ขนาดกว้าง 75 % ความลึกของบาดแผลอยู่ระดับที่ 3 ซึ่งนักศึกษาเพิ่งเคยพบบาดแผลชนิดนี้เป็นครั้งแรก
- ก. ปฏิบัติได้อย่างเป็นปกติ
 - ข. ลังเลว่าจะสามารถทำได้หรือไม่
 - ค. กลัวไม่กล้าทำแผลให้แก่ผู้ป่วย

ในข้อ 1 ถ้านักศึกษาเลือกข้อ ค. คือ “กลัวไม่กล้าทำแผลให้แก่ผู้ป่วย “ ให้ใส่เครื่องหมาย X ลงในข้อ ค. ในกระดาษคำตอบโดยปฏิบัติดังนี้

ข้อ	ก	ข	ค
1.			X

ถ้าต้องการเปลี่ยนคำตอบให้นักศึกษาใส่เครื่องหมาย “ = ” ทับตัวเลือกที่ไม่ต้องการ แล้วใส่เครื่องหมาย X ลงในตัวเลือกใหม่ที่นักศึกษาต้องการ คำตอบของนักศึกษาจะไม่มีผลต่อการสอบวิชาใดๆ และจะไม่นำไปเปิดเผยในที่ใดๆ ขอให้นักศึกษาตอบอย่างสบายใจและตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาให้มากที่สุด

1. เมื่อท่านทำหน้าที่พยาบาลทีมให้สุศึกษาแก่ผู้ป่วย ถึงชั่วโมงที่ท่านต้องออกมาให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดูแลตนเองเมื่อกลับบ้าน ท่านได้เตรียมความพร้อมของท่านเป็นอย่างดี แต่เมื่อลงมือปฏิบัติจริงท่านมีอาการอย่างไร
 - ก. สอนผู้ป่วยด้วยความมั่นใจ เสียงดังฟังชัด
 - ข. สอนผู้ป่วยโดยก้มหน้า ไม่สบตาผู้ป่วย พูดเสียงเบา
 - ค. สอนผู้ป่วยด้วยอาการสั่น หยิบโน่นหยิบนี่ คำพูดขาดเป็นช่วงๆ
2. นาง พิศ แม่ของ ดช.แดง ซึ่งถูกน้ำร้อนลวก ได้มารับลูกกลับบ้าน แต่ก่อนกลับนางสงสัยว่า เสื้อผ้ายืด และปลดอกแขนผ้ายืด ที่พยาบาลใส่ไว้ให้ ดช.แดง นั้นจะไม่ทำให้ ดช.แดง เจ็บหรือ และจะต้องใส่ไว้ตลอดหรือไม่ นางจึงได้เดินเข้ามาหาท่าน พร้อมทั้งตั้งคำถาม ท่านจะปฏิบัติอย่างไร
 - ก. บอกให้ นาง พิศ ไปถามพี่พยาบาล
 - ข. หันไปหาเพื่อนที่อยู่ใกล้ๆให้ช่วยกันพูด
 - ค. อธิบายด้วยความมั่นใจ เสียงดังฟังชัด
3. นาง วัน มานั่งเฝ้า จ.ส.ต. สมหวัง ผู้เป็นสามี ซึ่งประสบอุบัติเหตุขับรถจักรยานยนต์ชนกับรถสิบล้อ หมอนรองกระดูกคอชั้นที่ 3 เคลื่อน ได้รับการรักษาโดยการ ดึงคอและให้นอนนิ่งๆบนเตียงดึงคอ ซึ่งเล็กและแคบ ทุกวันในเวลาที่อนุญาตให้เยี่ยมได้ แต่ จ.ส.ต.สมหวัง ต้องได้รับการบริหารข้อต่อต่างๆของร่างกาย อย่างสม่ำเสมอเพื่อป้องกันข้อติด ซึ่งการบริหารข้อต่อต่างๆนี้ ผู้ป่วยทำเองไม่ได้เนื่องจากมีอาการอัมพาตของแขนขา และ นาง วัน สามารถช่วยได้ ท่านจะทำอย่างไรถึงจะทำให้ นาง วัน รู้ว่าตนเองสามารถช่วย จ.ส.ต.สมหวัง ได้
 - ก. บอก นาง วัน ให้ช่วยบริหารข้อต่อต่างๆของร่างกาย ให้ จ.ส.ต.สมหวัง
 - ข. เข้าไปบริหารร่างกายให้ จ.ส.ต.สมหวัง ทุกครั้งที่เห็น นาง วัน มานั่งเฝ้า เพื่อให้ นาง วัน เห็นวิธีการปฏิบัติ แล้วจะได้คิดว่าตนเองก็ทำได้
 - ค. บอก นาง วัน ด้วยความมั่นใจว่า “ คุณสามารถช่วยบริหารร่างกายให้ผู้ป่วยได้นะคะ เรามาดูกันว่าจะทำอย่างไรบ้าง “ พร้อมทั้งทำการบริหารข้อต่อต่างๆของร่างกาย จ.ส.ต.สมหวัง ให้ นาง วัน ดูและให้ทำตาม และอธิบายข้อดีข้อเสียของการทำหรือไม่ทำการบริหารข้อต่อต่างๆของร่างกายนั้นๆ

4. นาย อุทิศ ประสบอุบัติเหตุถูกรถลชนและเหยียบทับขาท่อนล่างซ้ายหักและการรักษาไม่สามารถซ่อมกระดูกและเก็บไว้ได้ แพทย์จึงรักษาด้วยการตัดขาได้เข้า ขณะนี้แผลแห้งดี ท่านเดินผ่านเตียงของ นาย อุทิศ พบว่า นาย อุทิศ นั่งห้อยขาข้างเดียวซึ่งเป็นท่านั่งที่ผิด จะทำให้ นาย อุทิศ มีปัญหาต่อการใส่ขาเทียมได้ ท่านจะอย่างไร
 - ก. บอกนาย อุทิศ ด้วยเสียงเบาๆว่าให้นั่งดีๆ
 - ข. เดินเข้าไปหานาย อุทิศ แล้วบอกให้นาย อุทิศ นั่งในท่าที่ถูกต้องและบอกถึงข้อดีข้อเสียของการปฏิบัติและไม่ปฏิบัติตาม
 - ค. เดินผ่านเฉยๆไม่พูดอะไรเพราะกลัวถูกถามต่อ
5. นาย วัฒนา ถูกน้ำกรดสาเคมีแผลไหม้ด้านหลังตั้งแต่ต้นคอจนถึงก้นย้อย ได้รับการรักษามานานจนแผลแดงดี แพทย์บอกกับผู้ป่วยว่าจะทำการประคบน้ำแข็งให้กับผู้ป่วย ในอีก 2 วันข้างหน้า นาย วัฒนาฟังคำอธิบายของแพทย์แล้วยังไม่เข้าใจ แต่ไม่กล้าถามจึงได้มาถามท่าน ท่านจะอย่างไร
 - ก. บอกนาย วัฒนา ว่า “ ก้อย่างที่หมอบอก “ แล้วเดินจากไป
 - ข. บอกนาย วัฒนา ด้วยเสียงดังอย่างขาดเป็นหัวๆ นั่งคิดนาน
 - ค. บอกนาย วัฒนา อย่างมั่นใจ เสียงดัง ฟังชัด ถึงความจำเป็นของการรักษาด้วยวิธีนี้ และบอกข้อดีข้อเสียให้นาย วัฒนา เข้าใจ
6. นาง อึ้งย้ง มาเยี่ยมนาย ดีซัง ซึ่งถูกตัดนิ้วหัวแม่มือเนื่องจากแผลเบาหวาน ในเวลาเยี่ยมตอนเย็นพร้อมทั้งหิ้วปิ่นโตอาหารมาให้นาย ดีซัง รับประทาน ท่านเป็นพยาบาลเวรบ่าย ขณะเดินตรวจเยี่ยมผู้ป่วยรับประทานอาหารเช้า ท่านพบว่านาง อึ้งย้ง กำลังปลดสายปิ่นโตนำอาหารออกมาเรียงให้นาย ดีซัง รับประทาน ท่านเดินเข้าไปทักทายและพบว่า อาหารที่นำมา มี ข้าว 1 ชั้น กับข้าว 2 อย่าง คือ ผัดผักทอง กับหมูหวานคั่วกะปิ ขนมที่นำมาคือ ขนมชั้น ท่านจะอย่างไร
 - ก. บอกนาง อึ้งย้ง ว่า “ นาย ดีซัง ควรรับประทานเฉพาะอาหารที่ทางโรงพยาบาลจัดให้เท่านั้น เพราะเป็นอาหารเฉพาะโรค “
 - ข. เดินผ่านไปเฉยๆไม่บอกอะไร เพราะกลัวคำถามว่า “ ทำไม “
 - ค. เดินเข้าไปหาและยืนทักทายนาง อึ้งย้ง พร้อมทั้งพูดว่า “ ไหนคุณซิคะ วันนี้เอาอะไรมาให้คุณ ดีซังกิน “ แล้วบอกว่าอาหารที่เขานำมานั้น นาย ดีซัง รับประทานอะไรก็ได้ หรือรับประทานอะไรไม่ได้ พร้อมทั้งให้เหตุผล และบอกถึงการรับประทานอาหารที่ถูกต้องของนาย ดีซัง

7. ในวันพุธที่ท่านต้องขึ้นปฏิบัติงานเพียงครึ่งวัน ก่อนที่ท่านจะลงเวร เพื่อไปเรียนหนังสือ ท่านจะรายงานอาการของผู้ป่วยที่อยู่ในความดูแลของท่านให้พยาบาลที่เป็นหัวหน้าทีมของท่านเพื่อรับการส่งต่อในการดูแล ท่านสามารถ
 - ก. รายงานอาการโดยเรียงลำดับความสำคัญได้อย่างครบถ้วน มั่นใจ
 - ข. รายงานกลับไปกลับมาเสียงเบาอ้อมๆแอ้มๆ
 - ค. เขียนใส่เศษกระดาษนำไปส่งพี่ เมื่อถูกถามตอบด้วยเสียงสั้น บางครั้งก็นิ่ง
8. ขณะที่ท่านกำลังส่งเวรคึก พยาบาลหัวหน้าเวรเช้า ได้สอบถามอาการของผู้ป่วย ด้วยเสียงอันดัง แสดงถึงอารมณ์หงุดหงิด นักศึกษาจะทำอย่างไร
 - ก. ตอบด้วยความมั่นใจ เสียงปกติ
 - ข. ตอบด้วยเสียงสั้น เบาหลง
 - ค. พูดยิ้มออก นิ่งไปนาน
9. ขณะที่ท่านเข้าเวรคึก เมื่อเวลา 02.15 น. ท่านเดินตรวจเยี่ยมตามเตียงผู้ป่วย พบว่านายคำ อายุ 68 ปี มีอาการหอบเหนื่อย ท่านรีบให้ออกซิเจนแก่ผู้ป่วยและรีบเดินไปรายงานอาการให้พยาบาล หัวหน้าเวรหรือพยาบาลในทีม แต่เมื่อท่านเดินไปถึงห้องพยาบาล ท่านพบว่าทุกคนกำลังงีบอยู่ ท่านจะทำอย่างไร
 - ก. เดินกลับไปดูแลผู้ป่วย สลับกับเดินมาดูพยาบาล
 - ข. แกล้งทำของหล่นเพื่อให้มีพยาบาลคนใดคนหนึ่งรู้สึกตัว แล้วรายงานอาการผู้ป่วยด้วยอาการหน้าซีด สั่น
 - ค. เดินเข้าไปปลุกพี่พยาบาลหัวหน้าเวร แล้วรายงานอาการผู้ป่วยและบอกสิ่งที่ตนเองได้ปฏิบัติลงไปอย่างมั่นใจ
10. ท่านเป็นนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 2 ฝึกปฏิบัติงานอยู่บนหอผู้ป่วยแห่งนี้มานาน 2 อาทิตย์ วันจันทร์ของอาทิตย์ที่ 3 ท่านขึ้นเวรเช้าได้รับมอบหมายให้เป็นพยาบาลหัวหน้าทีม A และวันนี้มีนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ขึ้นมาฝึกปฏิบัติงานวันแรก ท่านได้รับมอบหมายจากอาจารย์ให้เป็นผู้รายงานยอดผู้ป่วยพร้อมทั้ง แนะนำผู้ป่วยแต่ละรายในทีม A ให้นักศึกษาพยาบาลตำรวจ ชั้นปีที่ 1 ทราบท่านจะทำอย่างไร
 - ก. รายงานด้วยเสียงดังฟังชัด บอกรายละเอียดของผู้ป่วยได้ครอบคลุม
 - ข. รายงานด้วยเสียงเบา ตกๆ หล่นๆ อาจารย์ต้องคอยซักถามนำ
 - ค. รายงานด้วยเสียงสั้น มือสั่นอย่างเห็นได้ชัด

11. ขณะที่ท่านทำหน้าที่พยาบาลเวรเช้า คนไข้อยู่ในความดูแลของท่านมีอาการหนักต้องย้ายไปรับการดูแลในหน่วยที่ผู้ป่วยหนัก พยาบาลหัวหน้าทีมมอบหมายให้ท่านไปส่งผู้ป่วย ท่านคิดว่าท่านจะสามารถทำหน้าที่นี้ได้หรือไม่
 - ก. ทำได้อย่างดีและมั่นใจ
 - ข. ไม่แน่ใจ กลัวถูกซักถามอาการผู้ป่วยแล้วตอบไม่ได้
 - ค. ไม่ได้แน่ แต่ก็ไม่กล้าบอกพี่ มีอาการมือสั่น ใจสั่น
12. ขณะที่ท่านกำลังตรวจเยี่ยมผู้ป่วยในความดูแลอยู่เพียงลำพัง แพทย์เจ้าของไข้นายปรุง ซึ่งประสบอุบัติเหตุถูกไฟไหม้ มีแผลทั้งด้วยกวั่นบริเวณหลัง เข้ามาถามท่านว่า “ทำแผลนายปรุงแล้วใช่ไหมครับ วันนี้แผลเป็นอย่างไรบ้าง” ท่านจะปฏิบัติอย่างไร
 - ก. ตอบติฉะ นัฉะ เสียเงเบว พุดศัพท์เทคนิคฉฉฉ ฉฉฉ
 - ข. ตอบว่าคิคะ คัฉฉเสียเงเบว
 - ค. ตอบอย่างมั่นใจถึงลักษณะบาดแผลและบอกความเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น และเลเวลของแผลได้ถูกต้อง
13. ท่านทำหน้าที่เป็นพยาบาลเวรบ่าย ขณะที่พี่พยาบาลไปพักรับประทานอาหาร ท่านซึ่งเป็นนักศึกษาพยาบาลได้รับมอบหมายให้เฝ้าห่อผู้ป่วยอยู่กับเพื่อน 2 คน มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิเด็กและสตรีมาเยี่ยมอาการของ ด.ญ.น้ำฝน ซึ่งถูกแม่เลี้ยงเทน้ำร้อนลวก ท่านจะปฏิบัติอย่างไร
 - ก. รีบวิ่งไปบอกพี่พยาบาลในห้องพักรับประทานอาหาร
 - ข. บอกเพื่อนให้ไปตามพี่ ตัวท่านเดินไปต้อนรับ พร้อมนำไปที่เตียงผู้ป่วยและรายงานอาการในขอบเขตของท่าน
 - ค. ทำเป็นมองไม่เห็น ใจเริ่มสั่น
14. ท่านทำหน้าที่เป็นพยาบาลจัดยารับประทาน เมื่อท่านไปแจกยาก่อนอาหารให้ นาย สมปอง งามถามท่านว่า “ทำไมยาผมหายไป 1 เม็ด”
 - ก. ท่านทำท่าไม่แน่ใจและนำยากลับไป
 - ข. ท่านพุดด้วยเสียงอันเบาว่า “เค็ชรอรอดามพี่พยาบาลนะคะ “
 - ค. ท่านอธิบายได้อย่างมั่นใจ พุดเสียงดังฟังชัด

15. วันนี้ท่านขึ้นเวรเช้ามีหน้าที่ทำการพยาบาล ได้รับการส่งเวรจากพยาบาลเวรดีกว่า แพทย์สั่งตัดไหมที่หน้าแข้งขวาของนายเป้ง เมื่อท่านทำแผลให้กับผู้ป่วย พบว่าแผลที่หน้าแข้งขวาของนายเป้งเป็นแผลเย็บยาว 14 ซม. เย็บไว้ 17 เข็ม และเพิ่งเย็บได้ 7 วัน แผลก็ยังบวมตึงอยู่เล็กน้อย และจากความรู้ที่ท่านเรียนมาแผลที่หน้าแข้งจะไม่ตัดไหมก่อน 10 วัน และลักษณะบาดแผลเช่นนี้ก็ยังไม่ควรตัดไหม ทำจะอย่างไร
- ก. รายงานพยาบาลหัวหน้า ทีมให้ทราบถึงลักษณะบาดแผลและรายงานถึงจำนวนวันที่ผู้ป่วยเย็บแผลพร้อมทั้งทวนถามว่าจะตัดไหมได้หรือไม่
 - ข.ปรึกษากับเพื่อนทั้งอยู่ที่ทีมเดียวกันว่าควรตัดไหมดีหรือไม่
 - ค. ตัดไหมไปตามแผนการรักษาของแพทย์
16. ท่านขึ้นเวรเช้าติดต่อกัน 5 วัน ได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่ให้การพยาบาล และท่านได้ทำแผลให้นายอุดร และทุกครั้งที่ท่านทำแผลท่านจะมีพฤติกรรมต่างๆดังนี้
- ก. ทำให้เครื่องมือที่สะอาดมาเช็ดแล้ว สัมผัสกับพื้นที่ไม่ได้มาเช็ดอย่างสม่ำเสมอ เตรียมของมาไม่ครบอยู่เป็นประจำ
 - ข. ทำได้อย่างมั่นใจ เตรียมของครบถูกขั้นตอน
 - ค. ทำได้แต่มือสั่น ครั้งแรกก็จะเตรียมของไม่ครบและเมื่อทำครั้งที่ 2 ก็เตรียมของได้ครบ
17. นักศึกษาได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ดูแลเรื่องยาฉีด ยารับประทาน ของผู้ป่วย ขณะที่นักศึกษา กำลังเตรียมยา เพื่อนำไปฉีดให้กับผู้ป่วย อาจารย์สมหมายอาจารย์ประจำหอผู้ป่วย เข้ามาตรวจเช็คความถูกต้องและสอบถามนักศึกษากว่า “ นิภา หนูมีหน้าที่ฉีดยาใช่ไหมคะ ไหนหนูเตรียมเสร็จหรือยังมีอะไรบ้าง “ นักศึกษาปฏิบัติอย่างไร
- ก. เดินหลบออกมาเพื่อให้อาจารย์มองเห็นยาที่ได้เตรียมไว้ ไม่กล้าตอบกลัวถูกซักถาม
 - ข. ตอบว่า “ เรียบร้อยแล้วค่ะ “ พร้อมทั้งให้ดูยาที่ได้เตรียมเสร็จแล้ว
 - ค. ตอบว่า “ วันนี้ยาที่จะต้องฉีด เวลา 10.00 น.นี้ มี 6 เข็ม ได้แก่....(บอกชื่อคนไข้ เพียง ชื่อ ยา ขนาดของยา และบอกวิธีการที่จะต้องให้นานี้ๆ).....ค่ะ พร้อมทั้งนำเสนอยาที่ได้เตรียมไว้ แล้วนำเสนอให้อาจารย์ตรวจ
18. วันนี้ท่านเข้าเวรเช้า ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ให้การพยาบาล นาย วิชัย มีอาการไข้สูง มาตั้งแต่ เวลา 19.00 น. ของเมื่อวานนี้ และมีบาดแผลที่หน้าแข้งขวาซึ่งใส่เหล็กคานกระดูกไว้ติดเชื้อมีหนองซึมออกมาตามรูของเหล็กที่ยึดกระดูก ท่านรายงานให้แพทย์ทราบ แพทย์ พรเทพ ซึ่งเป็นเจ้าของไข้ ได้สั่งให้เก็บเลือด นายวิชัย ส่งตรวจเพื่อหาภาวะติดเชื้อเข้าสู่กระแสเลือด ท่านจึงเตรียมของไปที่เตียงของ นายวิชัย เพื่อเก็บเลือดส่งตรวจ ท่านจะมีพฤติกรรมใด
- ก. เจาะเลือดครั้งเดียวได้ทันที
 - ข. เจาะเลือด 2 ครั้งขึ้นไปถึงจะสามารถเก็บเลือดได้
 - ค. ไม่เคยเจาะเลือดได้เลย

กระดาษคำตอบแบบสอบถาม ความเชื่อมั่นในตนเอง

ข้อ	ก	ข	ค
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			
11			
12			
13			
14			
15			
16			
17			
18			

โปรแกรมการใช้สถานการณ์จำลอง สำหรับกลุ่มทดลอง

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
1	ปฐมนิเทศ	1. เพื่อให้นักศึกษารู้จักคุ้นเคยกัน 2. เพื่อให้นักศึกษาทราบรายละเอียดของการใช้สถานการณ์จำลอง	1. ผู้วิจัยแนะนำตนเองและให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มแนะนำตนเอง 2. ให้นักศึกษาทำกิจกรรมเพื่อสร้างความคุ้นเคยและ สร้างบรรยากาศที่ดีในการทำกิจกรรมร่วมกัน โดยให้ร่วมกันทำกิจกรรม “ มองหาเพื่อนรัก “ โดยมีวิธีการดังนี้ 2.1 ผู้วิจัยอธิบายรายละเอียดวิธีการทำกิจกรรม พร้อมทั้งแจกแผ่นรายการที่ประกอบด้วยข้อมูลส่วนตัว 12 ข้อ เกี่ยวกับเพื่อนจำนวน 3 คน ให้แก่สมาชิก 2.2 ผู้วิจัยเป่านกหวีดให้สัญญาณเริ่มกิจกรรม ขณะที่สมาชิกกำลังทำกิจกรรม ผู้วิจัยเปิดเพลงเบาๆ เมื่อครบ 15 นาทีผู้วิจัยเป่านกหวีดให้สัญญาณสิ้นสุดการค้นหาเพื่อนรัก 2.3 ผู้วิจัยทำทวนถามสมาชิกในกลุ่มประมาณ 7 คน ให้ออกมาแนะนำเพื่อนรักที่ตนเองมองหาค้นได้ ให้แก่สมาชิกทุกคนได้รับรู้

ครั้งที่	หัวข้อเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
			2.4 ให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันสรุป ถึงวัตถุประสงค์และประโยชน์ของกิจกรรม 2.5 ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้สมาชิกในกลุ่มซักถามความเข้าใจ 2.6 ผู้วิจัยสรุปว่า กิจกรรม “มองหาเพื่อนรัก” นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักศึกษามีความคุ้นเคยกันมากขึ้น เปิดโอกาสให้ได้เปิดเผยข้อมูลส่วนตัวของตนเอง เพื่อสร้างความรู้สึที่ดีต่อกัน 3. เมื่อบรรยายทฤษฎีในกลุ่มมีความอบอุ่นเป็นกันเอง และทุกคนรู้จักกันดีแล้ว ผู้วิจัย จึงอธิบายความหมายของการใช้สถานการณ์จำลอง วัตถุประสงค์ ขั้นตอนในการใช้สถานการณ์จำลอง และชี้แจงเกี่ยวกับ วัน เวลา และ สถานที่ ในการใช้สถานการณ์จำลอง
2-4	ความเชื่อมั่นในตนเองในด้านการให้คำแนะนำในการดูแลสุขภาพของผู้ป่วย แก่ผู้ป่วยและญาติ	เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วย ในเรื่องของการให้คำแนะนำ การตอบคำถามปัญหาสุขภาพ การให้คำแนะนำในการดูแลตนเอง แก่ผู้ป่วยและญาติ	ตั้งแต่ครั้งที่ 2 – 11 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นขั้นตอน ทุกครั้งดังนี้ 1 ขั้นเตรียมการ ผู้วิจัยสนทนาซักถามเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเองขณะปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วย แล้วซักถามวิธีแก้ปัญหา

ครั้งที่	หัวข้อเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
5 – 7	ความเชื่อมั่นในตนเองด้านการส่งเวรและรายงานอาการเปลี่ยนแปลงของผู้ป่วย	เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองด้านการส่งเวรและรายงานอาการเปลี่ยนแปลงของผู้ป่วย	2. ขั้นดำเนินกิจกรรม ผู้วิจัยขออาสาสมัคร จากนักศึกษา กลุ่มหนึ่งให้เป็นผู้แสดงในสถานการณ์จำลอง และให้นักศึกษาที่เหลือ สังเกตการแสดงของเพื่อน โดยให้นักศึกษาที่แสดงในสถานการณ์จำลองแสดงบทบาทที่ได้รับมอบหมาย และให้นักศึกษาสลับเปลี่ยนกันเป็นผู้แสดง และผู้สังเกต หมุนเวียนกันไปในการทดลองแต่ละครั้ง 3. ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล ภายหลังที่นักศึกษาแสดงบทบาทตามสถานการณ์จำลองแล้ว ผู้วิจัยให้นักศึกษาวิเคราะห์ เกี่ยวกับความรู้สึกและบทบาทที่นักศึกษาได้แสดงและที่ได้สังเกต 4. ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักศึกษา สรุปสิ่งที่นักศึกษาได้เรียนรู้เกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเอง ที่ได้รับจากสถานการณ์จำลอง และ ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

ครั้งที่	หัวข้อเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
8-11	ความเชื่อมั่นในตนเองด้าน การปฏิบัติการพยาบาล	เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติการพยาบาลบนหอผู้ป่วย ในเรื่องของ 1. การทำแผล 2. การฉีดยา 3. การให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ ด้วยความมั่นใจมือไม่สั่นปฏิบัติงานได้คล่องแคล่วรวดเร็วถูกต้องไม่ผิดพลาด เตรียมเครื่องมือได้ครบถ้วน	
12	ปัจจัยนิเทศ	1. เพื่อให้นักศึกษาได้ร่วมกันอภิปราย เกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเอง ในเรื่องของการปฏิบัติการพยาบาลบนหอผู้ป่วย 2. เพื่อให้นักศึกษาได้แสดงความรู้สึเกี่ยวกับ การใช้สถานการณ์จำลอง 3. เพื่อให้นักศึกษาร่วมกันสรุปวิธีการและแนวทางในการสร้างความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วย	1. ผู้วิจัยให้นักศึกษาร่วมกันอภิปรายและสรุป ถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม โดยการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วย 2. ผู้วิจัยสรุปถึงประโยชน์ของการใช้สถานการณ์จำลอง 3. ผู้วิจัยสอบถามความรู้สึของนักศึกษาหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมการใช้สถานการณ์จำลอง 4. ผู้วิจัยกล่าวขอบคุณนักศึกษา และกล่าวปิดการทดลอง

หมายเหตุ การทดลองแต่ละครั้งใช้เวลา 50 นาที

โปรแกรมการใช้สถานการณ์จำลอง ครั้งที่ 1

หัวข้อเรื่อง ปฐมนิเทศ
ชื่อกิจกรรม มองหาเพื่อนรัก
เวลา 50 นาที
วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักศึกษารู้จักคุ้นเคยกัน
2. เพื่อให้นักศึกษาทราบรายละเอียดของการใช้สถานการณ์จำลอง

อุปกรณ์

1. ป้ายชื่อสมาชิกในกลุ่ม
2. วิทยุ – เทป
3. เทปเพลง
4. แผ่นรายการสัมภาษณ์ “ เพื่อนรัก ”
5. ดินสอ

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยแนะนำตนเองและให้สมาชิกในกลุ่มแนะนำตนเอง
2. ให้นักศึกษาทำกิจกรรมเพื่อสร้างความคุ้นเคยและสร้างบรรยากาศที่ดีในการทำกิจกรรมร่วมกัน โดยให้ร่วมทำกิจกรรม “ มองหาเพื่อนรัก ” โดยมีวิธีการดังนี้
 - 2.1 ผู้วิจัยแจกป้ายชื่อให้แก่สมาชิกพยาบาลแต่ละคน
 - 2.2 ผู้วิจัยแจกแผ่นรายการสัมภาษณ์ “ เพื่อนรัก ” ให้แก่นักศึกษาพยาบาลทุกคน และอธิบายรายละเอียดวิธีการทำกิจกรรมพร้อมทั้งเปิดโอกาสให้นักศึกษาพยาบาลซักถามวิธีการต่างๆให้เข้าใจ
 - 2.3 เมื่อนักศึกษาพยาบาลเข้าใจดีแล้ว ผู้วิจัยเปิดเพลง
 - 2.4 ผู้วิจัยเป่านกหวีดให้สัญญาณเริ่มกิจกรรม ขณะที่สมาชิกกำลังทำกิจกรรม ผู้วิจัยเปิดเพลงเบาๆ เมื่อครบ 15 นาที ผู้วิจัยเป่านกหวีด ให้สัญญาณสิ้นสุดการมองหาเพื่อนรัก
 - 2.5 ผู้วิจัยทำการสุ่มสมาชิกในกลุ่ม ประมาณ 7 คน ให้ออกมาแนะนำเพื่อนรัก ที่ตนมองหา มาได้ ให้แก่สมาชิกทุกคนได้รับรู้
 - 2.6 ให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันสรุป ถึงวัตถุประสงค์และประโยชน์ของกิจกรรม
 - 2.7 ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้สมาชิกในกลุ่มซักถามความเข้าใจ
 - 2.8 ผู้วิจัยสรุปว่ากิจกรรม “ มองหาเพื่อนรัก ” นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ให้นักศึกษามีความคุ้นเคยกันมากขึ้น เปิดโอกาสให้ได้เปิดเผยข้อมูลส่วนตัวของตนเอง เพื่อสร้างความรู้สึที่ดีต่อกัน

3. เมื่อบรรยายในกลุ่มมีความอบอุ่นเป็นกันเอง และทุกคนรู้จักกันดีแล้ว ผู้วิจัยจึงอธิบายความหมายของการใช้สถานการณ์จำลอง วัตถุประสงค์ ขั้นตอนในการใช้สถานการณ์จำลอง และชี้แจงเกี่ยวกับ วัน เวลา และ สถานที่ ในการใช้สถานการณ์จำลอง

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจและตั้งใจของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรม
2. สังเกตจากการมีส่วนร่วมของนักศึกษา ในการตอบคำถาม การมีส่วนร่วมในการอภิปรายและสรุปผล

แผ่นรายการที่แจกให้แก่สมาชิก

ที่	รายการที่ต้องบันทึก	เพื่อนคนที่ 1	เพื่อนคนที่ 2	เพื่อนคนที่ 3
1.	ชื่อ – สกุล			
2.	เพศ			
3.	อายุ			
4.	สัญลักษณ์จดจำ			
5.	อุปนิสัยใจคอ			
6.	อาหารที่ชอบ			
7.	กีฬาที่ชอบ			
8.	งานอดิเรก			
9.	เพลงที่โปรด			
10.	ความถนัด			
11.	ชอบสีอะไร			
12.	มีคนรักหรือยัง			

โปรแกรมการใช้สถานการณ์จำลอง ครั้งที่ 2 - 4

<u>หัวข้อเรื่อง</u>	ความเชื่อมั่นในตนเองในด้านการให้คำแนะนำในการดูแลสุขภาพของผู้ป่วย แก่ผู้ป่วยและญาติ
<u>ชื่อกิจกรรม</u>	1. ผู้บรรยายมือใหม่ 2. ฟังอย่างตั้งใจ บอกให้รู้ว่าห่วงและอาทร 3. ถามอะไร อย่างไรดี
<u>เวลา</u>	50 นาที/ครั้ง
<u>วัตถุประสงค์</u>	1. เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วย ในเรื่องการให้คำแนะนำ การตอบคำถามปัญหาสุขภาพ แก่ผู้ป่วยและญาติ 2. เพื่อให้นักศึกษาพยาบาลเข้าใจถึงวิธีการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้ป่วย อันจะนำมาซึ่งความไว้วางใจและการยอมรับของผู้ป่วยต่อนักศึกษาพยาบาล และความพร้อมที่จะรับฟังคำแนะนำและปฏิบัติตาม 3. เพื่อให้นักศึกษาพยาบาลได้พัฒนาทักษะของการใช้คำถาม – คำตอบ ในการพูดคุยกับผู้ป่วย อันจะนำมาซึ่งความเชื่อมั่นในตนเองที่จะกล้าพูดกับผู้ป่วยในเรื่องของการให้คำแนะนำในปัญหาสุขภาพต่างๆ

อุปกรณ์

1. เอกสารประกอบสถานการณ์จำลอง ในแต่ละเรื่อง
2. ผู้แสดง 3 – 8 คน / เรื่อง
3. ป้ายชื่อตัวละครเท่าจำนวนผู้แสดงในแต่ละครั้ง
4. หนังสือพิมพ์ หนังสือการ์ตูน
5. วิทยุชนิดพกพาพร้อมหูฟัง
6. เกมสีกด

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้สถานการณ์จำลอง ซึ่งมีขั้นตอน 4 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ
 - 1.1 ผู้วิจัยจัดฉากในแต่ละเรื่องให้คล้ายสถานการณ์จริง สถานที่สภาพแวดล้อมคล้ายจริง
 - 1.2 ผู้วิจัยนำเข้าสู่บทเรียน โดยเล่าเกี่ยวกับสถานการณ์จำลองที่นำมาใช้
 - 1.3 ผู้วิจัยบอกวัตถุประสงค์ในการเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้
 - 1.4 ผู้วิจัยแนะนำรูปแบบของสถานการณ์จำลอง พร้อมทั้งแจกเอกสาร

- 1.5 ผู้วิจัยขออาสาสมัคร เท่าจำนวนตัวละครในแต่ละเรื่อง โดย ผู้แสดงในแต่ละเรื่องจะต้อง
ผลัดเปลี่ยนกันไปในจำนวนสมาชิกกลุ่ม
 - 1.6 ผู้วิจัยมอบหมายบทบาทให้อาสาสมัครแต่ละคน แล้วให้ศึกษาบทบาทของตน
2. ขั้นตอนกิจกรรม
 - 2.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลแสดงบทบาทไปตามลำดับเหตุการณ์ที่เตรียมไว้ ใช้เวลา
ประมาณ 10 – 15 นาที
 - 2.2 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลจำนวนที่เหลือ ที่ไม่ได้แสดงเป็นผู้สังเกตการแสดงของเพื่อน
 3. ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล
 - 3.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลทั้งผู้แสดงและผู้สังเกต ช่วยกันวิเคราะห์เกี่ยวกับ ความคิด
ความรู้สึก และบทบาทที่นักศึกษาพยาบาลได้แสดงและเห็น
 - 3.2 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลช่วยกันสรุปและอภิปรายเกี่ยวกับการพัฒนาความเชื่อมั่นในตน
เอง ในการให้คำแนะนำแก่ผู้ป่วย การใช้คำพูด ท่าทาง ให้ผู้ป่วยยอมรับในตัวนักศึกษา
พยาบาลในสถานการณ์จำลองกับการนำไปใช้ในชีวิตจริง
 4. ขั้นสรุป
 - 4.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลช่วยกันสรุปสิ่งที่นักศึกษาพยาบาลได้เรียนรู้ในการพัฒนาความ
เชื่อมั่นในตนเองจากการใช้สถานการณ์จำลอง
 - 4.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม
-

เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง ครั้งที่ 2

เรื่อง “ผู้บรรยายมือใหม่”

ฉากที่ 1	ณ ห้องสาธิต ห้อง 403 ชั้น 4 วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ สำนักงานแพทย์ใหญ่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลจัดสภาพให้เหมือนหอผู้ป่วย คือ มีเตียงผู้ป่วยอยู่ทั้งสิ้น 6 เตียง จัดเป็น 2 แถวๆละ 3 เตียง ให้หัวเตียงติดผนังห้องทั้งสองข้าง มีช่องว่างระหว่างแถวเป็นทางเดิน จัดทำหอผู้ป่วยเป็นส่วนสำหรับสอนสุขศึกษาผู้ป่วย มีเก้าอี้สำหรับให้ผู้ป่วยนั่งฟัง 8 – 10 ตัว จัดเป็น 3 แถว โดยเรียง 3 , 3 , 4 มีโต๊ะสำหรับวางอุปกรณ์ของผู้บรรยาย 1 ตัว ตั้งอยู่หน้าเก้าอี้ของผู้ฟัง
บรรยาย	ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลที่อาสาแสดงเป็นผู้ป่วยทั้ง 6 คนขึ้นไปนอนบนเตียงผู้ป่วยที่ได้จัดไว้
บรรยาย	ขณะนี้เป็นเวลา 10.00 น. ซึ่งเป็นชั่วโมงที่พยาบาลบนหอผู้ป่วยที่ทำหน้าที่ให้ความรู้ในการปฏิบัติตัวเมื่อกลับไปพักนอนอยู่ที่บ้าน พยาบาลพิสมัย เป็นผู้ทำหน้าที่นี้
พิสมัย	เดินไปตามเตียงผู้ป่วยและได้กล่าวเชิญผู้ป่วยไปยังท้ายหอผู้ป่วย “ คุณสมาน คุณปอง คุณอรุณ คุณใจ คุณอุดร และ คุณสุข เชิญฟังคำแนะนำในการปฏิบัติตัวก่อนกลับบ้าน ที่ท้ายห้องนะคะ “
บรรยาย	ผู้ป่วยทั้ง 6 คน นั่งที่เก้าอี้ฟังคำบรรยายเรียบร้อย โดยนั่งที่แถวท้ายสุด 4 คน แถวที่ 2 สองคน
พิสมัย	เดินมาที่หน้าห้องพร้อมที่จะให้คำแนะนำแก่ผู้ป่วย ใช้สายตามองไปโดยทั่วผู้ป่วยทั้ง 6 คน แล้วกล่าวกับผู้ป่วยว่า “ เชิญนั่งแถวหน้าให้เต็มก่อนดีไหมคะ มานั่งใกล้ดีกว่านะคะจะได้ยินชัดเจน คุณกันได้นัดมีอะไรไม่เข้าใจจะได้สอบถามได้สะดวก “
บรรยาย	ผู้ป่วยเริ่มลุกเปลี่ยนย้ายที่นั่ง พยาบาลพิสมัยเริ่มบรรยาย เกี่ยวกับการดูแลบาดแผล การทำแผลว่าจะทำแผลได้ที่สถานที่ใดบ้าง การกลับมาตรวจตามนัด
นาย ปอง	“ หมอ ถ้าแผลผม บวม แดง แล้วมีอาการชาที่ปลายเท้านี้ ผมให้หมอที่ศูนย์อนามัยที่ผมไปทำแผลดูแลได้เลยใช่ไหมครับ “
พิสมัย	“ ค่ะ ถ้าใครมีอาการตามที่ คุณปองบอก หรือมีอาการผิดปกติของบาดแผล เช่น ปวดมาก กินยาแก้ปวดไม่หาย ขยับขาหรือแขนข้างที่มีแผลนั้นไม่ได้ ปลายมือปลายเท้าข้างที่เข้าเฝือกไว้เขียวคล้ำ หรือมีอาการตามที่บอกไว้แล้วข้างต้น ยังจำได้ใช่ไหมคะ(ทอดเวลาไว้ให้ผู้ป่วยซักถาม)..... ค่ะแสดงว่าทุกคนจำอาการเหล่านั้นได้ เมื่อมีอาการตามที่บอกก็ให้กลับมาพบแพทย์ได้ทันที ไม่ต้องรอเวลานัด ถ้ามานอกเวลาราชการก็ให้ไปรับการตรวจที่ห้องฉุกเฉินนะคะ ถ้ามาเวลาราชการจะมาที่ตึกที่คุณเคยนอนนี่ก่อนก็ได้ หรือจะไปที่ห้องตรวจโรคเลยก็ได้ “

- นาย สุข “ หมอ กลับไปบ้านนี้ อะไรบ้างที่ผมนกินไม่ได้ อะไรที่แสดงกับแผลบ้าง “
- พิสมัย “ กินได้ทุกอย่างกะ ไม่มีอะไรเป็นอาหารแสดงกับบาดแผล คนที่มีบาดแผลอาหารที่จำเป็นต่อร่างกายก็จะเป็นพวกโปรตีน ได้แก่ เนื้อ นม ไข่ เนื้อก็ควรจะเป็นเนื้อปลาสำหรับ คุณ สุข เพราะเป็นโปรตีนที่ย่อยง่ายเหมาะกับคนสูงอายุ ส่วนนมถ้าใครกินไม่ได้ก็ใช้น้ำเต้าหู้แทนได้ ขนมหากินก็ควรเป็นพวกที่ทำจากถั่วเหลือง เช่น ถั่วกวน ต้มถั่วเขียว เต้าส่วย ฯลฯ ส่วนคุณ ใจ ไม่ต้องกินโปรตีนมากก็ได้เพราะรู้สึว่าคุณจะเป็นคนที่เป้นแผลเป็นได้ง่าย สังเกตเห็นไหมกะว่า รอยเล็กๆน้อยๆตามร่างกายคุณ เป็นเนื้อปูดขึ้นมา แต่ก็ต้องกินให้ครบ 5 หมู่ นะกะ และอาหารอีกอย่างที่คุณที่มีบาดแผลควรกินคืออาหารที่มีวิตามินซีสูง เช่น ฝรั่ง ส้ม ผักสด เพราะวิตามินซี จะช่วยซ่อมแซมและสร้างเซลล์ผิวหนัง ให้กับเรานะกะ “(ทอดเวลา เพื่อให้ผู้ป่วยซักถาม)
- พิสมัย “ กะเท่าที่พูดมาวันนี้มีใครยังไม่เข้าใจและอยากที่จะซักถามอีกไหมกะ (มองหน้าผู้ป่วยให้ทั่วถึงทุกคน) เมื่อทุกคนเข้าใจดีแล้วดิฉันขอปิดการบรรยายเพียงเท่านั้นกะ บ่ายนี้ถ้าญาติใครมารับแล้ว ให้ญาติเดินไปแจ้งที่โต๊ะพยาบาลนะกะ พยาบาลหัวหน้าเวรเค้าจะได้จัดเตรียมยาที่จะต้องนำไปรับประทานคือที่บ้านให้ และคิดคำรักษาให้ สวัสดิ์กะ ขอให้ทุกคนมีสุขภาพแข็งแรงนะกะ “
- บรรยาย ผู้ป่วยลุกขึ้นเดินแยกย้ายกันกลับเตียงของตน พยาบาลพิสมัยเก็บอุปกรณ์ประกอบการบรรยาย

เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง ครั้งที่ 3

เรื่อง “ ฟังอย่างตั้งใจ บอกให้รู้ว่าห่วงและอาทร “

- ฉากที่ 1** ณ ห้องสาธิต ห้อง 403 ชั้น 4 วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ สำนักงานแพทย์ใหญ่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลจัดสภาพให้เหมือนหอผู้ป่วย คือ มีเตียงผู้ป่วยอยู่ทั้งสิ้น 6 เตียง จัดเป็น 2 แถวๆละ 3 เตียง ให้หัวเตียงติดผนังห้องทั้งสองข้าง มีช่องว่างระหว่างแถวเป็นทางเดิน
- ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลที่อาสาแสดงเป็นผู้ป่วยทั้ง 6 คนขึ้นไปนอนบนเตียงผู้ป่วยที่ได้จัดไว้
- บรรยาย** ขณะนี้เป็นเวลา 15.00 น. ผู้ป่วยในหอผู้ป่วยนี้ต่างก็นอนพักผ่อนอยู่บนเตียง บ้างก็นอนหลับ บ้างก็อ่านหนังสือมีทั้งที่อ่านหนังสือพิมพ์ อ่านหนังสือการ์ตูน ฟังวิทยุชนิดพกพาโดยใช้หูฟัง และเล่นเกมสีกค มีเพียง นางนิภา เท่านั้นที่นอนซึม น้ำตาลกลอหน่วยอยู่ตลอดเวลา พยาบาล อารยา ซึ่งเดินตรวจเยี่ยมผู้ป่วยอยู่ สังเกตเห็น จึงเดินเข้าไปหา และพูดด้วยน้ำเสียงนุ่มนวลพร้อมทั้งแตะมือ นางนิภา
- อารยา** “ คุณร้องไห้ มีอะไรไม่สบายใจหรือเปล่าคะ “
- บรรยาย** นางนิภานอนนิ่ง น้ำตาไหล ไม่ตอบ พยาบาลลูบหลังมือ นางนิภา เบาๆ ปลอ่ยให้นางนิภา ร้องให้สักครู่จึงพูดต่อ
- อารยา** “ คุณเสียใจที่ถูกตัดเต้านมไป “
- นางนิภา** พูดไปร้องไห้ไป “ คุณบอกฉันได้ไหมว่า.... (นิ่งไป) ... เอ้อฉันหมายถึงว่าฉันเพิ่งแต่งงานแล้ว ... แล้วนี่เองนี่ เอ้อฉัน ... ฉันคิดว่าคงไม่มีปัญหาอะไรไหมคะ ..”
- อารยา** “ คุณกลัวว่า แฟนจะรังเกียจ และทิ้งคุณไปเพราะคุณเป็นอย่างนี้ ... ฉันเข้าใจคุณนะค่ะ คุณคงกังวลใจเกี่ยวกับเรื่องนี้ ฉันจะเล่าเรื่องนี้ออกนี้ให้คุณฟัง คิดว่าคงจะช่วยให้คุณสบายใจขึ้นได้บ้าง...มะเร็งเต้านมนะค่ะ ส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นจากเซลล์เยื่อของระบบท่อน้ำนม ส่วนมากสาเหตุที่แท้จริงจะไม่แน่ชัด ในหลายๆตำรา ก็จะขัดแย้งกันเอง ที่สิ่งหนึ่งที่ทุกตำราบอกเหมือนกันก็คือ เคยมีประวัติว่าคนในครอบครัวเป็น ความรุนแรง ของมะเร็งเต้านมนี้ ก็ขึ้นอยู่กับระยะของโรค ซึ่งมีทั้งหมดอยู่ 4 ระยะ ของคุณที่เป็นนี้อยู่ในระยะที่ 1 ก่อน เนื้อที่ตัดออกมา มีขนาดโตประมาณ 3 เซนติเมตร ค่อมน้ำเหลืองก็ไม่โต ไม่มีการแพร่กระจายของโรค ความก้าวหน้าของโรคอยู่ในเกณฑ์ดี และของคุณนี้ก็ถือว่าค้นพบโรคได้เร็ว ต่อไปเมื่อคุณรักษาแผลหายดีแล้ว หมออนุญาตให้กับบ้านได้ คุณต้องตรวจเต้านมอีกข้าง ตามที่ได้รับ การสอนไปเมื่อวานนี้นะค่ะ และสิ่งหนึ่งที่คุณละเลยไม่ได้คือ การกลับมาตรวจตามนัด เป็นไ้ค่ะ พอจะสบายใจขึ้น หรือยัง “
- นางนิภา** “ ดีขึ้นบ้างแล้ว แต่.... (นิ่งไป) เอ้อ.. กลับไปนี่เวลาฉันแต่งตัวไปทำงาน หน้าอกฉัน 2 ข้างก็จะไม่เท่ากันสิคะ ฉันก็จะไม่สามารถใส่เสื้อรัดรูปได้.... ใจไหมคะ “

อารยา ขึ้นและแตะมือ นางนิภา พร้อมกับกล่าวว่า “เดี๋ยวนี้ เค้ามีเสื้อยกทรงที่ช่วยให้คนที่หน้าอกเล็กสามารถมีหน้าอกโตและสวยได้แล้ว คุณก็สามารถทำให้หน้าอกข้างที่ถูกตัดออกนี้เท่ากับอีกข้างได้ โดยไปหาซื้อฟองน้ำที่เขาใช้เสริมหน้าอกนั้นมาใส่ไว้ในข้างที่ถูกตัด มีอยู่หลายยี่ห้อล่ะ รองไปเลือกดู หรือไม่ก็ลองปรึกษาคุณหมอดูอีกครั้งล่ะ เวลาหมอมายคุยกับคุณ ในวันพรุ่งนี้ มีอะไรสงสัยอยู่อีกไหมล่ะ..... (ทั้งช่วงไ่วะยะหนึ่ง เพื่อเปิดโอกาสให้กับคนไข้) ถ้าไม่มีอะไรแล้ว ดิฉันขอตัวล่ะ

บรรยาย พยาบาล อารยา เดินผ่านเตียง นางนิภา ออกมา กลับไปยังโต๊ะพยาบาล

เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง ครั้งที่ 4

เรื่อง “ดูแลตัวเองอย่างไร ให้โรคไม่ลุกลาม “

- บรรยาย** นาย อาดี อายุ 67 ปี ป่วยเป็นโรคเบาหวานมานาน เข้ามาับการรักษาในหอผู้ป่วยศัลยกรรม นี่เป็นครั้งที่ 3 ด้วยเรื่องบาดแผลที่เท้า ครึ่งนี้ก็เช่นกัน นายอาดี กลับเข้ามาับการรักษาที่หอผู้ป่วยนี้อีกครั้ง ด้วยเรื่องแผลที่เท้าติดเชื้อมากขึ้น ลักษณะแผลไม่สะอาด และมีกลิ่นเหม็น พยาบาล ยูพา พักเวรไปหลายวัน วันนี้ขึ้นมารับเวรเช้า ขณะเดินตรวจเยี่ยมผู้ป่วย เวลา 14.00 น. นายอาดี นั่งเหยียดเท้าอยู่บนเตียง มี นางเกียว นั่งคุยอยู่ข้างๆเตียง ท่านเดินเข้าไป ทักทาย นายอาดี
- พยาบาล ยูพา** “ สวัสดีค่ะ เจอกันอีกแล้วนะคะ แผลเป็นอย่างไรบ้างค่ะ “
- นายอาดี** “ ไม่ดีเลย มันเน่าๆหายๆ อยู่เรื่อยๆเลย “
- พยาบาล ยูพา** “ ค่ะ เรากำลังเป็นห่วงเรื่องแผลที่เท้าของคุณ ไหนลองเล่าให้ฟังสิคะว่า ตอนอยู่ที่บ้าน คุณทำความสะอาดเท้าอย่างไรบ้างค่ะ “
- นางเกียว** “ ก็พยายามแล้ว นะคะ แต่ดิฉันต้องขายของ ไม่มีเวลาดูแลให้หรอก ตัวเองก็เดินไปเดินมา ช่วยขายของบ้าง เท้าก็ไม่สะอาดเอี่ยมเท่าไรหรอกนะคะ “
- พยาบาล ยูพา** “ ก็ไม่เป็นไรนะคะ คุณอาดี ก็ยังแข็งแรงอยู่ การเดินขายของในบ้านก็ไม่ได้เป็นข้อห้ามของคนเป็นโรคนี้หรอกนะคะ เพียงแต่เราต้องรู้จักหารองเท้าที่ใส่สบาย ไม่บีบรัดเท้า และควรเป็นรองเท้าที่หุ้มมิดชิด เพื่อป้องกันนิ้วเท้าไปสูดตะ โนนตะนี้ จะเกิดบาดแผลขึ้นได้อีก และ เมื่อเวลาอาบน้ำก็ ล้างทำความสะอาดเท้าให้ดี ตามซอกเท้า ต้องหมั่นล้างให้สะอาด เมื่อล้างเท้าสะอาดแล้วต้องเช็ดให้แห้ง รวมถึงตามซอกเท้าด้วยนะคะ “
- นายอาดี** “ ครับ เมื่อออกจากโรงพยาบาลครั้งนี้แล้ว ผมจะดูแลตัวเองให้ดีขึ้น “
- พยาบาล ยูพา** “ อีกเรื่องนะคะ คุณต้องระมัดระวังเป็นอย่างมากเลยนะคะ เวลาตัดเล็บ อย่าตัดเข้าไปลึกมากเดี๋ยวกรรไกร จะตัดเอาเนื้อเข้าได้ จะทำให้เกิดบาดแผลขึ้นมาอีก “
- นางเกียว** “ คนข้างบ้านดิฉัน ก็เป็นเบาหวานเหมือนกัน ไม่เห็นเค้าเรื่องมากอย่างนี้ “
- พยาบาล ยูพา** “ เค้าเป็นอย่างไรบ้างละค่ะ “
- นางเกียว** “ เมื่อก่อน ดิฉันเห็นเค้าไปโรงพยาบาลทุกเดือน หรือ สองเดือน เห็นมาไปตรวจเลือด และรับยามากิน แต่เดี๋ยวนี้เค้าบอกว่า เค้าไม่ต้องใช้ยาแล้ว ใช้วิธีควบคุมอาหารเท่านั้น “
- พยาบาล ยูพา** “ ถูกแล้วค่ะ เบาหวานเป็นโรคที่เราสามารถควบคุมไม่ให้มันรุนแรงขึ้นได้ โดยควบคุมไม่ให้มีน้ำตาลในเลือดสูง ซึ่งต้องดูแลการรับประทานอาหารของเราให้ดี คนที่เป็นเบาหวาน ต้องไม่รับประทานอาหารครั้งละมากๆ คือ ถ้ากินข้าวจะกินข้าวได้ครั้งละ 1 ทัพพีเท่านั้น ไม่กินอาหารจำพวกแป้งที่ได้รับการสังเคราะห์มาแล้วระดับหนึ่ง เช่น ถั่วเขียว วุ้นเส้น บะหมี่ ขนมหิน ฯลฯควรรับประทานผักให้มากๆ ขนมหวาน น้ำหวาน น้ำอัดลม ก็ไม่ควรรับประทาน ให้รับประทานผลไม้สดแทน ผลไม้ที่รับประทานได้ก็ได้แก่ ฝรั่ง มะม่วงดิบ

ชมพู สัมโอ แอปเปิ้ล นะคะ ถ้าควบคุมอาหารได้อย่างดี แผลของ คุณอาตี๋ก็จะหายได้โดยเร็ว และถ้าควบคุมได้อย่างตลอดไป การรักษาก็จะใช้วิธีเดียวกับเพื่อนข้างบ้านคุณได้ เป็นอย่างไรบ้างคะ พอดีทำอะไรไหมคะ “

นายอาตี๋

“ ได้รับ ขอบคุณมากนะครับ “

นาง เกียว

“ ได้ค่ะ ดิฉันจะช่วยดูแลเรื่องอาหารของเค้าให้มากขึ้นนะคะ เพื่อว่าระยะเวลาของการเข้าโรงพยาบาลจะได้ห่างออกไปบ้าง “

โปรแกรมการใช้สถานการณ์จำลอง ครั้งที่ 5

หัวข้อเรื่อง ความเชื่อมั่นในตนเอง ในด้านการรับส่งเวร และ รายงานอาการเปลี่ยนแปลงของ
ผู้ป่วย

ชื่อกิจกรรม 1. การส่งต่อผู้ป่วย

เวลา 50 นาที/ครั้ง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองในการรายงานอาการของผู้ป่วย
2. เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองในการส่งเวร การต่อผู้ป่วย

อุปกรณ์

1. เอกสารประกอบสถานการณ์จำลอง เรื่องการส่งต่อผู้ป่วย
2. ผู้แสดง 3 คน
3. ป้ายชื่อตัวละครเท่าจำนวนผู้แสดง

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้สถานการณ์จำลอง ซึ่งมีขั้นตอน 4 ขั้นตอนดังนี้

1.ขั้นเตรียมการ

- 1.1 ผู้วิจัยจัดฉากในแต่ละเรื่องให้คล้ายสถานการณ์จริง สถานที่สภาพแวดล้อมคล้ายจริง
- 1.2 ผู้วิจัยนำเข้าสู่บทเรียนโดยเล่าเกี่ยวกับสถานการณ์จำลองที่นำมาใช้
- 1.3 ผู้วิจัยบอกวัตถุประสงค์ในการเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้
- 1.4 ผู้วิจัยแนะนำรูปแบบของสถานการณ์จำลอง พร้อมทั้งแจกเอกสาร
- 1.5 ผู้วิจัยขออาสาสมัคร เท่าจำนวน 3 คน
- 1.6 ผู้วิจัยมอบหมายบทบาทให้อาสาสมัครแต่ละคน แล้วให้ศึกษาบทบาทของตน

2.ขั้นดำเนินกิจกรรม

- 2.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลแสดงบทบาทไปตามลำดับเหตุการณ์ที่เตรียมไว้ ใช้เวลาประมาณ 10 – 15 นาที
- 2.2 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลจำนวนที่เหลือ ที่ไม่ได้แสดงเป็นผู้สังเกตการแสดงของเพื่อน

3. ชั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล

3.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลทั้งผู้แสดงและผู้สังเกต ช่วยกันวิเคราะห์เกี่ยวกับ ความคิด ความรู้สึก และบทบาทที่นักศึกษาพยาบาลได้แสดงและเห็น

3.2 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลช่วยกันสรุปและอภิปรายเกี่ยวกับการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง ในการรายงานอาการของผู้ป่วย เพื่อส่งต่อการรักษาพยาบาล

4. ชั้นสรุป

4.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลช่วยกันสรุปสิ่งที่นักศึกษาพยาบาลได้เรียนรู้ในการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองจากการใช้สถานการณ์จำลอง

4.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง ครั้งที่ 5
เรื่อง “ การส่งต่อผู้ป่วย ”

สถานการณ์	หอผู้ป่วยชายศัลยกรรมชาย ขณะที่นักศึกษาพยาบาล ยุวดี กำลังช่วยพยาบาล หัวหน้าเวรบ่าย เตรียมยาฉีด วัดภา ผู้ช่วยพยาบาลได้วิ่งเข้ามารายงานว่า นายป๊อ ผู้ใส่ดักอัสเสบ ซึ่งมีโรคประจำตัวคือ โรคไตวายเรื้อรัง มีอาการหอบ หายใจ หอบเหนื่อย นักศึกษาพยาบาล ยุวดี จึงวิ่ง”)ที่เตียงพร้อมพยาบาลหัวหน้าเวร และทำการประเมินอาการผู้ป่วยพบว่า ชีพจรเบา 98 ครั้ง/นาที ความดันโลหิต 75/30 มิลลิเมตรปรอท ฟังเสียงหายใจได้เสียงกรอบแกรบ และเสียงหวีด ในบางครั้ง ตัวเย็นขึ้น เจ็บ มีอาการกระสับกระส่าย บริเวณหลังเท้าบวมกดบุ๋ม 2 + สงสัยจะมีภาวะน้ำท่วมปอด พยาบาลหัวหน้าเวรจึงรีบรายงาน แพทย์วิทย์ แพทย์เวรวันนี้ แพทย์ได้สั่งให้ย้ายผู้ป่วยไปทำการรักษาต่อที่ หอผู้ป่วยหนักศัลยกรรม
บรรยาย	ณ โต๊ะพยาบาลหัวหน้าเวรผู้ป่วยหนักศัลยกรรม พรพรรณ พยาบาลหัวหน้าเวร บ่าย ของหอผู้ป่วยหนักศัลยกรรม และ นิดน้อย พยาบาลหอผู้ป่วยหนักศัลยกรรมผู้ได้รับมอบหมายให้ดูแลผู้ป่วยรับใหม่รายนี้ กำลังซักถามอาการของผู้ป่วย จาก นักศึกษาพยาบาล ยุพา
พรพรรณ	น้องหมอ อะไรคุณใช้ค่ะ
ยุพา	อาจารย์หมอวิทย์ค่ะ อาจารย์ได้คุยกับหมออายุรกรรมแล้วนะคะ ซึ่งอาจารย์หมอ สุวรรณ ก็รับปากว่าเดี๋ยวจะตามมาดูอาการผู้ป่วยที่นี้ค่ะ
นิดน้อย	ตอนอยู่บนหอผู้ป่วยได้ให้อะไร ไปบ้างจะ
ยุพา	ให้ยาขับปัสสาวะไป 2 ครั้ง เพราะให้ครั้งแรกตอน 18.30 น. จนมาถึงเวลา 20.10 น ก็ยังไม่มีปัสสาวะออกมา ใส่ท่ออย่างเข้าไประบายน้ำปัสสาวะตอน 20.10 น. ได้น้ำ ปัสสาวะออกมาและทิ้งไป 10 มิลลิเมตร และมีค้างอยู่ในถุง 30 มิลลิเมตร สารน้ำที่ หมอสั่งให้ในอัตรา 60 มิลลิเมตร/ชั่วโมง
พรพรรณ นิดน้อย	จ๊ะ เรียบร้อยแล้ว ขอบใจมากนะคะ
ยุพา	เอ้อ พี่คะ พี่พยาบาลที่หอผู้ป่วยศัลยกรรมชาย ให้หนูขอรับ ท่อทางเดินหายใจ สายสวนคาปัสสาวะ เข็มพลาสติกเปิดเส้นเลือดดำ ที่ใช้กับผู้ป่วยกลับไปด้วยค่ะ
นิดน้อย	คิดว่าลืมเสียแล้ว โน้นแ่นะ พี่สมพรเตรียมไว้ให้แล้ว บนรถเข็นผู้ป่วยนั่นไงจ๊ะ
ยุพา	ขอบคุณมากค่ะ หนูเรียบร้อยแล้วนะคะ
นิดน้อย	จ๊ะ
ยุพา	หนูลาเลยนะคะ สวัสดีค่ะ

โปรแกรมการใช้สถานการณ์จำลอง ครั้งที่ 6

<u>หัวข้อเรื่อง</u>	ความเชื่อมั่นในตนเอง ในด้านการรับส่งเวร และ รายงานอาการเปลี่ยนแปลงของผู้ป่วย
<u>ชื่อกิจกรรม</u>	หัวหน้าเวรมือใหม่
<u>เวลา</u>	50 นาที/ครั้ง
<u>วัตถุประสงค์</u>	

เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองในด้านการส่งเวร การตอบปัญหาการเปลี่ยนแปลงของผู้ป่วย

อุปกรณ์

1. เอกสารประกอบสถานการณ์จำลอง เรื่อง หัวหน้าเวรมือใหม่
2. ผู้แสดง 5 คน
3. ป้ายชื่อตัวละครเท่าจำนวนผู้แสดง

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้สถานการณ์จำลอง ซึ่งมีขั้นตอน 4 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ
 - 1.1 ผู้วิจัยจัดฉากในแต่ละเรื่องให้คล้ายสถานการณ์จริง สถานที่สภาพแวดล้อมคล้ายจริง
 - 1.2 นำเข้าสู่บทเรียนโดยเล่าเกี่ยวกับสถานการณ์จำลองที่นำมาใช้
 - 1.3 ผู้วิจัยบอกวัตถุประสงค์ในการเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้
 - 1.4 ผู้วิจัยแนะนำรูปแบบของสถานการณ์จำลอง พร้อมทั้งแจกเอกสาร
 - 1.5 ผู้วิจัยขออาสาสมัคร เท่าจำนวน 5 คน
 - 1.6 ผู้วิจัยมอบหมายบทบาทให้อาสาสมัครแต่ละคน แล้วให้ศึกษาบทบาทของตน
2. ขั้นดำเนินกิจกรรม
 - 2.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลแสดงบทบาทไปตามลำดับเหตุการณ์ที่เตรียมไว้ ใช้เวลาประมาณ 15 นาที
 - 2.2 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลจำนวนที่เหลือ ที่ไม่ได้แสดงเป็นผู้สังเกตการแสดงของเพื่อน
3. ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล
 - 3.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลทั้งผู้แสดงและผู้สังเกต ช่วยกันวิเคราะห์เกี่ยวกับ ความคิด ความรู้สึก และบทบาทที่นักศึกษาพยาบาลได้แสดงและเห็น
 - 3.2 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลช่วยกันสรุปและอภิปรายเกี่ยวกับการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง ในการส่งเวร การตอบปัญหาอาการการเปลี่ยนแปลงของผู้ป่วย

4. ขั้นสรุป

4.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลช่วยกันสรุปสิ่งที่นักศึกษาพยาบาลได้เรียนรู้ในการพัฒนาความ
เชื่อมั่นในตนเองจากการใช้สถานการณ์จำลอง

4.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง ครั้งที่ 6
เรื่อง “ หัสนาเวรมือใหม่ ”

สถานการณ์	นักศึกษาพยาบาล อมรรัตน์ ขึ้นปฏิบัติงานเป็นพยาบาลเวรคึก คีนนี้เป็นคีนแรก และได้รับมอบหมายให้เป็นพยาบาลหัสนาเวร โดยอยู่ในความควบคุม ของ พยาบาลพิมล รู้สึกคีนคีนมากที่จะต้องเป็นผู้ส่งเวรในตอนเช้า ในอีกไม่กี่ชั่วโมงที่จะถึงนี้
บรรยาย	ณ โต๊ะพยาบาล หน้าหอผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูก พยาบาลหัสนาเวรผู้ป่วยเดินเข้า ในหอผู้ป่วยเมื่อเวลา 06.15 น.
พยาบาลหัสนาเวรผู้ป่วย	สวัสดิ์จะ ขันแต่เช้าเลยนะค่ะ คีจะรู้จักศึกษาประวัติผู้ป่วยเวลาว่าง
อมรรัตน์	หนูกำลังเตรียมส่งเวรค่ะ หนูคีนคีนมาก ไม่ค่อยมั่นใจเลยว่าจะส่งเวรได้คิ
พยาบาลหัสนาเวรผู้ป่วย	อมรรัตน์ หนูขึ้นเวรมาทั้งเวรเช้า และเวรบ่ายแล้ว หนูน่าจะรู้จักผู้ป่วยทุกคนในหอผู้ป่วยนี้คีนจะ รู้ความก้าวหน้าของ โรคและการรักษาคีนอยู่แล้ว นำส่วนที่หนูรู้ตรงนั้นมาใช้ประโยชน์คิค่ะ
อมรรัตน์	ขอบคุณค่ะ หนูค่อยมีกำลังใจขึ้นมานะ
บรรยาย	เวลา 08.00 น. ณ หอผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูก นักศึกษาพยาบาล อมรรัตน์ กำลังส่งเวรต่อหน้าพยาบาล เวรเช้าจำนวน 4 คน รวมทั้งพยาบาลหัสนาเวรผู้ป่วย
อมรรัตน์	ขอดผู้ป่วยขมาจากเวรบ่าย 3 คน รับใหม่ 1 คน ไม่มีจำหน่าย คงพยาบาล 4 คน
	<u>เคียง 1</u> นาย ช่ว อายุ 48 ปี กระดูกอักเสบ (Osteomyelitis) ขึ้นห้องผ่าตัดทำการล้างแผลและตัดเล็มเนื้อเน่าออก เมื่อ วันที่ 7 ธันวาคม เวรเช้า มีไข้ 38.1 องศาเซลเซียส ตอน 14.00 น. ได้รับยาลดไข้ 2 เม็ด เวรบ่ายไม่มีไข้ แผลยังมีสิ่งคัดหลั่งออกจากแผลมีกลิ่นเหม็น เวรบ่ายได้ทำแผลให้ เวรคึกไม่มีไข้และเช้านี้ก็ไม่มีไข้ กลับพักนอนได้ ผู้ป่วยยังฉีดยาแก้อักเสบได้ เจนด้ามยจีน ทุก 6 ชั่วโมง ยาเอฟบีซี 1 X 3 หลังอาหาร วิตามินซี 2 X 3 หลังอาหาร ปัสสาวะ 5 ครั้ง ถ่ายอุจจาระ 1 ครั้ง
	<u>เคียง 3</u> รับใหม่ เวรบ่าย นายป้อม อายุ 28 ปี ขับรถจักรยานยนต์ชนคนข้ามถนน มีกระดูกคีนแขนแขนซ้ายหัก (Closed fracture neck of humerus) เข้าเฝ้าออกมาจากห้องฉุกเฉิน สัญญาณชีพแรกรับ ชีพจร 82 ครั้ง/นาที ความดันโลหิต 110 / 80 มิลลิเมตรปรอท หายใจปกติ 16 ครั้ง/นาที E4V5M6 รู้สึกตัวดี ตอบคำถามรู้เรื่อง จำเหตุการณ์ได้ ปวดแขน ซ้ายมาก ได้ยาแก้ปวดไปตอน 21.00 น. หลังจากนั้น กลับได้ เวรคึกผู้ป่วยคีนมาเข้าห้องน้าเวลา 03.00 น. หลังจากนั้นนอนไม่หลับ บ่นปวด

แผล แต่มองดูได้ไม่ชอบรับยาแก้ปวด เช้านี้ ไม่มีไข้ สัญญาณชีพปกติ ความดันโลหิต 120/80 มิลลิเมตรปรอท ชีพจร 76 ครั้ง/นาที หายใจปกติ 18 ครั้ง/นาที ปัสสาวะ 4 ครั้ง ยังไม่อุจจาระ

เตียง 6 นายสมควร อายุ 31 ปี กระดูกขาซ้ายหัก (Fracture Both Bones Lt leg) เข้าเฝือกไว้ตั้งแต่วันที่ 12 ธันวาคม เวิร์บ์บอกว่าเฝือกหลวม และมีกลิ่นเหม็นมาก ได้รายงานแพทย์เวรไปแล้วตอน 20.30 น. แพทย์วิชัยมาดู ... (พูดเสียงเบา) ให้ส่งไปห้องเฝือกเช้านี้ ก่อนไปติดต่อห้องเฝือกก่อนนะค่ะ เช้านี้ไม่มีไข้หลับพักผ่อนได้

พยาบาลหัวหน้าหอผู้ป่วย (พูดเสียงดัง หดหใจ) ว่าในนะ หมอมาดูแลแล้วยังไง พุดคังๆสิ พี่ไม่ได้ยินเลย
อมรรัตน์ (พูดเสียงดังขึ้น ด้วยเสียงปกติ) หมอให้ส่งไปห้องเฝือกเช้านี้ ก่อนไปติดต่อห้องเฝือกก่อนนะค่ะ เช้านี้ไม่มีไข้หลับพักผ่อนได้

เตียง 12 นาย ใบ อายุ 68 ปี กระดูกหัวคันทันขวาหัก (Closed fracture neck of Rt femur) ทำ ORIF ไปเมื่อ วันที่ 2 ธันวาคม แผลแห้งดี เช้านี้ให้ดื่มน้ำได้ ถ้าไม่มีไข้ หมออนุญาตให้กลับบ้านได้

พยาบาลหัวหน้าหอผู้ป่วย หมอจะมาดูก่อนหรือเปล่า

อมรรัตน์ (หันไปหาพี่พยาบาลที่เป็นพี่เลี้ยง เพื่อขอคำปรึกษา อุบลพยาบาลพี่เลี้ยง ยิ้มแล้วพยักหน้า) ไม่ได้บอกไว้ค่ะ เป็นแค่เขียนคำสั่งไว้ในใบสั่งการรักษาในแฟ้มประวัติคนไข้

พยาบาลหัวหน้าหอผู้ป่วย เลี้ยว เช้านี้ นิดยา (พยาบาลทำหน้าที่หัวหน้าทีมเวรเช้า) โทรหาหมอนันต์ นะถามดูซิว่าจะมาดูคนไข้ก่อนให้กลับบ้านหรือเปล่า

อมรรัตน์ เช้านี้ผู้ป่วยไม่มีไข้ค่ะ หลับพักผ่อนได้ ปัสสาวะ 5 ครั้ง อุจจาระ 1 ครั้ง หายคยาเจนด้ามยี่สิบ แล้วนะค่ะ เม็ดสุดท้าย ก่อนอาหารเช้านี้ หมอยังไม่ได้สั่งยาให้คนไข้กลับบ้านนะค่ะ

บรรยาย ที่โต๊ะพยาบาลหัวหน้าหอผู้ป่วย นักศึกษาพยาบาล อมรรัตน์ เดินเข้ามาสวัสดิ์เพื่อลาออกจากหอผู้ป่วยกลับไปพักผ่อน

อมรรัตน์ พี่ ขา สวัสดิ์ค่ะ

พยาบาลหัวหน้าหอผู้ป่วย อมรรัตน์ หนูส่งเวรได้ดีแล้วนะค่ะ แต่ถ้าหนูพูดให้เสียงดังกว่านี้ก็จะดีมากเลย จะได้ยินทั่วถึงกัน ไม่ต้องเสียเวลาซักถาม และหนูก็ตอบคำถามได้ดีแล้ว พรุ่งนี้คงดีขึ้นนะจะเอาทะเลลงไปนอนพักผ่อนได้

อมรรัตน์ ขอบคุณค่ะ พรุ่งนี้หนูจะพยาบาลปรับปรุงให้ดีกว่านี้

โปรแกรมการใช้สถานการณ์จำลอง ครั้งที่ 7

<u>หัวข้อเรื่อง</u>	ความเชื่อมั่นในตนเอง ในด้านการรับส่งเวร และ รายงานอาการเปลี่ยนแปลงของผู้ป่วย
<u>ชื่อกิจกรรม</u>	ประวัติผู้ป่วยสำคัญ
<u>เวลา</u>	50 นาที/ครั้ง

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองในด้านการรายงานปัญหาของผู้ป่วย และการตอบคำถามถึงอาการการเปลี่ยนแปลงของผู้ป่วย

อุปกรณ์

1. เอกสารประกอบสถานการณ์จำลอง เรื่อง ประวัติผู้ป่วยสำคัญ
2. ผู้แสดง 4 คน
3. ป้ายชื่อตัวละครเท่าจำนวนผู้แสดง
4. เครื่องโทรศัพท์ 2 เครื่อง

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้สถานการณ์จำลอง ซึ่งมีขั้นตอน 4 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ
 - 1.1 ผู้วิจัยจัดฉากในแต่ละเรื่องให้คล้ายสถานการณ์จริง สถานที่สภาพแวดล้อมคล้ายจริง
 - 1.2 นำเข้าสู่บทเรียนโดยเล่าเกี่ยวกับสถานการณ์จำลองที่นำมาใช้
 - 1.3 ผู้วิจัยบอกวัตถุประสงค์ในการเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้
 - 1.4 ผู้วิจัยแนะนำรูปแบบของสถานการณ์จำลอง พร้อมทั้งแจกเอกสาร
 - 1.5 ผู้วิจัยขออาสาสมัคร เท่าจำนวน 4 คน
 - 1.6 ผู้วิจัยมอบหมายบทบาทให้อาสาสมัครแต่ละคน แล้วให้ศึกษาบทบาทของตน
2. ขั้นดำเนินกิจกรรม
 - 2.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลแสดงบทบาทไปตามลำดับเหตุการณ์ที่เตรียมไว้ ใช้เวลาประมาณ 15 นาที
 - 2.2 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลจำนวนที่เหลือ ที่ไม่ได้แสดงเป็นผู้สังเกตการแสดงของเพื่อน

3. ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล

- 3.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลทั้งผู้สังเกตและผู้สังเกต ช่วยกันวิเคราะห์เกี่ยวกับ ความคิด ความรู้สึก และบทบาทที่นักศึกษาพยาบาล ได้แสดงและเห็น
- 3.2 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลช่วยกันสรุปและอภิปรายเกี่ยวกับการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง ในเรื่องการรายงานปัญหาของผู้ป่วย และการตอบคำถามถึงอาการการเปลี่ยนแปลงของผู้ป่วย

4. ขั้นสรุป

- 4.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลช่วยกันสรุปสิ่งที่นักศึกษาพยาบาลได้เรียนรู้ในการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองจากการใช้สถานการณ์จำลอง
 - 4.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม
-

เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง ครั้งที่ 7

เรื่อง “ ประวัติผู้ป่วยสำคัญ ”

บรรยาย	เวลา 22.00 น. วิภา พยาบาลหัวหน้าทีมเวรบ่าย กำลังนั่งเขียนรายงานอาการและการพยาบาลให้กับผู้ป่วยในความดูแล ลงในใบบันทึกใน แฟ้มประวัติผู้ป่วยแต่ละคน และ นักศึกษาพยาบาลกึ่งแก้ว กำลังลงบันทึกสัญญาณชีพของผู้ป่วยแต่ละคนอยู่เช่นกัน
สมร	สมร ผู้ช่วยพยาบาล วิ่งเข้ามาหาพร้อมทั้งพูดด้วยเสียงดังเร็ว “ เร็วๆเข้า คนไข้เตียง10แยแล้ว หายใจไม่ดี หอบใหญ่แล้ว ”
บรรยาย	ทั้ง วิภา สมร และ กิ่งแก้ว วิ่งไปที่เตียงคนไข้ ต่างก็ทำหน้าที่ของตนเอง สมรทำการเปิดเส้นเลือดเพื่อให้สารน้ำ สมรกำลังตรวจวัดสัญญาณชีพ กิ่งแก้วทำการให้ออกซิเจนแก่ผู้ป่วย
วิภา	“ กิ่งแก้ว หนูวิ่งไปโทรศัพท์ตาม หมออาทร ให้มาดูอาการคนไข้ด่วนนะจ๊ะ ”
บรรยาย	กิ่งแก้ววิ่งไปที่โทรศัพท์ หมุนโทรศัพท์ถึง แพทย์อาทร แพทย์อาทร ซึ่งนั่งอ่านหนังสืออยู่ที่โต๊ะอ่านหนังสือในห้องพักแพทย์เวร เสียงกริ่งโทรศัพท์ดังขึ้น จึงเอื้อมมือไปรับ
แพทย์อาทร	“ สวัสดีครับ ”
กิ่งแก้ว	“ สวัสดีค่ะ ดิฉันนักศึกษาพยาบาล กิ่งแก้ว โทรจากหอผู้ป่วยศัลยกรรมชาย ชั้น 3 มีคนไข้หายใจไม่ดี คุณหมอช่วยมาดูหน่อยนะคะ ”
แพทย์อาทร	“ เคียวๆครับ คนไข้นอนโรงพยาบาลด้วยโรคอะไร แล้วตอนนี้มีอาการอย่างไร ”
กิ่งแก้ว	“ ผู้ป่วย อายุ 18 ปี มาโรงพยาบาลด้วยเรื่อง ปวดท้อง ไม่ทราบสาเหตุ มีหายใจหอบ กดเจ็บบริเวณลิ้นปี่ไม่ร้าวไปที่ใด มีอาการคลื่นไส้ ไม่ถ่ายอุจจาระมา 3 วัน .. ตอนนี้ ผู้ป่วย หายใจหอบเหนื่อย ฟังได้เสียง กร๊อบแกรบ (Crepitation) ที่บริเวณหน้าอกซ้ายบน ประมาณ 60 ครั้งต่อนาที ชีพจร 110 ครั้งต่อนาที ความดันเลือด 110/70 มม.ปรอท กดเจ็บเล็กน้อยบริเวณลิ้นปี่ พยาบาลเป็นเส้นให้น้ำเกลือและเก็บเลือดไว้แล้ว คุณหมอมาดูเดี๋ยวนี้เลยนะคะ ”
แพทย์อาทร	“ ครับๆ ผมจะไปเดี๋ยวนี้ สวัสดีครับ ”
กิ่งแก้ว	“ สวัสดีค่ะ ” วางหูโทรศัพท์แล้วเดินกลับไปเตียงผู้ป่วย ... “ พี่วิภาค่ะ คุณหมออาทร ทราบแล้วนะคะ บอกว่าจะรีบมาค่ะ ”

วิภา

“ จะ ทำไมนานนัก แคโทรเรียกให้หามาเท่านั้น ”

กิ่งแก้ว

“ คุณหมอ ชักประวัติคนไข้อยู่ค่ะ ”

วิภา

“ เฮ้! มารอดูคนไข้ที่เตียงนะ วัดสัญญาณชีพทุก 15 นาที แล้วลงบันทึกไว้ ถ้ามีอะไรเปลี่ยนแปลง กดออกเรียกเลข ที่จะไปเขียนใบส่งเลือด ”

กิ่งแก้ว

“ ค่ะ ”

โปรแกรมการใช้สถานการณ์จำลอง ครั้งที่ 8

หัวข้อเรื่อง ความเชื่อมั่นในตนเอง ในด้านการให้การพยาบาล ในเรื่องของการทำแผล
ชื่อกิจกรรม การทำแผลชนิดเปียก
เวลา 50 นาที/ครั้ง

วัตถุประสงค์
เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองในด้านการให้การพยาบาล ในเรื่องของการทำแผล

อุปกรณ์

1. เอกสารประกอบสถานการณ์จำลอง เรื่อง การทำแผลชนิดเปียก
2. ผู้แสดง 3 คน
3. ป้ายชื่อตัวละครเท่าจำนวนผู้แสดง
4. เครื่องมือทำแผล
5. รถทำแผล
6. บาดแผลเทียม

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้สถานการณ์จำลอง ซึ่งมีขั้นตอน 4 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ
 - 1.3 ผู้วิจัยจัดฉากในแต่ละเรื่องให้คล้ายสถานการณ์จริง สถานที่สภาพแวดล้อมคล้ายจริง
 - 1.4 นำเข้าสู่บทเรียนโดยเล่าเกี่ยวกับสถานการณ์จำลองที่นำมาใช้
 - 1.3 ผู้วิจัยบอกวัตถุประสงค์ในการเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้
 - 1.4 ผู้วิจัยแนะนำรูปแบบของสถานการณ์จำลอง พร้อมทั้งแจกเอกสาร
 - 1.5 ผู้วิจัยขออาสาสมัคร เท่าจำนวน 3 คน
 - 1.6 ผู้วิจัยมอบหมายบทบาทให้อาสาสมัครแต่ละคน แล้วให้ศึกษาบทบาทของตน
2. ขั้นดำเนินกิจกรรม
 - 2.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลแสดงบทบาทไปตามลำดับเหตุการณ์ที่เตรียมไว้ ใช้เวลาประมาณ 15 นาที
 - 2.2 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลจำนวนที่เหลือ ที่ไม่ได้แสดงเป็นผู้สังเกตการแสดงของเพื่อน

3 ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล

- 3.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลทั้งผู้แสดงและผู้สังเกต ช่วยกันวิเคราะห์เกี่ยวกับ ความคิด ความรู้สึก และบทบาทที่นักศึกษาพยาบาลได้แสดงและเห็น
- 3.2 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลช่วยกันสรุปและอภิปรายเกี่ยวกับการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง ในการให้การพยาบาลเกี่ยวกับการทำแผล

4 ขั้นสรุป

- 4.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลช่วยกันสรุปสิ่งที่นักศึกษาพยาบาลได้เรียนรู้ในการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองจากการใช้สถานการณ์จำลอง
 - 4.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม
-

เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง ครั้งที่ 8

เรื่อง “ การทำแผลชนิดเปียก ”

- บรรยาย** นักศึกษาพยาบาลสุดา เข้าเวรเช้าวันนี้ ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เป็นพยาบาลผู้ให้การพยาบาล ขณะที่กำลังเปิดบาดแผลที่หน้าแข้งขวาของผู้ป่วย (มีผู้ป่วยนอนอยู่บนเตียง มีบาดแผลเทียมติดอยู่ที่หน้าแข้งขวาและปิดทับด้วยผ้าปิดแผล ซึ่งมีความชื้นแฉะ เป็นน้ำสีแดงจ้ำเลือดจ้ำหนอง) อาจารย์พยาบาล พวงพยอม เดินเข้ามาดู
- พวงพยอม** “ สุดา หนูมีหน้าที่ทำแผลหรือจ๊ะ แล้วนั่นหนูจะทำอะไรนะ ”
- สุดา** “ ค่ะ ... หนูกำลังจะเปิดแผล เพื่อประเมินบาดแผล ก่อนจัดเครื่องมือทำแผลค่ะ ”
- พวงพยอม** “ หนูลืมทำอะไร หรือเปล่าคะเวลาเปิดแผลผู้ป่วย ”
- สุดา** “ ไม่ลืมค่ะ หนูได้ล้างมือแล้ว ก่อนมาที่เตียงผู้ป่วย “ ครูทำหน้าที่เสร็จเรียบร้อยแล้ว สุดา สุดา งงและนั่งไปพักใหญ่ แล้วยืนหวั่นๆ พุดด้วยเสียงอันเบา “ หนูลืมใส่ถุงมือค่ะ “ แล้วก้มลงหยิบถุงมือมาใส่ แล้วหันกลับมาเปิดแผลต่อ เมื่อเปิดแผลเรียบร้อยแล้วก็หึงผ้าพันแผลที่สกปรกพร้อมทั้งถอดถุงมือคู่นั้นทิ้งลงในถุงพลาสติกที่เตรียมไว้ ก้มลงหยิบเครื่องมือทำแผล ที่ห่อไว้เปิดชุดขึ้นมาเตรียมที่จะเปิด
- พวงพยอม** กล่าวทักท้วงขึ้นว่า “ สุดา หนูลืมอะไรอีกแล้ว คิดดูให้ดีก่อน อย่าเพิ่งเปิดชุดทำแผล ”
- สุดา** นิ่งคิดอยู่นาน มองไปที่บาดแผลผู้ป่วย สลับกับมองหน้าอาจารย์ “ อ้อ หนูยังไม่ได้ล้างมือค่ะ “ เดินไปที่อ่างล้างมือที่อยู่หน้าห้องผู้ป่วยทำการล้างมือและเช็ดมือ เดินกลับมาที่เตียงผู้ป่วย เปิดชุดทำแผล เทน้ำยาเช็ดแผลใส่ถ้วยยาแรก อีกถ้วยเทน้ำเกลือล้างแผลใส่ลงไป ใช้ที่คีบคีบมือของกลางที่แช่ไว้ในกระป๋องน้ำยาฆ่าเชื้อโรคบนรถทำแผล หยิบสำลีในชุดทำแผลไปชุบแอลกอฮอล์ ในขวดบนรถทำแผล
- พวงพยอม** “ สุดา หนูจะรู้ได้อย่างไร ว่าผู้ป่วยคนไหนล้างแผลชนิดไหน และใส่ยาอะไร ”
- สุดา** “ จากการรับฟังการส่งเวร และ จากคำสั่งแพทย์ที่เขียนไว้ในแฟ้มประวัติการรักษาของคนไข้แต่ละรายค่ะ “ พร้อมทั้งส่งมอบแผ่นกระดาษที่จดรายละเอียดในการทำแผลของผู้ป่วยแต่ละคนไว้ให้อาจารย์ดู
- พวงพยอม** “ ดีแล้วค่ะ หนูทำถูกขั้นตอนแล้ว ลงมือทำแผลเลยค่ะ ”

- บรรยาย สุดาใช้มือขวาหยิบคีมคีบสำลีในชุดทำแผลมาคีบสำลีที่ซุบแอลกอฮอล์ ในชุดทำแผลที่ได้เตรียมไว้ ตั้งแต่แรกตอนจัดชุดทำแผล แล้วใช้มือซ้ายหยิบคีมคีบสำลีอันที่เหลืออยู่ในชุดทำแผลขึ้นมา จับลงไปทีสำลีซุบแอลกอฮอล์ก้อนที่มือขวาจับอยู่ แล้วบิดมือทั้งสองข้างสวนทางกัน เพื่อไล่น้ำยาแอลกอฮอล์ออกจากสำลี แล้ววางคีมคีบสำลีที่อยู่ในมือซ้ายไว้ที่ริมผ้าห่อชุดเครื่องมือ
- พวงพยอม “ สุดา หนูใช้คีมคีบสำลีที่อยู่ในมือขวาเป็นอันที่จะถูกกับบาดแผลของผู้ป่วยใช่เปล่า “
- สุดา “ ค่ะ “
- พวงพยอม “ ถ้าเช่นนั้น หนูต้องให้คีมคีบสำลีในมือซ้ายอยู่ข้างบนนะค่ะ แล้วต้องบีบน้ำยาทิ้งลงไปทีถุงขยะที่หนูทิ้งผ้าพันแผลนั้นนะค่ะ ห้ามบีบทิ้งใส่ในถาดชุดทำแผลนี้ เพราะไม่เช่นนั้นแล้วหนูจะเอาเชื้อโรคจากบาดแผลผู้ป่วย มาทำให้เครื่องมือที่ได้รับการฆ่าเชื้อแล้วสกปรกได้ การทำแผลผู้ป่วยก็ไม่สามารถลดจำนวนเชื้อโรคจากบาดแผลได้ “
- สุดา มือขวาคีมคีบสำลีซุบแอลกอฮอล์ค้างอยู่ หันไปถามอาจารย์ว่า “ หนูต้องเปิดชุดทำแผลใหม่ไหมค่ะ “
- พวงพยอม “ ไม่ต้องค่ะ เพราะสำลีก้อนนั้นเป็นก้อนแรก และยังไม่ถูกบาดแผลของผู้ป่วย แต่ครูบอกหนูไว้ก่อน เพราะถ้าบอกทีหลังเมื่อหนูหยิบก้อนที่ 2 หนูก็จะทำให้เครื่องมือติดเชื้อได้ ต้องเปลี่ยนชุดทำแผลกันใหม่ ทำให้สิ้นเปลืองเปล่าๆ แต่ต่อไปหนูต้องระวังนะค่ะ ทำให้เคยชินไว้เลยไม่ว่าจะก้อนแรกหรือก้อนที่เท่าไร หนูจะต้องบีบน้ำยาทิ้งทีถุงขยะ และคีมคีบสำลีอันที่ใช้ถูกแผลผู้ป่วยจะต้องอยู่ข้างล่างเสมอ เอ้าทำต่อจ๊ะ “
- บรรยาย สุดา เช็ครอบๆแผลเป็นวงกว้าง 1 นิ้วด้วยแอลกอฮอล์ 2 ชัน และล้างแผลด้วยสำลีซุบน้ำเกลือ จนสะอาดไม่มีน้ำเหลืองและหนอง มองเห็นเนื้อตายเป็นคราบขาวติดแน่นในบาดแผล
- สุดา “ หมอไม่ให้ตัดเนื้อตายนี้ออกค่ะ ให้ใส่ฟาร์มาซินแป็คไว้เลย “
- พวงพยอม “ แล้วหนูรู้หรือเปล่าว่าทำไมหมอลถึงไม่ให้ตัดออกหละจ๊ะ แล้วทำไมจึงต้องใส่ยาฟาร์มาซิน “
- สุดา “ เพราะตัดแล้วแผลคนไข้จะมีเลือดออกมากค่ะ ที่ใส่ฟาร์มาซินเพราะเนื้อตายนั้นจะได้นุ่มตัวลง เวลาล้างแผลจะได้หลุดออกง่ายค่ะ “
- พวงพยอม “ คีมาก ปิดแผลเลยนะค่ะ ใช้ทอปปิดนะค่ะ เพราะเมื่อกี้ ครูเห็นผ้าปิดแผลอันเก่าเปียกและโชหรือเปล่า ทำไมผ้าปิดแผลจะเปียกและไม่ได้จ๊ะ “

- สุดา “เพราะจะทำให้สิ่งสกปรก หรือเชื้อแบคทีเรีย ที่อยู่ตามสิ่งแวดล้อมของผู้ป่วย เช่นที่
เตียง มือผู้ป่วย ฯลฯ ปนเปื้อนเข้าไปสู่บาดแผลได้ค่ะ “
- พวงพยอม “ ดีมาก สุดา ความรู้ตามทฤษฎีหนูจำได้ดีมาก จะดีขึ้นกว่านี้หนูต้องนำมาใช้กับ
การปฏิบัติให้ได้นะคะ แล้วทำให้เร็วขึ้นกว่านี้ ไม่หลงลืมอะไรอีก “
- สุดา “ ค่ะ ขอบคุณค่ะ “
-

โปรแกรมการใช้สถานการณ์จำลอง ครั้งที่ 9

หัวข้อเรื่อง ความเชื่อมั่นในตนเอง ในด้านการให้การพยาบาล ในเรื่องของการทำแผล
ชื่อกิจกรรม การทำแผลชนิดมีท่อระบาย
เวลา 50 นาที/ครั้ง

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองในด้านการให้การพยาบาล ในเรื่องของการทำแผล

อุปกรณ์

1. เอกสารประกอบสถานการณ์จำลอง เรื่อง การทำแผลชนิดมีท่อระบาย
2. ผู้แสดง 3 คน
3. ป้ายชื่อตัวละครเท่าจำนวนผู้แสดง
4. เครื่องมือทำแผล
5. รถทำแผล
6. บาดแผลเทียม

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้สถานการณ์จำลอง ซึ่งมีขั้นตอน 4 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ
 - 1.1 ผู้วิจัยจัดฉากในแต่ละเรื่องให้คล้ายสถานการณ์จริง สถานที่สภาพแวดล้อมคล้ายจริง
 - 1.2 นำเข้าสู่บทเรียนโดยเล่าเกี่ยวกับสถานการณ์จำลองที่นำมาใช้
 - 1.3 ผู้วิจัยบอกวัตถุประสงค์ในการเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้
 - 1.4 ผู้วิจัยแนะนำรูปแบบของสถานการณ์จำลอง พร้อมทั้งแจกเอกสาร
 - 1.3 ผู้วิจัยขออาสาสมัคร เท่าจำนวน 3 คน
 - 1.6 ผู้วิจัยมอบหมายบทบาทให้อาสาสมัครแต่ละคน แล้วให้ศึกษาบทบาทของตน
2. ขั้นดำเนินกิจกรรม
 - 2.1 วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลแสดงบทบาทไปตามลำดับเหตุการณ์ที่เตรียมไว้ ใช้เวลาประมาณ 15 นาที
 - 2.2 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลจำนวนที่เหลือ ที่ไม่ได้แสดงเป็นผู้สังเกตการแสดงของเพื่อน

3. ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล

- 3.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลทั้งผู้แสดงและผู้สังเกต ช่วยกันวิเคราะห์เกี่ยวกับ ความคิด ความรู้สึก และบทบาทที่นักศึกษาพยาบาลได้แสดงและเห็น
- 3.2 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลช่วยกันสรุปและอภิปรายเกี่ยวกับการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง ในการให้การพยาบาลเกี่ยวกับการทำแผล

4. ขั้นสรุป

- 4.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลช่วยกันสรุปสิ่งที่นักศึกษาพยาบาลได้เรียนรู้ในการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองจากการใช้สถานการณ์จำลอง
 - 4.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม
-

เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง ครั้งที่ 9

เรื่อง “ การทำแผลชนิดมีท่อระบาย “

- บรรยาย** นักศึกษาพยาบาลเค้นเค้น เข้าเวรเช้าวันนี้ ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เป็นพยาบาลผู้ให้การพยาบาล ขณะที่กำลังทำแผลที่หน้าท้องของผู้ป่วย (มีผู้ป่วยนอนอยู่บนเตียง มีบาดแผลเทียมติดอยู่ที่หน้าท้อง ซึ่งมีท่อระบายยื่นออกมาประมาณ 2 นิ้ว) อาจารย์พยาบาล พวงพยอม เดินเข้ามาดู
- พวงพยอม** “ เค้นเค้น แผลของสมชายนี้ ต้องทำอะไรบ้างจ๊ะ “
- เค้นเค้น** “ ทำแผลทุกวันค่ะ เช็ดรอบแผลด้วยแอลกอฮอล์ แล้วเช็ดด้วยน้ำเกลือ โดยเช็ดรอบๆท่อระบาย ซับให้แห้ง แล้วทาด้วย เบตาดีนค่ะ “
- พวงพยอม** “ แล้วนั้นหนูกำลังจะทำอะไรคะ “
- เค้นเค้น** “ คัดท่อระบายค่ะ เมื่อเช้านี้ตอนส่งเวรพี่เวรคึกส่งเวรว่า ให้คัดท่อระบายออกวันละ 1 เซนติเมตร และหนูได้ไปตรวจสอบคำสั่งแพทย์เรียบร้อยแล้วค่ะ “
- พวงพยอม** “ ถูกต้องแล้วค่ะ หนูจะต้องตรวจสอบคำสั่งแผลทุกครั้งก่อนทำแผล หรือก่อนทำการพยาบาลใดๆเพื่อเช็คความถูกต้อง หนูจะใช้กรรไกรตัดท่อระบายนะ หนูได้ตัดผ้าก๊อซ เป็นรูปตัววายไว้หรือยัง “
- เค้นเค้น** “ ยังค่ะ หนูคิดว่าหนูจะคัดท่อระบายก่อนเพราะหนูได้ติดเข็มกลัดอันใหม่ไว้ที่ท่อระบายแล้ว “
- พวงพยอม** “ เข็มกลัดนั้นติดไว้แล้วก็ไม่เป็นไร แต่หนูต้องตัดผ้าก๊อซ เป็นรูปตัววายไว้ก่อน เพราะของเหล่านี้เป็นของสะอาด ท่อระบายถือว่าสกปรก ถ้าหนูไปตัดก่อนหนูก็จะเอาสิ่งคัดหลั่งที่ติดอยู่ตามท่อระบายมาปนเปื้อนกับของสะอาดนี้ได้ เอาหันกลับมาตัดผ้าก๊อซก่อน “
- เค้นเค้น** “ ค่ะ “ หันกลับมา วางคีมคีบสำลีอันที่ใช้ทำแผลผู้ป่วย (อันที่ถูกต้องกับบาดแผลของผู้ป่วย) ไว้บนผ้าสะอาดที่ห่อชุดทำแผลนั้น โดยให้อยู่ริมผ้าและให้ส่วนด้านพันออกมานอกผ้าเล็กน้อย กรรไกรยังอยู่ในมือที่ถนัดนั้นเช่นเดิม แล้วใช้มือข้างที่เหลืออยู่หยิบคีมคีบสำลีที่สะอาดในชุดทำแผล (อันที่ใช้คีบสำลีส่งต่อให้อันที่ถูกต้องบาดแผลผู้ป่วย) คีบผ้าก๊อซไว้แล้วใช้กรรไกรตัดผ้าก๊อซที่จับไว้นั้นเป็นรูปตัววาย ประมาณ 4 ชั้น
-
- แสดงลักษณะผ้าก๊อซที่ถูกตัดแล้ว
- แล้วหันกลับไปที่ยาบาดแผลผู้ป่วย ทำการคัดท่อระบายออก 1 เซนติเมตร เช็ดรอบๆท่อระบาย และที่ท่อระบายด้วยน้ำยา เบตาดีน โดยที่ผิวหนังรอบๆแผลเช็ดแบบ

วนออก ส่วนที่ท่อระบายเช็ดจากโคนท่อขึ้นไปหาปลายท่อ แล้วปิดแผลด้วย ผ้า
ก๊อสรูปตัววายก่อน โดยใช้เข็มคิบบำลืออันที่ถูกต้องบาดแผลผู้ป่วยและกรรไกรที่ใช้
ตัดท่อระบายช่วยกันดึงให้ชายผ้าก๊อสที่ตัดไว้แยกออกจากกันเพื่อที่จะให้ท่อ
ระบายนั้นผ่านเข้ามากลางผ้าก๊อส สวมสลับบ้างกันทั้ง 4 ชั้น แล้วปิดแผลทับด้วยผ้า
ก๊อส

ข้อป 1 ขึ้น ปิดพลาสติกเตอร์เหนียว

พวงพยอม

“ เค้นเดือนจ๊ะ หนูปิดพลาสติกเตอร์ผิดค่ะ ทำใหม่สิคะ หนูจะต้องปิดพลาสติกเตอร์ตาม
แนวขวางกับบาดแผลนะคะ แผลจะได้ไม่เปิด “

เด่นเดือน

“ ค่ะ ขอบคุณค่ะ “

พวงพยอม

“ ไม่เป็นไรจ๊ะ หนูทำแผลได้ดีแล้ว แต่เกร็ดเล็กๆน้อยๆหนูก็ต้องไม่ลืมนะคะ “

เด่นเดือน

“ ค่ะ ขอบคุณค่ะ “

โปรแกรมการใช้สถานการณ์จำลอง ครั้งที่ 10 - 11

<u>หัวข้อเรื่อง</u>	ความเชื่อมั่นในตนเอง ในด้านการให้การพยาบาล ในเรื่องของการฉีดยา
<u>ชื่อกิจกรรม</u>	ไม่ยากอย่างที่คิด 1 , 2
<u>เวลา</u>	50 นาที/ครั้ง
<u>วัตถุประสงค์</u>	

เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองในด้านการให้การพยาบาล ในเรื่องของการฉีดยา ในด้านมือไม่สั่น ปฏิบัติงานได้คล่อง ถูกต้องและรวดเร็ว

อุปกรณ์

1. เอกสารประกอบสถานการณ์จำลอง เรื่อง ไม่ยากอย่างที่คิด
2. ผู้แสดง 2 - 3 คน
3. ป้ายชื่อตัวละครเท่าจำนวนผู้แสดง
4. ขวดยาฉีดทั้งชนิดที่บรรจุขวดแก้ว (vial) 3 ขวด และ ชนิดบรรจุหลอดแก้ว (ampule) 5 หลอด
5. หลอดแก้วที่บรรจุน้ำกลั่นที่ปราศจากเชื้อ สำหรับใช้ผสมยา
6. Syringe (กระบอกฉีดยา) และ เข็มฉีดยา ทั้งขนาดที่ใช้ผสมยา (เบอร์ 21) และ ใช้ฉีด (เบอร์ 24 , 25)
7. สำลีชุบ 70 % Alcohol
8. โบว์เลื่อยตัด ampule ยา
9. ขวดน้ำเกลือขนาด 100 มิลลิกรัม 3 ขวด
10. ปากกา เมจิก สีน้ำเงิน
11. กระดาษจดยาฉีด ปากกาหมึกน้ำเงินและหมึกแดง
12. รถฉีดยา

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้สถานการณ์จำลอง ซึ่งมีขั้นตอน 4 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ
 - 1.1 ผู้วิจัยจัดฉากในแต่ละเรื่องให้คล้ายสถานการณ์จริง สถานที่สภาพแวดล้อมคล้ายจริง
 - 1.2 นำเข้าสู่บทเรียน โดยเล่าเกี่ยวกับสถานการณ์จำลองที่นำมาใช้
 - 1.3 ผู้วิจัยบอกวัตถุประสงค์ในการเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้
 - 1.4 ผู้วิจัยแนะนำรูปแบบของสถานการณ์จำลอง พร้อมทั้งแจกเอกสาร
2. ขั้นดำเนินการ
 - 2.1 ผู้วิจัยขออาสาสมัคร เท่าจำนวน 3 คน
 - 2.2 ผู้วิจัยมอบหมายบทบาทให้อาสาสมัครแต่ละคน แล้วให้ศึกษาบทบาทของตน

2. ขั้นตอนกิจกรรม

2.1 วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลแสดงบทบาทไปตามลำดับเหตุการณ์ที่เตรียมไว้ ใช้เวลาประมาณ 15 นาที

2.2 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลจำนวนที่เหลือ ที่ไม่ได้แสดงเป็นผู้สังเกตการแสดงของเพื่อน

3. ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล

3.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลทั้งผู้แสดงและผู้สังเกต ช่วยกันวิเคราะห์เกี่ยวกับ ความคิด ความรู้สึก และบทบาทที่นักศึกษาพยาบาลได้แสดงและเห็น

3.2 วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลช่วยกันสรุปและอภิปรายเกี่ยวกับการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง ในการให้การพยาบาลเกี่ยวกับการทำแผล -

4. ขั้นสรุป

4.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลช่วยกันสรุปสิ่งที่นักศึกษาพยาบาลได้เรียนรู้ในการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองจากการใช้สถานการณ์จำลอง

4.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง ครั้งที่ 10

เรื่อง “ ไม่อยากอย่างที่คิด 1 “

บรรยาย	นักศึกษาพยาบาลล้อมเดือน เข้าเวรเช้าวันนี้ ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เป็นพยาบาลผู้บริหารยา (รับผิดชอบเกี่ยวกับยาเกิน ยาผิด การให้สารน้ำแก่ผู้ป่วย) ขณะที่กำลังหยิบยาออกมาเพื่อเตรียมยาไปฉีกรักษาให้กับผู้ป่วย อาจารย์พยาบาล พวงพยอม เดินเข้ามาดู
พวงพยอม	“ ล้อมเดือน หนูเตรียมยาผิด ลืม โมงหรือคะ ไหนมีอะไรบ้าง “
ล้อมเดือน	“ ค่ะ มีทั้งหมด 3 เข็มคะ มีของ 1 – 3 (หนึ่งเข็มสาม) นายบัววัน Gentamycin 1 g (กรัม) IM 2 – 2 นายสัญญา Cefoxin 1g IV 2 – 5 นายจ้อย Cloxacillin 500 mg IV นี่คะกระดากที่หนูจดไว้ “ (ขึ้นกระดากที่จดยาผิดในเวรนี้ให้ อาจารย์ดู)
พวงพยอม	“ ค่ะมากคะ หนูจดยาได้เรียบร้อยถูกต้องและมีความชัดเจนดูได้ง่าย ทุกครั้งที่หนูจดยาต้องจดอย่างนี้นะคะ ไม่ว่าจะอยู่ตึกไหน ก่อนอื่นเราจะเช็ดยาอย่างคร่าวๆจากสมุดยาผิดก่อน เมื่อทราบว่าเป็นเวลาที่เรารับผิดชอบมียาผิดก็โมงบ้าง เราก็ตั้งเวลาไว้แล้วจึงจดผิดยาในเวลานั้นๆตามลงมา ยาที่ผิดเวลาเดียวกันก็จะอยู่ในกลุ่มเดียวกัน ทำให้เกิดความผิดพลาดน้อย มีความชัดเจน เมื่อผิดยาเสร็จแล้ว ก็ให้ใช้ปากกาแดงขีดฆ่าออกไป เฮ้ ! เตรียมยาได้แล้ว จะได้ทันเวลา “
บรรยาย	ล้อมเดือน หยิบ Syringe มา กำลังจะเปิดห่อผ้าที่หุ้ม Syringe อยู่
พวงพยอม	“ ล้อมเดือน หนูจะต้องเปิดขวดยา ดัด amp น้ำกลั่นไว้ก่อนให้พร้อม แล้วค่อยไปเปิด Syringe ซึ่งถือว่าเป็นของสะอาดเพราะได้รับการฆ่าเชื้อมาแล้ว “
ล้อมเดือน	“ ค่ะ “ แล้วหยิบใบเลื่อยมาจัดแผ่นอลูมิเนียมที่ปิดขวดยาอยู่ และ ทำการเลื่อยคอขวดน้ำกลั่น หยิบ Syringe มาเปิดห่อผ้าที่หุ้ม Syringe อยู่ ออกและสวมเข็มเบอร์ 20 เพื่อผสมยาติดที่ปลาย Syringe แล้วเปิดหลอดเข็มออก สวมเข็มเข้าไปในขวดน้ำกลั่น เพื่อดูดน้ำกลั่นขึ้นมาผสมกับยา โดยไม่ทำให้ปลายเข็มสัมผัสบริเวณปากขวด หรือ รอบๆขวด หรือสัมผัสกับมืออีกข้าง หรือวัสดุใดๆในบริเวณโต๊ะเตรียมยา แล้วเอา Syringe ที่ดูดน้ำกลั่นไว้เรียบร้อยแล้วนั้น มาปักเข็มลงไปในบจุกยางที่ปิดขวดยาผิด (ขวดผงยา) แล้วทำการไล่น้ำกลั่นใน Syringe ลงไปผสมกับผงยา
บรรยาย	ขณะที่กำลังจะปักเข็มลงไปในบจุกยางของขวดยานั้น ล้อมเดือนได้ทำน้ำกลั่นไหลออกมา เนื่องจากควบคุมแกน Syringe ไม่ได้

พวงพยอม

“ ล้อมเดือน หนูต้องทำการบังคับแกน Syringe ให้ได้ซิอะ ไหนหนูลองกางนิ้วมือ ออกซิอะ นั้นแหละกางนิ้วมือนั้นเวลาจับ Syringe ใช้นิ้วชี้ประคองหัวเข็มไว้ ใช้นิ้ว หัวแม่มือ นิ้วกลางและนิ้วนาง จับกระบอก Syringe แล้วใช้นิ้วก้อยบังคับ แกน Syringe ให้อยู่นิ่งๆ เท่านั้นหนูก็ไม่ทำให้น้ำยาไหลออกมา ไหนทำดูซิอะ “

บรรยาย

ขณะที่อาจารย์ พวงพยอมอธิบายนั้นก็ได้ลงมือกระทำให้อู ล้อมเดือนพยายามทำตามที่ครูอธิบายและทำให้อู เมื่อสักครู่นี้ แต่ก็ยังทำไม่ได้ นิ้วมือเกาะกะไปหมด อู คล้ายกับว่านิ้วมือของตนเองทำไมจึงสั่นๆ ทำไมอาจารย์ทำได้คล่องจัง และนิ้ว อาจารย์ทำไมจึงยาวนัก อาจารย์พวงพยอม จึงจับมือนักศึกษาให้ทำ และให้ฝึกทำ ให้ได้ก่อน แล้วให้เปลี่ยน Syringe ใหม่ทำการดูดน้ำกลั่นใหม่ ล้อมเดือนจึงทำได้ แต่การจับขวดยาขณะปักเข็มลงไปนั้นอูเกร็งก้าง และทำให้ปลายเข็มพลาดไป สัมผัสกับปากขวดยาส่วนที่เป็นอลูมิเนียม

พวงพยอม

“ ล้อมเดือน จะมือขวาที่หนูจับขวดยาอยู่นะจะจะไม่ถนัดเลยนะจะ ทำอย่างนี้ซิอะ “ แสดงให้อู โดย กางนิ้วชี้และนิ้วกลางซ้ายออกห่างจากกัน แล้วไปถือคอกขวดยาไว้ ให้มั่นคง ส่งให้มือขวาที่จับ Syringe น้ำกลั่นอยู่แทงเข้ามาได้ถนัด เมื่อปักเข็มผ่าน เข้าไปอยู่ในช่องว่างของขวดยาแล้ว ให้ปลายเข็มพ้นช่วงล่างของจุกยางที่อยู่ใน ขวดเพียงเล็กน้อย แล้วใช้นิ้วหัวแม่มือและนิ้วนางซ้ายจับไปที่ก้นเข็มที่เป็นขอบ พลาสติก ซึ่งสวมอยู่ที่ปลาย Syringe นั้น แล้วทำการไล่น้ำกลั่นใน Syringe ลงไป ในขวดยา เมื่อน้ำกลั่นลงไปขวดยาหมดแล้วก็คลายนิ้วที่ดันแกน Syringe อยู่นั้น ออกเพื่อให้อากาศที่อยู่ในขวดยาออกมาก่อน แล้วปลดเข็มออกมาสวมปลอกวาง ไว้ แล้วทำการเขย่าขวดยาเพื่อให้ผงยาผสมกับน้ำกลั่นให้เข้ากันจนเป็นเนื้อเดียว กัน แล้วเอา Syringe เดิมนั้นมาดึงแกน Syringe ออกเพื่อดูดอากาศเข้าไปในแกน Syringe แล้วปักเข็มลงไปบนจุกยางของขวดยาที่ผสมไว้แล้ว ทำการดูดน้ำยาออก มาไว้ที่ Syringe แล้วผสมลงไปขวดน้ำเกลือ 100 มิลลิกรัม แล้วเขียน หมายเลข เดียว ชื่อผู้ป่วย ชื่อยาที่ผสมลงไป พร้อมทั้งบอกขนาดของยานั้น และสุดท้ายเขียน เวลาที่ให้ยา “ นี่แหละจะหนูต้องทำให้ได้อย่างนี้ การที่ต้องใช้นิ้วชี้และนิ้วกลางคิ บคอกขวดไว้เพราะจะได้มีนิ้วเหลือมาจับเข็มไว้เพราะ บางที่แรงดันในขวดจะดันให้ เข็มหลุดออกมาได้ และเมื่อดันน้ำกลั่นเข้าไปหมดแล้วหนูต้องคลายนิ้วที่ดันน้ำ กลั่นนั้นออกก่อนเพื่อให้อากาศในขวดยาตามออกมาจะได้ไม่มีแรงดันให้น้ำกลั่นที่ ลงไปผสมกับยาแล้วพุ่งตามออกมาเมื่อหนูถอดเข็มออก เมื่อไหร่ที่หนูทำได้แบบนี้ หนูก็จะเตรียมยาได้ครบ ไม่ทำให้ยาหกทิ้ง โตะเตรียมยาก็ไม่เหนียวสกปรก เอาทำ อีก 2 ขวดที่เหลือซิอะ “

- ล้อมเดือน “ดูง่ายนะคะ แต่ไม่รู้หนูจะทำได้ดีหรือเปล่านะคะ “
- พวงพยอม “ไม่เป็นไรจ๊ะ ครูจะยื่นมือและช่วยหนูอยู่ตรงนี้ “
- ล้อมเดือน “ ค่ะขอบคุณ อาจารย์มากค่ะ อาจารย์ช่วยให้หนูมั่นใจมากขึ้น มือไม่สั่น เพราะเวลาอธิบายอาจารย์ไม่ดุ และไม่ใช้เสียงที่ดัง “
- พวงพยอม “ จ๊ะๆ ทำไปเร็วอย่าพูดมาก “
- บรรยาย ล้อมเดือน เตรียมงานจนเสร็จ ทำความสะอาดโต๊ะเตรียมขา แล้วขาที่เตรียมไปวางไว้ที่รถจักรยาน
-

เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง ครั้งที่ 11

เรื่อง “ไม่ยากอย่างที่คิด 2 “

บรรยาย	อาจารย์พวงพยอม เดินคู่ไปกับล้อมเดือนซึ่งกำลังเข็นรถจักรยานไปที่เตียงผู้ป่วย
พวงพยอม	“ ล้อมเดือนหนู เตรียมยาได้ดี พอใช้นะคะ วันพรุ่งนี้หนูก็ได้หน้าที่เดิมซะใหม่ล่ะ “
ล้อมเดือน	“ ค่ะ อาจารย์ พรุ่งนี้หนูจะทำให้ดีขึ้นค่ะ “
บรรยาย	ขณะนั้น นักศึกษาพยาบาลวิชา ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่คู่กับ ล้อมเดือนก็เดินเข้ามาสมทบ
พวงพยอม	“ วิชา หนูไปไหนมาล่ะ ไม่เห็นมาช่วย ล้อมเดือนเตรียมยา “
วิชา	“ พี่หัวหน้าดีใจ ถ้าให้หนูตามคนไข้ที่หนูรับผิดชอบ ไปกายภาพบำบัดค่ะ “
พวงพยอม	“ อ้อ ! คนไข้หนูไปกายภาพ วันนี้นั่นแหละนี่ ที่พี่เค้าให้หนูตามไปเพราะ หนูจะรู้ว่า นักกายภาพเค้าสอนการบริหารร่างกายท่าไหนบ้างให้กับคนไข้ และสั่งให้คนไข้ทำวันละกี่ครั้ง แล้วหนูจะได้นำมาใช้ในการกระตุ้นให้คนไข้ทำ เรื่องหน้าที่การเตรียมยานี้ บ่ายนี้หนูต้องเป็นคนเตรียมนะคะ เดี่ยวพักเที่ยง หนูลงไปฝึกหัดจับจาก ล้อมเดือน ยืมอุปกรณ์กับพี่เค้า ... ล้อมเดือน หนูก็ถือโอกาสตอนสอน วิชา นั้นแหละฝึกไปด้วย “
ล้อมเดือน วิชา	“ ค่ะ “
พวงพยอม	“ เดี่ยว ก่อนไปที่เตียงผู้ป่วย เราแวะห้องการพยาบาลก่อน เพื่อฝึกท่าทางให้มั่นใจ “
บรรยาย	ล้อมเดือนเข็นรถจักรยานเข้าไปในห้องการพยาบาล
พวงพยอม	“ ไหนลองบอกครูซิว่าทุกขั้นตอนของการฉีดยา ไม่ว่าจะหยิบยา เตรียมยา หรือแม้แต่ว่ากำลังจะฉีดยาให้กับผู้ป่วย หนูจะต้องทำอะไรบ้าง “
วิชา	“ ตรวจสอบว่าได้ทำด้วยหลัก 6 R หรือเปล่า “
พวงพยอม	“ ค่ะดีมาก ที่นี้เรามาดูซิว่า คนไข้หนูต้องให้ยาเข้าทางใดบ้าง “
ล้อมเดือน	“ ทางกล้ามเนื้อต้นแขน และทางหลอดเลือดดำค่ะ ทางหลอดเลือดดำคนหนึ่งมี 3 – way และ อีกคนที่โสภากบอกว่าต้องเปิดเส้นใหม่ค่ะ เพราะครบวันเปลี่ยน “
พวงพยอม	“ วิชา บอกครูซิว่า เส้นเลือดที่เปิดใช้นั้น ครบกี่วันจึงต้องเปลี่ยนไปให้ที่เส้นใหม่ “
วิชา	“ นึกคิดอยู่นาน “ 14 วันค่ะ “
พวงพยอม	“ ล้อมเดือนไหน หนูแสดงท่าทีจะฉีดยาที่กล้ามเนื้อที่แขนคนไข้ให้ครูดูซิ “

- บรรยาย** ล้อมเดือน ให้ วิชาแสดงเป็นผู้ป่วยและให้เอามือข้างที่จะรับการฉีดยาท้าวเอาไว้ แล้วจึงจับ Syringe เหมือนกับคอนเตรียมยา โดยใช้นิ้วก้อยบังคับหัวเข็ม ใช้นิ้วชี้บังคับแกน Syringe ไว้ไม่ให้เลื่อนหลุด ปลายเข็มคว่ำลง ใช้มือซ้ายคลำหาปุ่มกระดูกหัวไหล่ เพื่อวัดหาคำแหน่งที่จะฉีดยา เมื่อวัดได้แล้วจึงปักเข็มลงไปที่กล้ามเนื้อนั้นในลักษณะทำมุม 90 องศา
- พวงพยอม** “ ทำให้เหมือนจริงซิคะ หนูจะต้องเช็ด 70 % Alcohol ลงไปที่ผิวหนังตำแหน่งที่จะฉีดยาก่อน และเมื่อถอนเข็มออกจากเนื้อผู้ป่วย หนูจะต้องกดสำลิตที่ซุบ Alcohol นั้นสักพักก่อนโดยกดไว้นึงๆ เพื่อห้ามเลือด ที่หนูทำมานี้ก็ใช้ได้ วิชา หนูลองแสดงวิธีการเปิดเส้นเลือดดำซิ เอ้า ! ล้อมเดือน หนูขึ้นนอนบนเตียงตรวจนั้น ให้วิชา แสดงการรัด Tunique “
- บรรยาย** ล้อมเดือนขึ้นนอนบนเตียง วางแขนห่างจากลำตัวเล็กน้อย เพื่อให้วิชารัด Tunique ได้สะดวก วิชาทำการรัดแต่ทำผิด เพราะปล่อยให้ชายของ Tunique ซี่งลง ที่ถูกต้องชี้ขึ้นไปหาส่วนของต้นแขน
- พวงพยอม** “ วิชา หนูทำผิดนะกะ เอ้า ! ครูทั้งสองคนนะจ๊ะ “ อาจารย์พวงพยอมวางสาย Tunique ไว้ใต้ล่างของแขน ล้อมเดือน ให้ชายข้างที่อยู่ใต้มือซ้ายพาดผ่านนิ้ว ก้อย กลางและนาง แต่อยู่ใต้ล่างนิ้วชี้ ให้นิ้วชี้และนิ้วกลาง ลงน้ำหนักดึงชายข้างนี้ไว้ ส่วนชายที่อยู่ใต้มือขวา ใช้นิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้ดึงชายด้านนี้ให้ยืดยาว แล้วส่งให้นิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้ซ้าย รับชายข้างนี้ไว้ในท่าที่สายขางนี้ยังดึงอยู่ มือขวาเปลี่ยนไปดึงชายข้างที่พาดอยู่บนมือซ้ายเดิมให้ตึง ใช้นิ้วนางจับห้วงขางไว้ เพื่อรอให้นิ้วหัวแม่มือซ้ายที่ดึงสายขางที่ถูกส่งให้ในครั้งแรกสอดเข้าไปในห้วงนั้น ทำให้เกิดเงื่อนกระดูกขึ้นและ ชายสายขางทั้งสองข้างก็จะชี้ขึ้นข้างบน ไม่ลงมาละในตำแหน่งที่จะแทงเข็ม (อาจารย์พวงพยอม ถนัดขวา) “ เมื่อรัดแขนไว้เรียบร้อยแล้ว หนูก็เอาสำลิสซุบ Alcohol มาเช็ดในตำแหน่งที่หนูมองเห็นเส้นเลือด หรือคลำได้ว่าเป็นเส้นเลือด อย่างนั้นกะ (แสดงให้ดู) แล้วหยิบเข็มพลาสติก (Plastic Catheter) โดยให้หยิบด้านบนของเข็มอย่าให้นิ้วมือรองอยู่ด้านล่างของเข็ม เพราะจะทำให้เกิดมุมต่อผิวหนังและเส้นเลือด จะทำให้เสี่ยงต่อการทะลุออกนอกเส้นเลือดได้ มือที่จับเข็มอยู่นี้ให้ใช้บังคับหัวเข็มไว้ ต้องระวังไม่ให้นิ้วไปถูกแกนพลาสติกกะ ส่วนนิ้วหัวแม่มือกับนิ้วนางจับที่ก้นเข็ม ครูจะใช้ Tunique อีกเส้น สมมุติว่าเป็นเส้นเลือดเส้นที่เราจะเปิด ล้อมเดือน หนูดึงชายข้างหนึ่งไว้ และ วิชา หนูดึงชายอีกข้างไว้นะกะ “ อาจารย์ พวงพยอม เช็ดสำลิสซุบ Alcohol ลงไปบน

ตำแหน่งที่จะแทงเข็ม แล้วแทงเข็มเข้าไปที่เส้นเลือดสมมุติ นั้น “ เมื่อเข็มสะกิดเข้าไปในเส้นเลือดแล้ว เราจะมีความรู้สึกที่ปลายมือ ให้มองไปที่ก้นเข็มจะเห็นว่ามียืดตัวมา ให้เอามือข้างซ้ายที่เดิมเราใช้ดึงเนื้อผู้ป่วยให้ตึงนั้น มาจับที่ก้นเข็มโดยให้อยู่ด้านบน ใช้มือขวาถอยมาดึงแกนเข็มที่เป็นเหล็กที่สวมอยู่กับแกนพลาสติกที่จะสอดเข้าไปในเส้นเลือดนั้น เลื่อนออกมาเล็กน้อยแล้วหยุดอยู่นิ่งๆพร้อมกับมือซ้ายทำการผลักให้แกนพลาสติกนี้เข้าไปฝังอยู่ในหลอดเลือด แล้วเอามือข้างซ้ายนี้แหละไปกดลงบนผิวหนังในตำแหน่งของปลายเข็มพลาสติก เพื่อไม่ให้เลือดไหลออกมา ในขณะที่เดียวกันมือขวาก็ถอดแกนเหล็กนั้นออกทิ้งลงไปในกระปุกทิ้งเข็ม นำสายน้ำเกลือที่เตรียมไว้มาต่อเข้ากับก้นเข็มพลาสติก แล้วจึงปิดพลาสติกอร์ตริงไว้ เป็นไงจะง่ายไหม เอา ! ลองทำดู “

บรรยาย

เมื่อทั้งสองคนลองทำจนคล่องแล้ว อาจารย์พวงพยอมจึงพาไปฝึกยา

โปรแกรมการใช้สถานกานจำลอง

ครั้งที่ 12

<u>หัวข้อ</u>	ปัจจัยนิเทศ
<u>เวลา</u>	50 นาที
<u>วัตถุประสงค์</u>	1. เพื่อให้นักศึกษาได้ร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเอง ในเรื่องของการปฏิบัติการพยาบาลบนหอผู้ป่วย 2. เพื่อให้นักศึกษาได้แสดงความรู้สึเกี่ยวกับการใช้สถานการณ์จำลอง 3. เพื่อให้นักศึกษาร่วมกันสรุปวิธีการและแนวทางในการสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง ในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วย
<u>วิธีดำเนินการ</u>	1. ผู้วิจัยให้นักศึกษาร่วมกันอภิปรายและสรุปถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม โดยใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเอง ในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วย 2. ผู้วิจัยสรุปถึงประโยชน์ของการใช้สถานการณ์จำลอง 3. ผู้วิจัยสอบถามความรู้สึกของนักศึกษาหลังจากเข้าร่วมกิจกรรม การใช้สถานการณ์จำลอง 4. ผู้วิจัยกล่าวขอบคุณนักศึกษา และ กล่าวปิดการทดลอง
<u>การประเมินผล</u>	1. สังเกตความสนใจ ความตั้งใจของนักศึกษาพยาบาลที่มีต่อกิจกรรม 2. สังเกตการมีส่วนร่วมของนักศึกษาพยาบาล ในการอภิปราย ชักถาม และ สรุปผล

โปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะ สำหรับกลุ่มควบคุม

ครั้งที่	หัวข้อเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
1	ปฐมนิเทศ	1. เพื่อให้นักศึกษาพยายามรู้จักคุ้นเคยกัน 2. เพื่อให้นักศึกษาทราบรายละเอียดของการให้ข้อเสนอแนะ	1. ผู้วิจัยแนะนำตนเอง และให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มแนะนำตนเอง 2. ให้นักศึกษาทำกิจกรรมเพื่อสร้างความคุ้นเคย และสร้างบรรยากาศที่ดีในการทำกิจกรรมร่วมกัน โดยให้ร่วมกันทำกิจกรรม “ มองหาเพื่อนรัก “ โดยมีวิธีการดังนี้ 2.1 ผู้วิจัยอธิบายรายละเอียดวิธีการทำกิจกรรม พร้อมทั้งแจกแผ่นรายการที่ประกอบด้วยข้อมูลส่วนตัว 12 ข้อ เกี่ยวกับเพื่อนจำนวน 3 คน ให้แก่สมาชิก 2.2 ผู้วิจัยเป่านกหวีดให้สัญญาณเริ่มกิจกรรม ขณะที่สมาชิกกำลังทำกิจกรรม ผู้วิจัยเปิดเพลงเบาๆ เมื่อครบ 15 นาที ผู้วิจัยเป่านกหวีดให้สัญญาณสิ้นสุดการค้นหาเพื่อนรัก 2.3 ผู้วิจัยทำการสุ่มสมาชิกในกลุ่ม ประมาณ 7 คน ออกมาแนะนำเพื่อนรัก ที่ตนเองมองหามาได้ ให้แก่สมาชิกทุกคนได้รับรู้

ครั้งที่	หัวข้อเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
			2.4 ให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันสรุป ถึงวัตถุประสงค์และประโยชน์ของกิจกรรม 2.5 ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้สมาชิกในกลุ่มซักถามความเข้าใจ 2.6 ผู้วิจัยสรุปว่ากิจกรรม “ มองหาเพื่อนรัก “ นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ให้นักศึกษามีความคุ้นเคยกันมากขึ้น เปิดโอกาสให้ได้เปิดเผยข้อมูลส่วนตัวของตนเอง เพื่อสร้างความรู้สึกที่ดีต่อกัน 3. เมื่อบรรยากาศในกลุ่มมีความอบอุ่นเป็นกันเอง และทุกคนรู้จักกันดีแล้ว ผู้วิจัยจึงอธิบายความหมายของ การให้ข้อเสนอแนะ และชี้แจงเกี่ยวกับวัน เวลาและสถานที่ ในการให้ข้อเสนอแนะ
2-4	ความเชื่อมั่นในตนเองด้านการให้คำแนะนำในการดูแลสุขภาพของผู้ป่วย แก่ผู้ป่วยและญาติ	เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองด้านการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วย ในเรื่องของการให้คำแนะนำ การตอบคำถามปัญหาสุขภาพ การให้คำแนะนำในการดูแลสุขภาพ แก่ผู้ป่วยและญาติ	ตั้งแต่ครั้งที่ 2-11 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยให้ข้อเสนอแนะ เป็นขั้นตอนทุกครั้งดังนี้ 1. ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนากลุ่มกับนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาความเชื่อมั่นในตนเอง และวิธีแก้ไข 2. ขั้นเสนอข้อเสนอสวนเทศ 2.1 ผู้วิจัยแจกเอกสารเกี่ยวกับการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองให้นักศึกษาอ่าน

ครั้งที่	หัวข้อเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
5 – 7	ความเชื่อมั่นในตนเองด้านการส่งเวรและรายงานอาการเปลี่ยนแปลงของผู้ป่วย	เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองด้านการส่งเวรและรายงานอาการเปลี่ยนแปลงของผู้ป่วย	2.2 ผู้วิจัยให้นักศึกษาซักถามถ้ามีข้อสงสัย 3. ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักศึกษาช่วยกันสรุปสาระสำคัญที่ได้จากการอ่าน ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม
8 – 11	ความเชื่อมั่นในตนเองในด้านการปฏิบัติการพยาบาล	เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองด้านการปฏิบัติการพยาบาลบนหอผู้ป่วย ในเรื่องของ 1. การทำแผล 2. การฉีดยา 3. การให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ ด้วยความมั่นใจมือไม่สั่น ปฏิบัติงานได้คล่องแคล่วรวดเร็ว ถูกต้องไม่ผิดพลาด เตรียมเครื่องมือได้ครบถ้วน	
12	ปัจจัยนิเทศ	เพื่อให้ นักศึกษาได้ร่วมกันอภิปราย เกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเอง ในเรื่องของการปฏิบัติการพยาบาลบนหอผู้ป่วย	1. ผู้วิจัยให้นักศึกษาร่วมกันอภิปรายและสรุป ถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม การให้ข้อเสนอแนะ ที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วย

ครั้งที่	หัวข้อเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
		1. เพื่อให้นักศึกษาได้แสดงความรู้สึเกี่ยวกับกาให้ข้อสนเทศ 2. เพื่อให้นักศึกษาร่วมกันสรุปวิธีการและแนวทางในการสร้างความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วย	2. ผู้วิจัยสรุปถึงประโยชน์ของการให้ข้อสนเทศ 3. ผู้วิจัยสอบถามความรู้สึกของนักศึกษาหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมการให้ข้อสนเทศ 4. ผู้วิจัยกล่าวขอบใจนักศึกษาและกล่าวปิดการทดลอง

หมายเหตุ การทดลองแต่ละครั้งใช้เวลา 50 นาที

โปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะ ครั้งที่ 1

หัวข้อเรื่อง	ปฐมนิเทศ
ชื่อกิจกรรม	มองหาเพื่อนรัก
เวลา	50 นาที
วัตถุประสงค์	1. เพื่อให้นักศึกษารู้จักคุ้นเคยกัน 2. เพื่อให้นักศึกษาทราบรายละเอียดของการให้ข้อเสนอแนะ

อุปกรณ์

1. ป้ายชื่อสมาชิกในกลุ่ม
2. วิทยุ – เทป
3. เทปเพลง
4. แผ่นรายการสัมภาษณ์ “ เพื่อนรัก ”
5. ดินสอ

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยแนะนำตนเองและให้สมาชิกในกลุ่มแนะนำตนเอง
2. ให้นักศึกษาทำกิจกรรมเพื่อสร้างความคุ้นเคยและสร้างบรรยากาศที่ดีในการทำกิจกรรมร่วมกัน โดยให้ร่วมทำกิจกรรม “ มองหาเพื่อนรัก ” โดยมีวิธีการดังนี้
 - 2.1 ผู้วิจัยแจกป้ายชื่อให้แก่นักศึกษาพยาบาลแต่ละคน
 - 2.2 ผู้วิจัยแจกแผ่นรายการสัมภาษณ์ “ เพื่อนรัก ” ให้แก่นักศึกษาพยาบาลทุกคน และอธิบายรายละเอียดวิธีการทำกิจกรรมพร้อมทั้งเปิดโอกาสให้นักศึกษาพยาบาลซักถามวิธีการต่างๆให้เข้าใจ
 - 2.3 เมื่อนักศึกษาพยาบาลเข้าใจดีแล้ว ผู้วิจัยเปิดเพลง
 - 2.4 ผู้วิจัยเป่านกหวีดให้สัญญาณเริ่มกิจกรรม ขณะที่สมาชิกกำลังทำกิจกรรม ผู้วิจัยเปิดเพลงเบาๆ เมื่อครบ 15 นาที ผู้วิจัยเป่านกหวีด ให้สัญญาณสิ้นสุดการมองหาเพื่อนรัก
 - 2.5 ผู้วิจัยทำการสุ่มสมาชิกในกลุ่ม ประมาณ 7 คน ให้ออกมาแนะนำเพื่อนรัก ที่ตนมองหามาได้ ให้แก่สมาชิกทุกคนได้รับรู้
 - 2.6 ให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันสรุป ถึงวัตถุประสงค์และประโยชน์ของกิจกรรม
 - 2.7 ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้สมาชิกในกลุ่มซักถามความเข้าใจ
 - 2.8 ผู้วิจัยสรุปว่ากิจกรรม “ มองหาเพื่อนรัก ” นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ให้นักศึกษามีความคุ้นเคยกันมากขึ้น เปิดโอกาสให้ได้เปิดเผยข้อมูลส่วนตัวของตนเอง เพื่อสร้างความรู้สึที่ดีต่อกัน

3. เมื่อบรรยายในกลุ่มมีความอบอุ่นเป็นกันเอง และทุกคนรู้จักกันดีแล้ว ผู้วิจัยจึงอธิบายความหมายของการให้ข้อเสนอแนะ วัตถุประสงค์ ขั้นตอนในการให้ข้อเสนอแนะ และชี้แจงเกี่ยวกับ วัน เวลา และ สถานที่ ในการให้ข้อเสนอแนะ

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจและตั้งใจของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรม
2. สังเกตจากการมีส่วนร่วมของนักศึกษา ในการตอบคำถาม การมีส่วนร่วมในการอภิปรายและสรุปผล

แผ่นรายการที่แจกให้แก่สมาชิก

ที่	รายการที่ต้องบันทึก	เพื่อนคนที่ 1	เพื่อนคนที่ 2	เพื่อนคนที่ 3
1.	ชื่อ – สกุล			
2.	เพศ			
3.	อายุ			
4.	สัญลักษณ์ประจำ			
5.	อุปนิสัยใจคอ			
6.	อาหารที่ชอบ			
7.	กีฬาที่ชอบ			
8.	งานอดิเรก			
9.	เพลงที่โปรด			
10.	ความถนัด			
11.	ชอบสีอะไร			
12.	มีคนรักหรือยัง			

โปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะ

ครั้งที่ 2 – 4

หัวข้อเรื่อง	ความเชื่อมั่นในตนเองในด้านการให้คำแนะนำในการดูแลสุขภาพของผู้ป่วย และญาติ
ชื่อกิจกรรม	1. ผู้บรรยายมือใหม่ 2. ฟังอย่างตั้งใจ บอกให้รู้ว่าห่วงและอาทร 3. ถามอะไร อย่างไรดี
เวลา	50 นาที/ครั้ง
วัตถุประสงค์	

1. เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วย ในเรื่องการให้คำแนะนำ การตอบคำถามปัญหาสุขภาพ แก่ผู้ป่วยและญาติ
2. เพื่อให้ นักศึกษาพยาบาลเข้าใจถึงวิธีการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้ป่วย อันจะนำมาซึ่งความไว้วางใจและการยอมรับของผู้ป่วยต่อนักศึกษาพยาบาล และความพร้อมที่จะรับฟังคำแนะนำและปฏิบัติตาม
3. เพื่อให้ นักศึกษาพยาบาลได้พัฒนาทักษะของการใช้คำถาม – คำตอบ ในการพูดคุยกับผู้ป่วย อันจะนำมาซึ่งความเชื่อมั่นในตนเองที่จะกล้าพูดกับผู้ป่วยในเรื่องของการให้คำแนะนำในปัญหาสุขภาพต่างๆ

วิธีดำเนินการ

1. ขั้่นนำ
ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักศึกษาเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเองและวิธีการแก้ไข
2. ขั้่นเสนอข้อเสนอแนะ
 - 2.1 ผู้วิจัยแจกเอกสาร เรื่อง
 - 2.1.1 ผู้บรรยายมือใหม่
 - 2.1.2 ฟังอย่างตั้งใจ บอกให้รู้ว่าห่วงและอาทร
 - 2.1.3 ถามอะไร อย่างไรดี
 ให้นักศึกษาอ่าน
 - 2.2 ผู้วิจัยให้นักศึกษาซักถามถ้ามีข้อสงสัย
3. ขั้่นสรุป
ผู้วิจัยให้นักศึกษาช่วยกันสรุปสาระสำคัญที่ได้จากการอ่าน ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

เอกสารประกอบการให้ข้อสังเกต ครั้งที่ 2

เรื่อง “ผู้บรรยายมือใหม่”

- ฉากที่ 1 ณ ห้องสาธิต ห้อง 403 ชั้น 4 วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ สำนักงานแพทย์ใหญ่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลจัดสภาพให้เหมือนหอผู้ป่วย คือ มีเตียงผู้ป่วยอยู่ทั้งสิ้น 6 เตียง จัดเป็น 2 แถวๆละ 3 เตียง ให้หัวเตียงติดผนังห้องทั้งสองข้าง มีช่องว่างระหว่างแถวเป็นทางเดิน จัดทำหอผู้ป่วยเป็นส่วนสำหรับสอนนักศึกษาผู้ป่วย มีเก้าอี้สำหรับให้ผู้ป่วนั่งฟัง 8 – 10 ตัว จัดเป็น 3 แถว โดยเรียง 3 , 3 , 4 มีโต๊ะสำหรับวางอุปกรณ์ของผู้บรรยาย 1 ตัว ตั้งอยู่หน้าเก้าอี้ของผู้ฟัง
- ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลที่อาสาแสดงเป็นผู้ป่วยทั้ง 6 คนขึ้นไปนอนบนเตียงผู้ป่วยที่ได้จัดไว้
- บรรยาย ขณะนี้เป็นเวลา 10.00 น. ซึ่งเป็นชั่วโมงที่พยาบาลบนหอผู้ป่วยที่ทำหน้าที่ให้ความรู้ในการปฏิบัติตัวเมื่อกลับไปพักผ่อนอยู่ที่บ้าน พยาบาลพิสมัย เป็นผู้ทำหน้าที่นี้
- พิสมัย เดินไปตามเตียงผู้ป่วยและได้กล่าวเชิญผู้ป่วยไปยังทำหอผู้ป่วย “ คุณสมาน คุณปอง คุณอรุณ คุณใจ คุณอุดร และ คุณสุข เชิญฟังคำแนะนำในการปฏิบัติตัวก่อนกลับบ้าน ที่ทำหอแห่งนี้คะ “
- บรรยาย ผู้ป่วยทั้ง 6 คน นั่งที่เก้าอี้ฟังคำบรรยายเรียบร้อย โดยนั่งที่แถวท้ายสุด 4 คน แถวที่ 2 สองคน
- พิสมัย เดินมาที่หน้าห้องพร้อมที่จะให้คำแนะนำแก่ผู้ป่วย ใช้สายตามองไปโดยทั่วผู้ป่วยทั้ง 6 คน แล้วกล่าวกับผู้ป่วยว่า “ เชิญนั่งแถวหน้าให้เต็มก่อนดีไหมคะ มานั่งใกล้ดีกว่านะจะได้ยินชัดเจน คุณกันได้นัดมีอะไรไม่เข้าใจจะได้สอบถามได้สะดวก “
- บรรยาย ผู้ป่วยเริ่มลุกเปลี่ยนย้ายที่นั่ง พยาบาลพิสมัยเริ่มบรรยาย เกี่ยวกับการดูแลบาดแผล การทำแผลว่าจะทำแผลได้ที่สถานที่ใดบ้าง การกลับมาตรวจตามนัด
- นาย ปอง “ หมอ ถ้าแผลผม บวม แดง แล้วมีอาการชาที่ปลายเท้านี้ ผมให้หมอที่ศูนย์อนามัยที่ผมไปทำแผลดูแลได้เลยใช่ไหมครับ “
- พิสมัย “ ค่ะ ถ้าใครมีอาการตามที่ คุณปองบอก หรือมีอาการผิดปกติของบาดแผล เช่น ปวดมาก กินยาแก้ปวดไม่หาย ขยับขาหรือแขนข้างที่มีแผลนั้นไม่ได้ ปลายมือปลายเท้าข้างที่เข้าเฝือกไว้เขียวคล้ำ หรือมีอาการตามที่บอกไว้แล้วข้างคัน ยังจำได้ใช่ไหมคะ(ทอดเวลาไว้ให้ผู้ป่วยซักถาม)..... ค่ะแสดงว่าทุกคนจำอาการเหล่านั้นได้ เมื่อมีอาการตามที่บอกก็ให้กลับมาพบแพทย์ได้ทันที ไม่ต้องรอเวลานัด ถ้ามาเวลาราชการก็ให้ไปรับการตรวจที่ห้องฉุกเฉินนะคะ ถ้ามาเวลาราชการจะมาที่ตึกที่คุณเคยนอนนี้ก่อนก็ได้ หรือจะไปที่ห้องตรวจโรคเลยก็ได้ “

- นาย สุข “ หมอ กลับไปบ้านนี้ อะไรบ้างที่ผมนกินไม่ได้ อะไรที่แสดงกับแผลบ้าง “
- พิสมัย “ กินได้ทุกอย่างค่ะ ไม่มีอะไรเป็นอาหารแสดงกับบาดแผล คนที่มีบาดแผลอาหารที่จำเป็นต่อร่างกายก็จะเป็นพวกโปรตีน ได้แก่ เนื้อ นม ไข่ เนื้อก็ควรจะเป็นเนื้อปลาสำหรับ คุณ สุข เพราะเป็นโปรตีนที่ย่อยง่ายเหมาะกับคนสูงอายุ ส่วนนมถ้าใครกินไม่ได้ก็ใช้น้ำเต้าหู้แทนได้ ขนมหที่กินก็ควรเป็นพวกที่ทำจากถั่วเหลือง เช่น ถั่วกวน ดัมถั่วเขียว เต้าส่วย ฯลฯ ส่วนคุณ ใจ ไม่ต้องกินโปรตีนมากก็ได้เพราะรู้สึกว่าคุณจะเป็นคนที่เป้นแผลเป็นได้ง่าย สังเกตเห็นไหมคะว่า รอยเล็กๆน้อยๆตามร่างกายคุณ เป็นเนื้อปูดขึ้นมา แต่ก็ต้องกินให้ครบ 5 หมู่ นะคะ และอาหารอีกอย่างที่มีผู้ที่มีบาดแผลควรกินคืออาหารที่มีวิตามินซีสูง เช่น ฝรั่ง ส้ม ผักสด เพราะวิตามินซี จะช่วยซ่อมแซมและสร้างเซลล์ผิวหนัง ให้กับเรานะคะ “(ทอดเวลา เพื่อให้ผู้ป่วยซักถาม)
- พิสมัย “ ค่ะเท่าที่พูดมาวันนี้มีใครยังไม่เข้าใจและอยากที่จะซักถามอีกไหมคะ (มองหน้าผู้ป่วยให้ทั่วถึงทุกคน) เมื่อทุกคนเข้าใจดีแล้วดิฉันขอปิดการบรรยายเพียงเท่านี้ค่ะ บ่ายนี้ถ้าญาติใครมารับแล้ว ให้ญาติเดินไปแจ้งที่โตะพยาบาลนะคะ พยาบาลหัวหน้าเวรเค้าจะได้จัดเตรียมยาที่จะต้องนำไปปรับประทานคือที่บ้านให้ และคิดคำรักษาให้ สวัสดิ์ค่ะ ขอให้ทุกคนมีสุขภาพแข็งแรงนะคะ “
- บรรยาย ผู้ป่วยลุกขึ้นเดินแยกย้ายกันกลับเตียงของตน พยาบาลพิสมัยเก็บอุปกรณ์ประกอบการบรรยาย

เอกสารประกอบการให้ข้อสนทนา ครั้งที่ 3
เรื่อง “ ฟังอย่างตั้งใจ บอกให้รู้ว่าห่วงและอาทร ”

- ฉากที่ 1** ณ ห้องสาธิต ห้อง 403 ชั้น 4 วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ สำนักงานแพทย์ใหญ่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลจัดสภาพให้เหมือนหอผู้ป่วย คือ มีเตียงผู้ป่วยอยู่ทั้งสิ้น 6 เตียง จัดเป็น 2 แถวๆละ 3 เตียง ให้หัวเตียงติดผนังห้องทั้งสองข้าง มีช่องว่างระหว่างแถวเป็นทางเดิน
- ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลที่อาสาแสดงเป็นผู้ป่วยทั้ง 6 คนขึ้นไปนอนบนเตียงผู้ป่วยที่ได้จัดไว้
- บรรยาย** ขณะนี้เป็นเวลา 15.00 น. ผู้ป่วยในหอผู้ป่วยนี้ต่างก็นอนพักผ่อนอยู่บนเตียง บ้างก็นอนหลับ บ้างก็อ่านหนังสือมีทั้งที่อ่านหนังสือพิมพ์ อ่านหนังสือการ์ตูน ฟังวิทยุชนิดพกพาโดยใช้หูฟัง และเล่นเกมสื่อกด มีเพียง นางนิภา เท่านั้นที่นอนซึม น้ำตาลอหนวดยืดตลอดเวลา พยาบาล อารยาซึ่งเดินตรวจเยี่ยมผู้ป่วยอยู่ สังเกตเห็น จึงเดินเข้าไปหา และพูดคุยด้วยน้ำเสียงนุ่มนวลพร้อมทั้งแตะมือ นางนิภา
- อารยา** “ คุณร้องไห้ มีอะไรไม่สบายใจหรือเปล่าคะ “
- บรรยาย** นางนิภาถอนหายใจ น้ำตาไหล ไม่ตอบ พยาบาลลูบหลังมือ นางนิภา เมาๆ ปล่อยให้นางนิภา ร้องไห้สักระยะจึงพูดต่อ
- อารยา** “ คุณเสียใจที่ถูกตัดเต้านมไป “
- นางนิภา** พูดไปร้องไห้ไป “ คุณบอกฉันได้ไหมว่า.... (นิ่งไป) ... เอ้อฉันหมายถึงว่าฉันเพิ่งแต่งงานแล้ว ... แล้วนี่เองออกนี้ เอ้อฉัน ... ฉันคิดว่าคงไม่มีปัญหาอะไรไหมคะ ..”
- อารยา** “ คุณกลัวว่า แฟนจะรังเกียจ และทิ้งคุณไปเพราะคุณเป็นอย่างนี้ ... ฉันเข้าใจคุณนะค่ะ คุณคงกังวลใจเกี่ยวกับเรื่องนี้ ฉันจะเล่าเรื่องนี้ออกนี้ให้คุณฟัง คิดว่าคงจะช่วยให้คุณสบายใจขึ้นได้บ้าง... มะเร็งเต้านมนะค่ะ ส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นจากเซลล์เยื่อของระบบท่อน้ำนม ส่วนมากสาเหตุที่แท้จริงจะไม่แน่ชัด ในหลายๆตำรา ก็จะขัดแย้งกันเอง ที่สิ่งหนึ่งที่ทุกตำราบอกเหมือนกันก็คือ เคยมีประวัติว่าคนในครอบครัวเป็น ความรุนแรง ของมะเร็งเต้านมนี่ ก็ขึ้นอยู่กับระยะของโรค ซึ่งมีทั้งหมดอยู่ 4 ระยะ ของคุณที่เป็นนี้อยู่ในระยะที่ 1 ก่อน เนื้อที่ตัดออกมา มีขนาดโตประมาณ 3 เซนติเมตร ค่อมน้ำเหลืองก็ไม่โต ไม่มีการแพร่กระจายของโรค ความก้าวหน้าของโรคอยู่ในเกณฑ์ดี และของคุณนี้ก็ถือว่าค้นพบโรคได้เร็ว ต่อไปเมื่อคุณรักษาแผลหายดีแล้ว หมออนุญาตให้กลับบ้านได้ คุณต้องตรวจเต้านมอีกข้าง ตามที่ได้รับ การสอนไปเมื่อวานนี้นะค่ะ และสิ่งหนึ่งที่คุณเลยไม่ได้คือ การกลับมาตรวจตามนัด เป็นไฉนคะ พอดีสบายใจขึ้น หรือยัง “

- นางนิภา “ ดีขึ้นบ้างแล้ว แต่.... (นั่งไป) เอ้อ.. กลับไปนี่เวลาฉันแต่งตัวไปทำงาน หน้าอกฉัน 2 ข้างก็จะไม่เท่ากันสิคะ ฉันก็จะไม่สามารถใส่เสื้อรัดรูปได้.... ใช่มั้ยคะ “
- อารยา ยิ้มและแตะมือ นางนิภา พร้อมกับกล่าวว่า “ เดี่ยวนี้ เรามีเสื้อยกทรงที่ช่วยให้คนที่หน้าอก เล็กสามารถมีหน้าอกโตและสวยได้แล้ว คุณก็สามารถทำให้หน้าอกข้างที่ถูกตัดออกนี้เท่ากับอีกข้างได้ โดยไปหาซื้อฟองน้ำที่เขาใช้เสริมหน้าอกนั้นมาใส่ไว้ในข้างที่ถูกตัด มีอยู่หลายยี่ห้อนะคะ รองไปเลือกดู หรือไม่ก็ลองปรึกษาคุณหมอดูอีกครั้งนะคะ เวลาหมอมารุยกับคุณ ในวันพรุ่งนี้ มีอะไรสงสัยอยู่อีกไหมคะ..... (ทั้งช่วงไวยาระยะหนึ่ง เพื่อเปิดโอกาสให้กับคนไข้) ถ้าไม่มีอะไรแล้ว ดิฉันขอตัวนะคะ
- บรรยาย พยาบาล อารยา เดินผ่านเตียง นางนิภา ออกมา กลับไปยังโต๊ะพยาบาล

เอกสารประกอบการให้ข้อสนทนา ครั้งที่ 4
เรื่อง “ดูแลตัวเองอย่างไร ให้โรคไม่กลับมา”

- บรรยาย** นาย อาตี อายุ 67 ปี ป่วยเป็นโรคเบาหวานมานาน เข้ามารับการรักษาในหอผู้ป่วยศัลยกรรม นี่เป็นครั้งที่ 3 ด้วยเรื่องบาดแผลที่เท้า ครั้งนี้ก็เช่นกัน นายอาตี กลับเข้ามารับการรักษาที่หอผู้ป่วยนี้อีกครั้ง ด้วยเรื่องผลที่เท้าติดเชื้อมากขึ้น ลักษณะแผลไม่สะอาด และมีกลิ่นเหม็น
- พยาบาล ยูพา พักเวรไปหลายวัน วันนี้จึงมารับเวรเช้า ขณะเดินตรวจเยี่ยมผู้ป่วย เวลา 14.00 น. นายอาตี นั่งเหยียดเท้าอยู่บนเตียง มี นางเกียว นั่งคุยอยู่ข้างๆเตียง ท่านเดินเข้าไป ทักทาย นายอาตี
- พยาบาล ยูพา** “ สวัสดีค่ะ เจอกันอีกแล้วนะคะ แผลเป็นอย่างไรบ้างค่ะ “
- นายอาตี** “ ไม่ดีเลย มันเน่าๆหายๆ อยู่เรื่อยๆเลย “
- พยาบาล ยูพา** “ ค่ะ เรากำลังเป็นห่วงเรื่องแผลที่เท้าของคุณ ไหนลองเล่าให้ฟังสิคะว่า ตอนอยู่ที่บ้าน คุณทำความสะอาดเท้าอย่างไรบ้างค่ะ “
- นางเกียว** “ ก็พยายามแล้ว นะคะ แต่ดิฉันต้องขายของ ไม่มีเวลาดูแลให้หรอก ตัวเองก็เดินไปเดินมา ช่วยขายของบ้าง เท้าก็ไม่สะอาดเอี่ยมเท่าไรหรอกนะคะ “
- พยาบาล ยูพา** “ ก็ไม่เป็นไรนะคะ คุณอาตี ก็ยังแข็งแรงอยู่ การเดินขายของในบ้านก็ไม่ได้เป็นข้อห้ามของคนเป็นโรคนี้หรอกนะคะ เพียงแต่เราต้องรู้จักหารองเท้าที่ใส่สบาย ไม่บีบรัดเท้า และควรเป็นรองเท้าที่หุ้มมิดชิด เพื่อป้องกันนิ้วเท้าไปสควะตะ โน่นตะนี่ จะเกิดบาดแผลขึ้นได้อีก และ เมื่อเวลาอาบน้ำก็ ล้างทำความสะอาดเท้าให้ดี ตามซอกเท้า ต้องหมั่นล้างให้สะอาด เมื่อล้างเท้าสะอาดแล้วต้องเช็ดให้แห้ง รวมถึงตามซอกเท้าด้วยนะคะ “
- นายอาตี** “ ครับ เมื่อออกจากโรงพยาบาลครั้งนี้แล้ว ผมจะดูแลตัวเองให้ดีขึ้น “
- พยาบาล ยูพา** “ อีกเรื่องนะคะ คุณต้องระมัดระวังเป็นอย่างมากเลยนะคะ เวลาตัดเล็บ อย่าตัดเข้าไปลึกมากเคียวกรรไกร จะตัดเอาเนื้อเข้าได้ จะทำให้เกิดบาดแผลขึ้นมาอีก “
- นางเกียว** “ คนข้างบ้านดิฉัน ก็เป็นเบาหวานเหมือนกัน ไม่เห็นเค้าเรื่องมากอย่างนี้ “
- พยาบาล ยูพา** “ เค้าเป็นอย่างไรบ้างละค่ะ “
- นางเกียว** “ เมื่อก่อน ดิฉันเห็นเค้าไปโรงพยาบาลทุกเดือน หรือ สองเดือน เห็นมาไปตรวจเลือด และรับยามากิน แต่เดี๋ยวนี้เค้าบอกว่า เค้าไม่ต้องใช้ยาแล้ว ใช้วิธีควบคุมอาหารเท่านั้น “
- พยาบาล ยูพา** “ ถูกแล้วค่ะ เบาหวานเป็นโรคที่เราสามารถควบคุมไม่ให้มันรุนแรงขึ้นได้ โดยควบคุมไม่ให้มีน้ำตาลในเลือดสูง ซึ่งต้องดูแลการรับประทานอาหารของเราให้ดี คนที่เป็นเบาหวาน ต้องไม่รับประทานอาหารครั้งละมากๆ คือ ถ้ากินข้าวจะกินข้าวได้ครั้งละ 1 ทัพพีเท่านั้น

ไม่กินอาหารจำพวกแป้งที่ได้รับการสังเคราะห์มาแล้วระดับหนึ่ง เช่น ก๋วยเตี๋ยว วุ้นเส้น บะหมี่ ขนมหิน ฯลฯควรรับประทานผักให้มากๆ ขนมหวาน น้ำหวาน น้ำอัดลม ก็ไม่ควรรับประทาน ให้รับประทานผลไม้สดแทน ผลไม้ที่รับประทานได้ก็ได้แก่ ฝรั่ง มะม่วงดิบ ชมพู ส้มโอ แอปเปิ้ล นะคะ ถ้าควบคุมอาหารได้ดี แผลของคุณอาตี๋ก็จะหายได้โดยเร็ว และถ้าควบคุมได้อย่างตลอดไป การรักษาก็จะใช้วิธีเดียวกับเพื่อนข้างบ้านคุณได้

เป็นอย่างไบบ้างคะ พอดีทำได้ไหมคะ “

นายอาตี๋

“ ได้ครับ ขอบคุณมากนะครับ “

นาง เกียว

“ ได้ค่ะ ดิฉันจะช่วยดูแลเรื่องอาหารของเค้าให้มากขึ้นนะคะ เพื่อว่าระยะเวลาของการเข้าโรงพยาบาลจะได้ห่างออกไปบ้าง “

โปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะ

ครั้งที่ 5 - 7

หัวข้อ	ความเชื่อมั่นในตนเองด้านการส่งเวรและรายงานอาการเปลี่ยนแปลงของผู้ป่วย
ชื่อกิจกรรม	1. การส่งต่อผู้ป่วย 2. หัวหน้าเวรมือใหม่ 3. ประวัติผู้ป่วยสำคัญ
เวลา	50 นาที/ครั้ง
วัตถุประสงค์	เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองด้านการส่งเวรและรายงานอาการเปลี่ยนแปลงของผู้ป่วย

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นนำ

ผู้วิจัยสนทนากับนักศึกษาเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเองและวิธีการแก้ไข

2. ขั้นเสนอข้อเสนอแนะ

2.1 ผู้วิจัยแจกเอกสาร เรื่อง

2.1.1 การส่งต่อผู้ป่วย

2.1.2 หัวหน้าเวรมือใหม่

2.1.3 ประวัติคนไข้สำคัญ

ให้นักศึกษาอ่าน

2.2 ผู้วิจัยให้นักศึกษาซักถามถ้ามีข้อสงสัย

3. ขั้นสรุป

ผู้วิจัยให้นักศึกษาช่วยกันสรุปสาระสำคัญที่ได้จากการอ่าน ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

เอกสารประกอบการให้ข้อสนทน ครั้งที่ 5

เรื่อง “ การส่งต่อผู้ป่วย “

สถานการณ์	หอผู้ป่วยชายศัลยกรรมชาย ขณะที่นักศึกษาพยาบาล ยุติ กำลังช่วยพยาบาล หัวหน้าเวรบ่าย เตรียมยาฉีด วัลภา ผู้ช่วยพยาบาลได้วิ่งเข้ามารายงานว่า นายป๊อ ผู้ใส่คิงอีกเสบ ซึ่งมีโรคประจำตัวคือ โรคไตวายเรื้อรัง มีอาการหอบ หายใจ หอบเหนื่อย นักศึกษาพยาบาล ยุติ จึงวิ่ง”)ที่เตียงพร้อมพยาบาลหัวหน้าเวร และทำการประเมินอาการผู้ป่วยพบว่า ชีพจรเบา 98 ครั้ง/นาที ความดันโลหิต 75/30 มิลลิเมตรปรอท ฟังเสียงหายใจได้เสียงกรอบแกรบ และเสียงหวีด ในบางครั้ง ตัวเย็นขึ้น เจ็บว มีอาการกระสับกระส่าย บริเวณหลังเท้าบวมกดบุ๋ม 2 + สงสัยจะมีภาวะน้ำท่วมปอด พยาบาลหัวหน้าเวรจึงรีบรายงาน แพทย์วิทย์ยา แพทย์เวรวันนี้ แพทย์ได้สั่งให้ย้ายผู้ป่วยไปทำการรักษาต่อที่ หอผู้ป่วยหนักศัลยกรรม
บรรยาย	ณ โต๊ะพยาบาลหัวหน้าเวรผู้ป่วยหนักศัลยกรรม พรพรรณ พยาบาลหัวหน้าเวร บ่าย ของหอผู้ป่วยหนักศัลยกรรม และ นิดน้อย พยาบาลหอผู้ป่วยหนักศัลยกรรมผู้ได้รับมอบหมายให้ดูแลผู้ป่วยรับใหม่รายนี้ กำลังซักถามอาการของผู้ป่วย จาก นักศึกษาพยาบาล ยุพา
พรพรรณ	น้องหมอ อะไรคุณใช้ค่ะ
ยุพา	อาจารย์หมอวิทย์ค่ะ อาจารย์ได้คุยกับหมออายุรกรรมแล้วนะคะ ซึ่งอาจารย์หมอ สุวรรณ ก็รับปากว่าเดี๋ยวจะตามมาดูอาการผู้ป่วยที่นี้ค่ะ
นิดน้อย	ตอนอยู่บนหอผู้ป่วยได้ให้อะไร ไปบ้างจ๊ะ
ยุพา	ให้ยาขับปัสสาวะไป 2 ครั้ง เพราะให้ครั้งแรกตอน 18.30 น. จนมาถึงเวลา 20.10 น ก็ยังไม่มีปัสสาวะออกมา ใส่ท่อหยดเข้าไประบายน้ำปัสสาวะตอน 20.10 น. ได้น้ำ ปัสสาวะออกมาและทิ้งไป 10 มิลลิเมตร และมีค้างอยู่ในถุง 30 มิลลิเมตร สารน้ำที่ หมอสั่งให้ในอัตรา 60 มิลลิเมตร/ชั่วโมง
พรพรรณ นิดน้อย	จ๊ะ เรียบร้อยแล้ว ขอบใจมากนะคะ
ยุพา	เอ้อ พี่คะ พี่พยาบาลที่หอผู้ป่วยศัลยกรรมชาย ให้หนูขอรับ ท่อทางเดินหายใจ สายสวนคาปัสสาวะ เข็มพลาสติกเปิดเส้นเลือดดำ ที่ใช้กับผู้ป่วยกลับไปด้วยค่ะ
นิดน้อย	คิดว่าลืมเสียแล้ว โน้นแน่ะ พี่สมพรเตรียมไว้ให้แล้ว บนรถเข็นผู้ป่วยนั่นไงจ๊ะ
ยุพา	ขอบคุณมากค่ะ หนูเรียบร้อยแล้วนะคะ
นิดน้อย	จ๊ะ
ยุพา	หนูลาเลยนะคะ สวัสดีค่ะ

เอกสารประกอบการให้ข้อสังเกต ครั้งที่ 6

เรื่อง “ หัวหน้าเวรมือใหม่ ”

สถานการณ์	นักศึกษาพยาบาล อมรรัตน์ ขึ้นปฏิบัติงานเป็นพยาบาลเวรคึก คืนนี้เป็นคืนแรก และได้รับมอบหมายให้เป็นพยาบาลหัวหน้าเวร โดยอยู่ในความควบคุม ของ พยาบาลพิมพ์ รู้สึกตื่นเต้นมากที่จะต้องเป็นผู้ส่งเวรในตอนเช้า ในอีกไม่กี่ชั่วโมงที่จะถึงนี้
บรรยาย	ณ โต๊ะพยาบาล หน้าหอผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูก พยาบาลหัวหน้าหอผู้ป่วยเดินเข้า ในหอผู้ป่วยเมื่อเวลา 06.15 น.
พยาบาลหัวหน้าหอผู้ป่วย สวัสดิ์จะ ขยันแต่เช้าเลยนะค่ะ ค่ะรู้จักศึกษาประวัติผู้ป่วยเวลาว่าง	
อมรรัตน์	หนูกำลังเตรียมส่งเวรค่ะ หนูตื่นเต้นมาก ไม่ค่อยมั่นใจเลยว่าจะส่งเวรได้ดี
พยาบาลหัวหน้าหอผู้ป่วย อมรรัตน์	หนูขึ้นเวรมาทั้งเวรเช้า และเวรบ่ายแล้ว หนูน่าจะรู้จักผู้ป่วยทุกคนในหอผู้ป่วยนี้ดีนะค่ะ รู้ความก้าวหน้าของโรคและการรักษาที่อยู่แล้ว นำส่วนที่หนูรู้ตรงนั้นมาใช้ประโยชน์ค่ะ
อมรรัตน์	ขอบคุณค่ะ หนูค่อยมีกำลังใจขึ้นมาหน่อย
บรรยาย	เวลา 08.00 น. ณ หอผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูก นักศึกษาพยาบาล อมรรัตน์ กำลังส่งเวรต่อหน้าพยาบาล เวรเช้าจำนวน 4 คน รวมทั้งพยาบาลหัวหน้าหอผู้ป่วย
อมรรัตน์	ยอดผู้ป่วยขกมาจากเวรบ่าย 3 คน รับใหม่ 1 คน ไม่มีจำหน่าย คงพยาบาล 4 คน
	<u>เตียง 1</u> นาย ช่ว อายุ 48 ปี กระดูกอักเสบ (Osteomyelitis) ขึ้นห้องผ่าตัดทำการล้างแผลและตัดเล็มเนื้อเน่าออก เมื่อ วันที่ 7 ธันวาคม เวรเช้า มีไข้ 38.1 องศาเซลเซียส ตอน 14.00 น. ได้รับยาลดไข้ 2 เม็ด เวรบ่ายไม่มีไข้ แผลยังมีสิ่งกีดหลังออกจากแผลมีกลิ่นเหม็น เวรบ่ายได้ทำแผลให้ เวรคึกไม่มีไข้และเข้านี้ก็ไม่มีไข้ กลับพักผ่อนได้ ผู้ป่วยยังฉีดยาแก้อักเสบได้ เจนด้ามยจีน ทุก 6 ชั่วโมง ยาเอฟบีซี 1 X 3 หลังอาหาร วิตามินซี 2 X 3 หลังอาหาร ปัสสาวะ 5 ครั้ง ถ่ายอุจจาระ 1 ครั้ง <u>เตียง 3</u> รับใหม่ เวรบ่าย นายป้อม อายุ 28 ปี ขั้บรถจักรยานยนต์ชนคนข้ามถนน มีกระดูกต้นแขนแขนซ้ายหัก (Closed fracture neck of humerus) เข้าเฝือกมาจากห้องฉุกเฉิน สัญญาณชีพแรกรับ ชีพจร 82 ครั้ง/นาที ความดันโลหิต 110 / 80 มิลลิเมตรปรอท หายใจปกติ 16 ครั้ง/นาที E4V5M6 รู้สึกตัวดี ตอบคำถามรู้เรื่อง จำเหตุการณ์ได้ ปวดแขน ซ้ายมาก ได้ยาแก้ปวดไปตอน 21.00 น. หลังจากนั้น กลับได้ เวรคึกผู้ป่วยตื่นมาเข้าห้องน้ำเวลา 03.00 น. หลังจากนั้นนอนไม่หลับ บ่นปวด

แผล แต่ทนได้ไม่ขอรับยาแก้ปวด เช้านี้ ไม่มีไข้ สัญญาณชีพปกติ ความดันโลหิต 120/80 มิลลิเมตรปรอท ชีพจร 76 ครั้ง/นาที หายใจปกติ 18 ครั้ง/นาที ปัสสาวะ 4 ครั้ง ยังไม่อุจจาระ

เที่ยง 6 นายสมควร อายุ 31 ปี กระดูกขาซ้ายหัก (Fracture Both Bones Lt leg) เข้าเฝือกไว้ตั้งแต่วันที่ 12 ธันวาคม เวิร์บอบอกว่าเฝือกหลวม และมีกลิ่นเหม็นมาก ได้รายงานแพทย์เวรไปแล้วตอน 20.30 น. แพทย์วิชัยมาดู ... (พูดเสียงเบา) ให้ส่งไปห้องเฝือกเช้านี้ ก่อนไปติดคอห้อยเฝือกก่อนนะค่ะ เช้านี้ไม่มีไข้หลับพักผ่อนได้

พยาบาลหัวหน้าหอผู้ป่วย (พูดเสียงดัง หดหใจ) ว่าในะ หมอมาดูแลแล้วยังไง พูดค้างๆสิ พี่ไม่ได้ยินเลย
อมรรัตน์ (พูดเสียงดังขึ้น ด้วยเสียงปกติ) หมอให้ส่งไปห้องเฝือกเช้านี้ ก่อนไปติดคอห้อยเฝือกก่อนนะค่ะ เช้านี้ไม่มีไข้หลับพักผ่อนได้

เที่ยง 12 นาย ใบ อายุ 68 ปี กระดูกหัวคันท้าวหัก (Closed fracture neck of Rt femur) ทำ ORIF ไปเมื่อ วันที่ 2 ธันวาคม แผลแห้งดี เช้านี้ให้ตัดไหมได้ ถ้าไม่มีไข้ หมออนุญาตให้กลับบ้านได้

พยาบาลหัวหน้าหอผู้ป่วย หมอจะมาดูก่อนหรือเปล่า

อมรรัตน์ (หันไปหาพี่พยาบาลที่เป็นพี่เลี้ยง เพื่อขอคำปรึกษา อุบลพยาบาลพี่เลี้ยง ยิ้มแล้วพยักหน้า) ไม่ได้บอกไว้ค่ะ เป็นแต่เขียนคำสั่งไว้ในใบสั่งการรักษาในแฟ้มประวัติคนไข้

พยาบาลหัวหน้าหอผู้ป่วย เคียว เช้านี้ นิดยา (พยาบาลทำหน้าที่หัวหน้าทีมเวรเช้า) โทรหาหมอนันต์ นะถามดูชีวะจะมาดูคนไข้ก่อนให้กลับบ้านหรือเปล่า

อมรรัตน์ เช้านี้ผู้ป่วยไม่มีไข้จะค่ะ หลับพักผ่อนได้ ปัสสาวะ 5 ครั้ง อุจจาระ 1 ครั้ง หยุดยาเจนด้ามยจีน แล้วจะค่ะ เม็ดสุดท้าย ก่อนอาหารเช้านี้ หมอยังไม่ได้สั่งยาให้คนไข้กลับบ้านนะค่ะ

บรรยาย ที่โต๊ะพยาบาลหัวหน้าหอผู้ป่วย นักศึกษาพยาบาล อมรรัตน์ เดินเข้ามาสวัสดิ์เพื่อถามจากหอผู้ป่วยกลับไปพักผ่อน

อมรรัตน์ พี่ ขา สวัสดิ์ค่ะ

พยาบาลหัวหน้าหอผู้ป่วย อมรรัตน์ หนูส่งเวรได้ดีแล้วนะค่ะ แต่ถ้าหนูพูดให้เสียงดังกว่านี้ก็จะดีมากเลย จะได้ยินทั่วถึงกัน ไม่ต้องเสียเวลาซักถาม และหนูก็ตอบคำถามได้ดีแล้ว พรุ่งนี้คงดีขึ้นนะจะ เอาหละลงไปนอนพักผ่อนได้

อมรรัตน์ ขอขอบคุณค่ะ พรุ่งนี้หนูจะพยาบาลปรับปรุงให้ดีกว่านี้

เอกสารประกอบการให้ข้อสนทนา ครั้งที่ 7

เรื่อง “ ประวัติผู้ป่วยสำคัญ ”

บรรยาย	เวลา 22.00 น. วิภา พยาบาลหัวหน้าทีมเวรบ่าย กำลังนั่งเขียนรายงานอาการและการพยาบาลให้กับผู้ป่วยในความดูแล ลงในใบบันทึกใน แฟ้มประวัติผู้ป่วยแต่ละคน และ นักศึกษาพยาบาลกึ่งแก้ว กำลังลงบันทึกสัญญาณชีพของผู้ป่วยแต่ละคนอยู่เช่นกัน
สมร	สมร ผู้ช่วยพยาบาล วิ่งเข้ามาหาพร้อมทั้งพูดด้วยเสียงดังเร็ว
บรรยาย	“ เร็วๆเข้า คนไข้เตียง10แม่แล้ว หายใจไม่ดี หอบใหญ่แล้ว ”
บรรยาย	ทั้ง วิภา สมร และ กึ่งแก้ว วิ่งไปที่เตียงคนไข้ ต่างก็ทำหน้าที่ของตนเอง สมรทำการเปิดเส้นเลือดเพื่อให้สารน้ำ สมรกำลังตรวจวัดสัญญาณชีพ กึ่งแก้วทำการให้ออกซิเจนแก่ผู้ป่วย
วิภา	“ กึ่งแก้ว หนูวิ่งไปโทรศัพท์ตาม หมอออาหาร ให้มาดูอาการคนไข้ด่วนนะจ๊ะ ”
บรรยาย	กึ่งแก้ววิ่งไปที่โทรศัพท์ หมุนโทรศัพท์ถึง แพทย์อาหาร
บรรยาย	แพทย์อาหาร ซึ่งนั่งอ่านหนังสืออยู่ที่โต๊ะอ่านหนังสือในห้องพักแพทย์เวร เสียงกริ่งโทรศัพท์ดังขึ้น จึงเอื้อมมือไปรับ
แพทย์อาหาร	“ สวัสดีครับ ”
กึ่งแก้ว	“ สวัสดีค่ะ ดิฉันนักศึกษาพยาบาล กึ่งแก้ว โทรจากหอผู้ป่วยศัลยกรรมชาย ชั้น 3 มีคนไข้หายใจไม่ดี คุณหมอช่วยมาดูหน่อยนะคะ ”
แพทย์อาหาร	“ เดียวๆครับ คนไข้นอนโรงพยาบาลด้วยโรคอะไร แล้วตอนนี้มีอาการอย่างไร ”
กึ่งแก้ว	“ ผู้ป่วย อายุ 18 ปี มาโรงพยาบาลด้วยเรื่อง ปวดท้อง ไม่ทราบสาเหตุ มีหายใจหอบ กดเจ็บบริเวณลิ้นปี่ไม่ร้าวไปที่ใด มีอาการคลื่นไส้ ไม่ถ่ายอุจจาระมา 3 วัน .. ตอนนี้ ผู้ป่วย หายใจหอบเหนื่อย ฟังได้เสียง กร๊อบแกรบ (Crepitation) ที่บริเวณหน้าอกซ้ายบน ประมาณ 60 ครั้งต่อนาที ชีพจร 110 ครั้งต่อนาที ความดันเลือด 110/70 มม.ปรอท กดเจ็บเล็กน้อยบริเวณลิ้นปี่ พักพยาบาลเป็นเส้นให้น้ำเกลือและเก็บเลือดไว้แล้ว คุณหมอมาดูเดี๋ยวนี้เลยนะคะ ”
แพทย์อาหาร	“ ครับๆ ผมจะไปเดี๋ยวนี้ สวัสดีครับ ”
กึ่งแก้ว	“ สวัสดีค่ะ ” วางหูโทรศัพท์แล้วเดินกลับไปเตียงผู้ป่วย ... “ พี่วิภาค่ะ คุณหมออาหาร ทราบแล้วนะคะ บอกว่าจะรีบมาค่ะ ”

วิภา

“จ๊ะ ทำไมมานานัก แคโทรเรียกให้หามาเท่านั้น “

กิ่งแก้ว

“คุณหมอ ชักประวัติคนไข้อยู่ค่ะ “

วิภา

“ เอ้า! มารอดูคนไข้ที่เตียงนะ วัคซีนฉีพทุก 15 นาที แล้วลงบันทึกไว้ ถ้ามีอะไรเปลี่ยนแปลง กดออกเรียกเลข พี่จะไปเขียนใบส่งเลือด “

กิ่งแก้ว

“ ค่ะ “

โปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะ
ครั้งที่ 8 - 11

หัวข้อ	ความเชื่อมั่นในตนเองด้านการปฏิบัติการพยาบาล
ชื่อกิจกรรม	1. การทำแผนชนิคมียก 2. การทำแผนชนิคมียกอธิบาย 3. ไม่อยากอย่างที่คิด 1 4. ไม่อยากอย่างที่คิด 2
เวลา	50 นาที/ครั้ง
วัตถุประสงค์	เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองด้านการการปฏิบัติการพยาบาล บนหอผู้ป่วย ในเรื่องของ 1. การทำแผน 2. การนิคมียก 3. การให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ ด้วยความมั่นใจ มือไม่สั่น ปฏิบัติงานได้คล่องแคล่ว รวดเร็วถูกต้องไม่ผิดพลาด เตรียมเครื่องมือได้ครบถ้วน
วิธีดำเนินการ	1. ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนากับนักศึกษาเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเองและวิธีการแก้ไข 2. ขั้นเสนอข้อเสนอแนะ 2.1. ผู้วิจัยแจกเอกสาร เรื่อง 2.1.1 ทำแผนชนิคมียก 2.1.2 ทำแผนชนิคมียกอธิบาย 2.1.3 ไม่อยากอย่างที่คิด 1 2.1.4 ไม่อยากอย่างที่คิด 2 ให้นักศึกษาอ่าน 2.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาซักถามถ้ามีข้อสงสัย 3. ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักศึกษาช่วยกันสรุปสาระสำคัญที่ได้จากการอ่าน ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

เอกสารประกอบการให้ข้อสังเกต ครั้งที่ 8

เรื่อง “ การทำแผลชนิดเปียก ”

- บรรยาย** นักศึกษาพยาบาลสุดา เข้าเวรเช้าวันนี้ ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เป็นพยาบาลผู้ให้การพยาบาล ขณะที่กำลังเปิดบาดแผลที่หน้าแข้งขวาของผู้ป่วย (มีผู้ป่วยนอนอยู่บนเตียง มีบาดแผลเทียมติดอยู่ที่หน้าแข้งขวาและปิดทับด้วยผ้าปิดแผล ซึ่งมีความชื้นแฉะ เป็นน้ำสีแดงจ้ำเลือดจ้ำหนอง) อาจารย์พยาบาล พวงพยอม เดินเข้ามาดู
- พวงพยอม** “ สุดา หนูมีหน้าที่ทำแผลหรือจ๊ะ แล้วนั่นหนูจะทำอะไรนะ ”
- สุดา** “ ค่ะ ... หนูกำลังจะเปิดแผล เพื่อประเมินบาดแผล ก่อนจัดเครื่องมือทำแผลค่ะ ”
- พวงพยอม** “ หนูลืมทำอะไร หรือเปล่าคะเวลาเปิดแผลผู้ป่วย ”
- สุดา** “ ไม่ลืมค่ะ หนูได้ล้างมือแล้ว ก่อนมาที่เตียงผู้ป่วย ” ครูทำหน้าที่รีเสส จ้องหน้าสุดา สุดา งงและนิ่งไปพักใหญ่ แล้วยิ้มหัวเราะเบาๆ พูดด้วยเสียงอันเบา “ หนูถือใส่ถุงมือค่ะ ” แล้วก้มลงหยิบถุงมือมาใส่ แล้วหันกลับมาเปิดแผลต่อ เมื่อเปิดแผลเรียบร้อยแล้วก็ทิ้งผ้าพันแผลที่สกปรกพร้อมทั้งถอดถุงมือคู่นั้นทิ้งลงในถุงพลาสติกที่เตรียมไว้ ก้มลงหยิบเครื่องมือทำแผล ที่ห่อไว้เปิดชุดขึ้นมาเตรียมที่จะเปิด
- พวงพยอม** กล่าวทักท้วงขึ้นว่า “ สุดา หนูลืมอะไรอีกแล้ว คิดดูให้ดีก่อน อย่าเพิ่งเปิดชุดทำแผล ”
- สุดา** นิ่งคิดอยู่นาน มองไปที่บาดแผลผู้ป่วย สลับกับมองหน้าอาจารย์ “ อ้อ หนูยังไม่ได้ล้างมือค่ะ ” เดินไปที่อ่างล้างมือที่อยู่หน้าหน้าห้องผู้ป่วยทำการล้างมือและเช็ดมือ เดินกลับมาที่เตียงผู้ป่วย เปิดชุดทำแผล เทน้ำยาเช็ดแผลใส่ถ้วยยาแรก อีกถ้วยเทน้ำเกลือล้างแผลใส่ลงไป ใช้ที่คีบคีบเครื่องมือของกลางที่แช่ไว้ในกระป๋องน้ำยาฆ่าเชื้อโรคบนรถทำแผล หยิบสำลีในชุดทำแผลไปชุบแอลกอฮอล์ ในขวดบนรถทำแผล
- พวงพยอม** “ สุดา หนูจะรู้ได้อย่างไร ว่าผู้ป่วยคนไหนล้างแผลชนิดไหน และใส่ยาอะไร ”
- สุดา** “ จากการรับฟังการส่งเวร และ จากคำสั่งแพทย์ที่เขียนไว้ในแฟ้มประวัติการรักษาของคนไข้แต่ละรายค่ะ ” พร้อมทั้งส่งมอบแผ่นกระดาษที่จดยาละเอียดในการทำแผลของผู้ป่วยแต่ละคนไว้ให้อาจารย์ดู
- พวงพยอม** “ ดีแล้วค่ะ หนูทำถูกขั้นตอนแล้ว ลงมือทำแผลเลยค่ะ ”

บรรยาย

สุดาใช้มือขวาหยิบคีมคีบสำลีในชุดทำแผลมาคีบสำลีที่ซุบแอลกอฮอล์ ในชุดทำแผลที่ได้เตรียมไว้ ตั้งแต่แรกตอนจัดชุดทำแผล แล้วใช้มือซ้ายหยิบคีมคีบสำลีอันที่เหลืออยู่ในชุดทำแผลขึ้นมา จับลงไปคีบสำลีซุบแอลกอฮอล์ก้อนที่มือขวาจับอยู่ แล้วบิดมือทั้งสองข้างสวนทางกัน เพื่อไล่น้ำยาแอลกอฮอล์ออกจากสำลี แล้ววางคีมคีบสำลีที่อยู่ในมือซ้ายไว้ที่ริมผ้าห่อชุดเครื่องมือ

พวงพยอม

“สุดา หนูใช้คีมคีบสำลีที่อยู่มือขวาเป็นอันที่จะถูกกับบาดแผลของผู้ป่วยใช่เปล่า”

สุดา

“ค่ะ”

พวงพยอม

“ถ้าเช่นนั้น หนูต้องให้คีมคีบสำลีในมือซ้ายอยู่ข้างบนนะค่ะ แล้วต้องบีบน้ำยาทิ้งลงไปถึงขยະที่หนูทิ้งผ้าพันแผลนั้นนะจ๊ะ ห้ามบีบทิ้งใส่ในถาดชุดทำแผลนี้ เพราะไม่เช่นนั้นแล้วหนูจะเอาเชื้อโรคจากบาดแผลผู้ป่วย มาทำให้เครื่องมือที่ได้รับการฆ่าเชื้อแล้วสกปรกได้ การทำแผลผู้ป่วยก็ไม่สามารถลดจำนวนเชื้อโรคจากบาดแผลได้”

สุดา

มือขวาคีบสำลีซุบแอลกอฮอล์ค้างอยู่ หันไปถามอาจารย์ว่า “ หนูต้องเปิดชุดทำแผลใหม่ไหมค่ะ ”

พวงพยอม

“ไม่ต้องค่ะ เพราะสำลีก้อนนั้นเป็นก้อนแรก และยังไม่ถูกบาดแผลของผู้ป่วย แต่ครูบอกหนูไว้ก่อน เพราะถ้าบอกทีหลังเมื่อหนูหยิบก้อนที่ 2 หนูก็จะทำให้เครื่องมือติดเชื้อได้ ต้องเปลี่ยนชุดทำแผลกันใหม่ ทำให้สิ้นเปลืองเปล่าๆ แต่ต่อไปหนูต้องระวังนะค่ะ ทำให้เคยชินไว้เลยไม่ว่าจะก้อนแรกหรือก้อนที่เท่าไร หนูจะต้องบีบน้ำยาทิ้งที่ขยະ และคีมคีบสำลีอันที่ใช้ถูกแผลผู้ป่วยจะต้องอยู่ข้างล่างเสมอ เข้าทำต่อจ๊ะ”

บรรยาย

สุดา เช็ดรอบๆแผลเป็นวงกว้าง 1 นิ้วด้วยแอลกอฮอล์ 2 ซีน และล้างแผลด้วยสำลีชุบน้ำเกลือ จนสะอาดไม่มีน้ำเหลืองและหนอง มองเห็นเนื้อตายเป็นคราบขาวติดแน่นในบาดแผล

สุดา

“หมอไม่ให้ตัดเนื้อตายนี้ออกค่ะ ให้ใส่ฟาร์มาซินแพ็คไว้เลย”

พวงพยอม

“แล้วหนูรู้หรือเปล่าว่าทำไมหมอถึงไม่ให้ตัดออกหละจ๊ะ แล้วทำไมจึงต้องใส่ยาฟาร์มาซิน”

สุดา

“ เพราะตัดแล้วแผลคนไข้จะมีเลือดออกมากค่ะ ที่ใส่ฟาร์มาซินเพราะเนื้อตายนั้นจะได้นุ่มตัวลง เวลาล้างแผลจะได้หลุดออกง่ายค่ะ ”

พวงพยอม

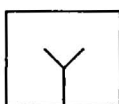
“ คีมาก ปิดแผลเลยนะค่ะ ใช้ทอปปิคนะค่ะ เพราะเมื่อกี้ ครูเห็นผ้าปิดแผลอันเก่าเปื้อกและใช้หรือเปล่า ทำไมผ้าปิดแผลจะเปื้อกและไม่ได้จ๊ะ ”

- สุดา “ เพราะจะทำให้สิ่งสกปรก หรือเชื้อแบคทีเรีย ที่อยู่ตามสิ่งแวดล้อมของผู้ป่วย เช่นที่
เตียง มือผู้ป่วย ฯลฯ ปนเปื้อนเข้าไปสู่บาดแผลได้ค่ะ “
- พวงพยอม “ ดีมาก สุดา ความรู้ตามทฤษฎีหนูจำได้ดีมาก จะดีขึ้นกว่านี้หนูต้องนำมาใช้กับ
การปฏิบัติให้ได้นะคะ แล้วก็ทำให้เร็วขึ้นกว่านี้ ไม่หลงลืมอะไรอีก “
- สุดา “ ค่ะ ขอบขอบคุณค่ะ “
-

เอกสารประกอบการให้ข้อสอบเทศ ครั้งที่ 9

เรื่อง “ การทำแผลชนิดมีท่อระบาย ”

- บรรยาย นักศึกษาพยาบาลเค้นเค้น เข้าเวรเช้าวันนี้ ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เป็นพยาบาลผู้ให้การพยาบาล ขณะที่กำลังทำแผลที่หน้าท้องของผู้ป่วย (มีผู้ป่วยนอนอยู่บนเตียง มีบาดแผลเทียมติดอยู่ที่หน้าท้อง ซึ่งมีท่อระบายยื่นออกมาประมาณ 2 นิ้ว) อาจารย์พยาบาล พวงพยอม เดินเข้ามาดู
- พวงพยอม “ เค้นเค้น แผลของสมชายนี้ ต้องทำอะไรบ้างจ๊ะ ”
- เค้นเค้น “ ทำแผลทุกวันค่ะ เช็ดรอบแผลด้วยแอลกอฮอล์ แล้วเช็ดด้วยน้ำเกลือ โดยเช็ดรอบๆท่อระบาย จับให้แห้ง แล้วทาด้วย เบตาดีนค่ะ ”
- พวงพยอม “ แล้วนั้นหนูกำลังจะทำอะไรค่ะ ”
- เค้นเค้น “ ตัดท่อระบายค่ะ เมื่อเช้านี้ตอนส่งเวรพี่เวรดิคส่งเวรว่า ให้ตัดท่อระบายออกวันละ 1 เซนติเมตร และหนูได้ไปตรวจสอบคำสั่งแพทย์เรียบร้อยแล้วค่ะ ”
- พวงพยอม “ ถูกต้องแล้วค่ะ หนูจะต้องตรวจสอบคำสั่งแผลทุกครั้งก่อนทำแผล หรือก่อนทำการพยาบาลใดๆเพื่อเช็คความถูกต้อง หนูจะใช้กรรไกรตัดท่อระบายนะ หนูได้ตัดผ้าก๊อซ เป็นรูปตัววายไว้หรือยัง ”
- เค้นเค้น “ ยังค่ะ หนูคิดว่าหนูจะตัดท่อระบายก่อนเพราะหนูได้ติดเข็มกลัดอันใหม่ไว้ที่ท่อระบายแล้ว ”
- พวงพยอม “ เข็มกลัดนั้นติดไว้แล้วก็ไม่เป็นไร แต่หนูต้องตัดผ้าก๊อซ เป็นรูปตัววายไว้ก่อน เพราะของเหล่านี้เป็นของสะอาด ท่อระบายถือว่าสกปรก ถ้าหนูไปตัดก่อนหนูก็จะเอาสิ่งสกปรกที่ติดอยู่ตามท่อระบายมาปนเปื้อนกับของสะอาดนี้ได้ เอ้าหันกลับมาตัดผ้าก๊อซก่อน ”
- เค้นเค้น “ ค่ะ ” หันกลับมา วางคีมคีบสำลีอันที่ใช้ทำแผลผู้ป่วย (อันที่ถูกต้องกับบาดแผลของผู้ป่วย) ไว้บนผ้าสะอาดที่ห่อชุดทำแผลนั้น โดยให้อยู่ริมผ้าและให้ส่วนคีมหันออกมานอกผ้าเล็กน้อย กรรไกรยังอยู่ในมือที่ถนัดนั้นเช่นเดิม แล้วใช้มือข้างที่เหลืออยู่หยิบคีมคีบสำลีที่สะอาดในชุดทำแผล (อันที่ใช้คีบสำลีส่งต่อให้อันที่ถูกต้องกับบาดแผลผู้ป่วย) คีบผ้าก๊อซไว้แล้วใช้กรรไกรตัดผ้าก๊อซที่จับไว้นั้นเป็นรูปตัววาย ประมาณ 4 ชั้น

→ แสดงลักษณะผ้าก๊อซที่ถูกตัดแล้ว

แล้วหันกลับไปที่ยาบาดแผลผู้ป่วย ทำการตัดท่อระบายออก 1 เซนติเมตร เช็ดรอบๆท่อระบาย และที่ท่อระบายด้วยน้ำยา เบตาดีน โดยที่ผิวหนังรอบๆแผลเช็ดแบบ

วนออก ส่วนที่ท่อระบายเช็ดจากโคนท่อขึ้นไปหาปลายท่อ แล้วปิดแผลด้วย ผ้า
 ก๊อสรูปตัววายก่อน โดยใช้เข็มคิปลำลีอันที่ถูกต้องบาดแผลผู้ป่วยและกรรไกรที่ใช้
 ตัดท่อระบายช่วยกันดึงให้ชายผ้าก๊อสที่ตัดไว้แยกออกจากกันเพื่อที่จะให้ท่อ
 ระบายนั้นผ่านเข้ามากลางผ้าก๊อส สวมสลับข้างกันทั้ง 4 ชั้น แล้วปิดแผลทับด้วยผ้า
 ก๊อสท่อน 1 ชั้น ปิดพลาสติกเกอร์เหนียว

พวงพยอม “ เค่นเคิ่นจ๊ะ หนูปิดพลาสติกเกอร์ผิคกะ ทำใหม่สิกะ หนูจะต้องปิดพลาสติกเกอร์ตาม
 แนวขวางกับบาดแผลนะกะ แผลจะได้ไม่เปิด “

เค่นเคิ่น “ ค่ะ ขอบคุณค่ะ “

พวงพยอม “ ไม่เป็นไรจ๊ะ หนูทำแผลได้ดีแล้ว แต่เกร็ดเล็กๆน้อยๆหนูก็ต้องไม่ลืมนะกะ “

เค่นเคิ่น “ ค่ะ ขอบคุณค่ะ “

เอกสารประกอบการให้ข้อสนทนา ครั้งที่ 10

เรื่อง “ไม่ยากอย่างที่คิด 1 “

- บรรยาย** นักศึกษาพยาบาลลือมเดือน เข้าเวรเช้าวันนี้ ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เป็น พยาบาลผู้บริบาล (รับผิดชอบเกี่ยวกับยาเกิน ยาผิด การให้สารน้ำแก่ผู้ป่วย) ขณะที่กำลังหยิบยาออกมาเพื่อเตรียมยาไปฉีดยาให้กับผู้ป่วย อาจารย์พยาบาล พวงพยอม เดินเข้ามาดู
- พวงพยอม** “ ลือมเดือน หนูเตรียมยาผิด สิบลมหรือคะ ไหนมีอะไรบ้าง “
- ลือมเดือน** “ ค่ะ มีทั้งหมด 3 เข็มค่ะ มีของ 1 – 3 (หนึ่งเตียงสาม) นายบัว Gentamycin 1 g (กรัม) IM 2 – 2 นายสัญญา Cefoxin 1g IV 2 – 5 นายจ้อย Cloxacillin 500 mg IV นี่ค่ะกระดาศที่หนูจดไว้ “ (ยื่นกระดาศที่จดยาผิดในเวรนี้ให้ อาจารย์ดู)
- พวงพยอม** “ ดีมากค่ะ หนูจดยาได้เรียบร้อยถูกต้องและมีความชัดเจนดูได้ง่าย ทุกครั้งที่หนูจดยาต้องจดอย่างนี้นะคะ ไม่ว่าจะทำอยู่กี่วัน ก่อนอื่นเราจะเช็คยาอย่างคร่าวๆจาก สมุดยาผิดก่อน เมื่อทราบว่าในเวรที่เรารับผิดชอบมียาผิดกี่โมงบ้าง เราก็ตั้งเวลาไว้ แล้วจึงจดผิดยาในเวลานั้นๆตามลงมา ยาที่ผิดเวลาเดียวกันก็จะอยู่ในกลุ่มเดียวกัน ทำให้เกิดความผิดพลาดน้อย มีความชัดเจน เมื่อผิดยาเสร็จแล้ว ก็ให้ใช้ปากกาแดง จีดฆ่าออกไป เอา ! เตรียมยาได้แล้ว จะได้ทันเวลา “
- บรรยาย** ลือมเดือน หยิบ Syringe มากำลังจะเปิดห่อผ้าที่หุ้ม Syringe อยู่
- พวงพยอม** “ ลือมเดือน หนูจะต้องเปิดขวดยา ดัด amp น้ำกลั่นไว้ก่อนให้พร้อม แล้วค่อยไปเปิด Syringe ซึ่งถือว่าเป็นของสะอาดเพราะได้รับการฆ่าเชื้อมาแล้ว “
- ลือมเดือน** “ ค่ะ “ แล้วหยิบใบเลื่อยมาจัดแผ่นอลูมิเนียมที่ปิดขวดยาอยู่ และ ทำการเลื่อยขวดน้ำกลั่น หยิบ Syringe มาเปิดห่อผ้าที่หุ้ม Syringe อยู่ออกและสวมเข็มเบอร์ 20 เพื่อผสมยาติดที่ปลาย Syringe แล้วเปิดปลอกเข็มออก สวมเข็มเข้าไปในขวดน้ำกลั่น เพื่อดูดน้ำกลั่นขึ้นมาผสมกับยา โดยไม่ทำให้ปลายเข็มสัมผัสบริเวณปากขวด หรือ รอบๆขวด หรือสัมผัสกับมืออีกข้าง หรือวัสดุใดๆในบริเวณโต๊ะเตรียมยา แล้วเอา Syringe ที่ดูดน้ำกลั่นไว้เรียบร้อยแล้วนั้น มาปักเข็มลงไปในจุดข้างที่ปิดขวดยาผิด (ขวดผงยา) แล้วทำการไล่น้ำกลั่นใน Syringe ลงไปผสมกับผงยา
- บรรยาย** ขณะที่กำลังจะปักเข็มลงไปในจุดข้างของขวดยานั้น ลือมเดือนได้ทำน้ำกลั่นไหลออกมา เนื่องจากควบคุมแกน Syringe ไม่ได้

พวงพยอม

“ ล้อมเดือน หนูต้องทำการบังคับแกน Syringe ให้ได้ซิจ๊ะ ไหนหนูลองกางนิ้วมือ ออกซิคะ นั่นแหละกางนิ้วมือนั้นเวลาจับ Syringe ใช้นิ้วชี้ประคองหัวเข็มไว้ ใช้นิ้ว หัวแม่มือ นิ้วกลางและนิ้วนาง จับกระบอก Syringe แล้วใช้นิ้วก้อยบังคับ แกน Syringe ให้อยู่นิ่งๆ เเท่านี้หนูก็ไม่ทำให้น้ำยาไหลออกมา ไหนทำดูซิคะ “

บรรยาย

ขณะที่อาจารย์ พวงพยอมอธิบายนั้นก็ได้ลงมือกระทำให้ดู ล้อมเดือนพยายามทำ ตามที่ครูอธิบายและทำให้ดู เมื่อสักครู่นี้ แต่ก็ยังทำไม่ได้ นิ้วมือเกาะกะไปหมด ดู คล้ายกับว่านิ้วมือของตนเองทำไมจึงสั่นๆ ทำไมอาจารย์ทำได้คล่องจัง และนิ้ว อาจารย์ทำไมจึงยาวนัก อาจารย์พวงพยอม จึงจับมือนักศึกษาให้ทำ และให้ฝึกทำ ให้ได้ก่อน แล้วให้เปลี่ยน Syringe ใหม่ทำการดูค่าน้ำกลั่นใหม่ ล้อมเดือนจึงทำได้ แต่การจับขวดยาขณะปักเข็มลงไปนั้นดูเกร็งก้าง และทำให้ปลายเข็มพลาดไป สัมผัสกับปากขวดยาส่วนที่เป็นอลูมิเนียม

พวงพยอม

“ ล้อมเดือน จ๊ะมือขวาที่หนูจับขวดยาอยู่นะดูจะไม่ถนัดเลยนะจ๊ะ ทำอย่างนี้ซิคะ “ แสดงให้ดู โดย กางนิ้วชี้และนิ้วกลางซ้ายออกห่างจากกัน แล้วไปคีบคอขวดยาไว้ ให้หมั่น ส่งให้มือขวาที่จับ Syringe น้ำกลั่นอยู่แทงเข้ามาได้ถนัด เมื่อปักเข็มผ่าน เข้าไปอยู่ในช่องว่างของขวดยาแล้ว ให้ปลายเข็มพ้นช่วงล่างของจุกยางที่อยู่ใน ขวดเพียงเล็กน้อย แล้วใช้นิ้วหัวแม่มือและนิ้วนางซ้ายจับไปที่ก้นเข็มที่เป็นขอบ พลาสติก ซึ่งสวมอยู่ที่ปลาย Syringe นั้น แล้วทำการไล่น้ำกลั่นใน Syringe ลงไป ในขวดยา เมื่อน้ำกลั่นลงไปในขวดยาหมดแล้วก็คลายนิ้วที่คั่นแกน Syringe อยู่นั้น ออกเพื่อให้อากาศที่อยู่ในขวดยาออกมาก่อน แล้วปลดเข็มออกมาสวมปลอกวาง ไว้ แล้วทำการเขย่าขวดยาเพื่อให้ผงยาผสมกับน้ำกลั่นให้เข้ากันจนเป็นเนื้อเดียว กัน แล้วเอา Syringe เคมีนั้นมาคั่นแกน Syringe ออกเพื่อดูอากาศเข้าไปในแกน Syringe แล้วปักเข็มลงไปบนจุกยางของขวดยาที่ผสมไว้แล้ว ทำการดูค่าน้ำยาออก มาไว้ที่ Syringe แล้วผสมลงไปในขวดน้ำเกลือ 100 มิลลิกรัม แล้วเขียน หมายเลข เดียง ชื่อผู้ป่วย ชื่อยาที่ผสมลงไป พร้อมทั้งบอกขนาดของยานั้น และสุดท้ายเขียน เวลาที่ให้ยา “ นี่แหละจะหนูต้องทำให้ได้อย่างนี้ การที่ต้องใช้นิ้วชี้และนิ้วกลางคืบ คอขวดไว้เพราะจะได้มีนิ้วเหลือมาจับเข็มไว้เพราะ บางทีแรงดันในขวดจะดันให้ เข็มหลุดออกมาได้ และเมื่อคั่นน้ำกลั่นเข้าไปหมดแล้วหนูต้องคลายนิ้วที่คั่นน้ำ กลั่นนั้นออกก่อนเพื่อให้อากาศในขวดยาตามออกมาจะได้ไม่มีแรงดันให้น้ำกลั่นที่ ลงไปผสมกับยาแล้วพุ่งตามออกมาเมื่อหนูถอดเข็มออก เมื่อไหร่ที่หนูทำได้แบบนี้ หนูก็จะเตรียมยาได้ครบ ไม่ทำให้ยาหกทิ้ง ได้ะเตรียมยาก็ไม่เหนียวสกปรก เอาทำ อีก 2 ขวดที่เหลือซิ “

- ล้อมเดือน “ดูง่ายขนาดกะ แต่ไม่รู้หนูจะทำได้ดีหรือเปล่านั้น”
- พวงพยอม “ไม่เป็นไรจ๊ะ ครูจะยื่นดูและช่วยหนูอยู่ตรงนี้”
- ล้อมเดือน “กะขอบคุณ อาจารย์มากกะ อาจารย์ช่วยให้หนูมั่นใจมากขึ้น มือไม่สั่น เพราะเวลาอธิบายอาจารย์ไม่ดุ และไม่ใช้เสียงที่ดัง”
- พวงพยอม “จ๊ะๆ ทำไปเร็วอย่าพูดมาก”
- บรรยาย ล้อมเดือน เตรียมงานเสร็จ ทำความสะอาดโต๊ะเตรียมยา แล้วยาที่เตรียมไปวางไว้ที่รถนิคยา
-

เอกสารประกอบการให้ข้อสังเกต ครั้งที่ 11
เรื่อง “ไม่ยากอย่างที่คิด 2 “

บรรยาย	อาจารย์พวงพยอม เดินคู่ไปกับล้อมเดือนซึ่งกำลังเข็นรถจักรยานไปที่เตียงผู้ป่วย
พวงพยอม	“ ล้อมเดือนหนู เตรียมขาได้ดี พอใช้นะคะ วันพรุ่งนี้หนูก็ได้หน้าที่เดิมใช่ไหมคะ “
ล้อมเดือน	“ ค่ะ อาจารย์ พรุ่งนี้หนูจะทำให้ดีขึ้นค่ะ “
บรรยาย	ขณะนั้น นักศึกษาพยาบาลวิชา ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่คู่กับ ล้อมเดือนก็เดินเข้ามาสมทบ
พวงพยอม	“ วิชา หนูไปไหนมาคะ ไม่เห็นมาช่วย ล้อมเดือนเตรียมขา “
วิชา	“ พี่หัวหน้าดีใจ ถ้าให้หนูตามคนไข้ที่หนูรับผิดชอบ ไปกายภาพบำบัดค่ะ “
พวงพยอม	“ อ้อ ! คนไข้หนูไปกายภาพ วันนี้วันแรกนี่ ที่พี่เค้าให้หนูตามไปเพราะ หนูจะได้รู้ว่า นักกายภาพเค้าสอนการบริหารร่างกายท่าไหนบ้างให้กับคนไข้ และสั่งให้คนไข้ทำวันละกี่ครั้ง แล้วหนูจะได้นำมาใช้ในการกระตุ้นให้คนไข้ทำ เรื่องหน้าที่การเตรียมขานี้ บ่ายนี้หนูต้องเป็นคนเตรียมนะคะ เคี้ยวผักเที่ยง หนูลองไปฝึกหีบจับจาก ล้อมเดือน ยืมอุปกรณ์กับพี่เค้า ... ล้อมเดือน หนูก็ถือโอกาสตอนสอน วิชานั่นแหละฝึกไปด้วย “
ล้อมเดือน วิชา	“ ค่ะ “
พวงพยอม	“ เคี้ยว ก่อนไปที่เตียงผู้ป่วย เราแวะห้องการพยาบาลก่อน เพื่อฝึกท่าทางให้มั่นใจ “
บรรยาย	ล้อมเดือนเข็นรถจักรยานเข้าไปในห้องการพยาบาล
พวงพยอม	“ ไหนลองบอกครูซิว่าทุกขั้นตอนของการนวดขา ไม่ว่าจะหีบขา เตรียมขา หรือแม้แต่ขณะกำลังจะนวดขาให้กับผู้ป่วย หนูจะต้องทำอะไรบ้าง “
วิชา	“ ตรวจทานว่าได้ทำด้วยหลัก 6 R หรือเปล่า “
พวงพยอม	“ ค่ะดีมาก ที่นี้เรามาดูซิว่า คนไข้หนูต้องให้ขาเข้าทางใดบ้าง “
ล้อมเดือน	“ ทางกล้ามเนื้อต้นแขน และทางหลอดเลือดดำค่ะ ทางหลอดเลือดดำคนหนึ่งมี 3 – way และ อีกคนที่โสภณบอกว่าต้องเปิดเส้นใหม่ค่ะ เพราะครบวันเปลี่ยน “
พวงพยอม	“ วิชา บอกครูซิว่า เส้นเลือดที่เปิดใช้นั้น ครบกี่วันจึงต้องเปลี่ยนไปให้ที่เส้นใหม่ “
วิชา	“ นิ่งคิดอยู่นาน “ 14 วันค่ะ “
พวงพยอม	“ ล้อมเดือนไหน หนูแสดงท่าที่จะนวดขาที่กล้ามเนื้อที่แขนคนไข้ให้ครูดูซิ “

- บรรยาย** ล้อมเคียน ให้ วิชาแสดงเป็นผู้ป่วยและให้เอามือข้างที่จะรับการฉีดยาท้าวเอาไว้ แล้วจึงจับ Syringe เหมือนกับคอนเตริมยา โดยใช้นิ้วก้อยบังคับหัวเข็ม ใช้นิ้วชี้บังคับแกน Syringe ไว้ไม่ให้เลื่อนหลุด ปลายเข็มคว่ำลง ใช้มือซ้ายคลำหาปุ่มกระดูกหัวไหล่ เพื่อวัดหาตำแหน่งที่จะฉีดยา เมื่อวัดได้แล้วจึงปักเข็มลงไปทักกล้ามเนื้อนั้นในลักษณะทำมุม 90 องศา
- พวงพยอม** “ทำให้เหมือนจริงซิคะ หนูจะต้องเช็ด 70 % Alcohol ลงไปที่ผิวหนังตำแหน่งที่จะฉีดยาก่อน และเมื่อถอนเข็มออกจากเนื้อผู้ป่วย หนูจะต้องกดสำลีที่ชุบ Alcohol นั้นสักพักก่อนโดยกดไว้นิ่งๆ เพื่อห้ามเลือด ที่หนูทำมานี้ก็ใช้ได้ วิชา หนูลองแสดงวิธีการเปิดเส้นเลือดดำซิ เอ้า ! ล้อมเคียน หนูขึ้นนอนบนเตียงตรวจนั้น ให้วิชาแสดงการรัด Tunique “
- บรรยาย** ล้อมเคียนขึ้นนอนบนเตียง วางแขนห่างจากลำตัวเล็กน้อย เพื่อให้วิชารัด Tunique ได้สะดวก วิชาทำการรัดแต่ทำผิด เพราะปล่อยให้สายของ Tunique ชี้ง ที่ถูกต้องจะขึ้นไปหาส่วนของต้นแขน
- พวงพยอม** “ วิชา หนูทำผิดนะกะ เอ้า ! ครูทั้งสองคนจะ “ อาจารย์พวงพยอมวางสาย Tunique ไว้ใต้ล่างของแขน ล้อมเคียน ให้ชายข้างที่อยู่มือซ้ายพาดผ่านนิ้ว ก้อย กลางและนาง แต่อยู่ใต้ล่างนิ้วชี้ ให้นิ้วชี้และนิ้วกลาง ลงน้ำหนักดึงชายข้างนี้ไว้ ส่วนชายที่อยู่มือขวา ใช้นิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้ดึงชายด้านนี้ให้ตึงขึ้น แล้วส่งให้นิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้ซ้าย รับชายข้างนี้ไว้ในท่าที่สายขางนี้ยังตึงอยู่ มือขวาเปลี่ยนไปดึงชายข้างที่พาดอยู่บนมือซ้ายเดิมให้ตึง ใช้นิ้วนางจับห้วงยางไว้ เพื่อรอให้นิ้วหัวแม่มือซ้ายที่ดึงสายขางที่ถูกส่งให้ในครั้งแรกสอดเข้าไปในห้วงนั้น ทำให้เกิดเงื่อนไขกระดูกขึ้นและ ชายสายขางทั้งสองข้างก็จะชี้ขึ้นข้างบน ไม่ลงมาละในตำแหน่งที่จะแทงเข็ม (อาจารย์พวงพยอม ถนัดขวา) “ เมื่อรัดแขนไว้เรียบร้อยแล้ว หนูก็เอาสำลีชุบ Alcohol มาเช็ดในตำแหน่งที่หนูมองเห็นเส้นเลือด หรือคลำได้ว่าเป็นเส้นเลือด อย่างนี้นะกะ (แสดงให้ดู) แล้วหยิบเข็มพลาสติก (Plastic Catheter) โดยให้หยิบด้านบนของเข็มอย่าให้นิ้วมือรองอยู่ด้านล่างของเข็ม เพราะจะทำให้เกิดมุมต่อผิวหนังและเส้นเลือด จะทำให้เสี่ยงต่อการทะลุออกนอกเส้นเลือดได้ มือที่จับเข็มอยู่นี้ให้ใช้บังคับหัวเข็มไว้ ต้องระวังไม่ให้นิ้วไปถูกแกนพลาสติกนะกะ ส่วนนิ้วหัวแม่มือกับนิ้วนางจับที่ก้นเข็ม ครูจะใช้ Tunique อีกเส้น สมมุติว่าเป็นเส้นเลือดเส้นที่เราจะเปิด ล้อมเคียน หนูดึงชายข้างหนึ่งไว้ และ วิชา หนูดึงชายอีกข้างไว้นะกะ “ อาจารย์ พวงพยอม เช็ดสำลีชุบ Alcohol ลงไปบน

ตำแหน่งที่จะแทงเข็ม แล้วแทงเข็มเข้าไปที่เส้นเลือดสมมุตินั้น “ เมื่อเข็มสะกิดเข้าไปในเส้นเลือดแล้ว เราจะมีความรู้สึกที่ปลายมือ ให้มองไปที่กันเข็มจะเห็นว่ามียึดติดมา ให้เอามือข้างซ้ายที่เดิมเราใช้ดึงเนื้อผู้ป่วยให้ตึงนั้น มาจับที่กันเข็มโดยให้อยู่ค้ำยบน ใช้มือขวาถอยมาดึงแกนเข็มที่เป็นเหล็กที่สวมอยู่กับแกนพลาสติกที่จะสอดเข้าไปในเส้นเลือดนั้น เลื่อนออกมาเล็กน้อยแล้วหยุดอยู่นิ่งๆพร้อมกับมือซ้ายทำการผลักให้แกนพลาสติกนี้เข้าไปฝังอยู่ในหลอดเลือด แล้วเอามือข้างซ้ายนี้แหละไปกดลงบนผิวหนังในตำแหน่งของปลายเข็มพลาสติก เพื่อไม่ให้เลือดไหลออกมา ในขณะที่เดียวกันมือขวาก็ถอดแกนเหล็กนั้นออกทิ้งลงไปในกระปุกทิ้งเข็ม นำสายน้ำเกลือที่เตรียมไว้มาต่อเข้ากับกันเข็มพลาสติก แล้วจึงปิดพลาสติกอร์ตริงไว้ เป็นไงจะง่ายไหม เอา ! ลองทำดู “

บรรยาย

เมื่อทั้งสองคนลองทำจนคล่องแล้ว อาจารย์พวงพยอมจึงพาไปฝึกยา

โปรแกรมการให้ข้อสนเทศ ครั้งที่ 12

<u>หัวข้อเรื่อง</u>	ปัจจัยนิเทศ
<u>ชื่อกิจกรรม</u>	อภิปรายกลุ่มสรุปปัญหา
<u>เวลา</u>	50 นาที
<u>วัตถุประสงค์</u>	

1. เพื่อให้นักศึกษาร่วมกันอภิปรายผลที่ได้จาก การให้ข้อสนเทศ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง ในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วย
2. เพื่อให้นักศึกษาร่วมกันสรุป วิธีการและแนวทาง ในการสร้างความเชื่อมั่นในตนเองในการ ปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วย
3. เพื่อยุติการให้ข้อสนเทศ

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยให้นักศึกษาร่วมกันอภิปราย และสรุปถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม การ ให้ข้อสนเทศ ที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วย
 2. ผู้วิจัยสรุปถึงประโยชน์ของการให้ข้อสนเทศ
 3. ผู้วิจัยสอบถามความรู้สึกของนักศึกษาหลังการได้รับข้อสนเทศ
 4. ผู้วิจัยกล่าวขอบคุณนักศึกษาและกล่าวปิดการทดลอง
-

ภาคผนวก ข

ตารางที่ 5 แสดงคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วยของนักศึกษา
ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ กลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง

คนที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ผลต่าง	ผลต่างยกกำลังสอง
1.	28	49	21	441
2.	28	52	24	576
3.	26	52	26	676
4.	25	51	26	676
5.	26	49	23	529
6.	27	53	27	729
7.	27	50	24	576
8.	25	45	20	400
9.	26	53	27	729
10.	26	50	24	576
11.	28	46	18	324
12.	28	46	18	324
13.	25	42	17	289
14.	29	53	24	576
15.	26	35	9	81
รวม			328	7502

ตารางที่ 6 แสดงคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองในการปฏิบัติงานพยาบาลบนหอผู้ป่วยของนักศึกษา
ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ กลุ่มควบคุมที่ได้รับการให้ข้อเสนอแนะ

คนที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ผลต่าง	ผลต่างยกกำลังสอง
1.	25	38	13	169
2.	26	40	14	196
3.	27	35	8	64
4.	27	39	12	144
5.	25	38	13	169
6.	26	39	13	169
7.	27	37	10	100
8.	27	37	10	100
9.	25	37	12	144
10.	26	38	12	144
11.	27	39	12	144
12.	28	38	10	100
13.	27	36	9	81
14.	27	34	7	49
15.	24	31	7	49
รวม			162	1822

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	พันตำรวจโทหญิง กัลยา เตชะเสถียร
เกิดวันที่	2 กรกฎาคม 2497
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	89/304 หมู่บ้านโชคชัยคลองจั่น ซ. โอพาร์ 2 ถนนนวมินทร์ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ 10240
สถานที่ทำงาน	วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ สำนักงานแพทย์ใหญ่ สำนักงานตำรวจ แห่งชาติ
พ.ศ. 2516	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอุดรพิทยานุกูล จังหวัดอุดรธานี
พ.ศ. 2521	ประกาศนียบัตรพยาบาลผดุงครรภ์และอนามัย โรงเรียนพยาบาล ผดุงครรภ์และอนามัย กรมตำรวจ
พ.ศ. 2530	การศึกษามัธยมศึกษา (วิชาเอกสุขศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2546	การศึกษามหาบัณฑิต (วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	พันตำรวจโทหญิง กัลยา เตชะเสถียร
วันเดือนปีเกิด	2 กรกฎาคม 2497
สถานที่เกิด	จังหวัดอุดรธานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	89/304 ซ.โอฬาร 2 ถนนนวมินทร์ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10240
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	อาจารย์ สบ 3 ภาควิชาการพยาบาลศัลยศาสตร์กระดูกและอุบัติเหตุ วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ สำนักงานแพทย์ใหญ่
สถานที่ทำงาน	ภาควิชาการพยาบาลศัลยศาสตร์กระดูกและอุบัติเหตุ วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ สำนักงานแพทย์ใหญ่ 492/1 ถนนพระราม 1 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10330
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2516	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอุดรพิทยานุกูล จังหวัดอุดรธานี
พ.ศ. 2521	ประกาศนียบัตรพยาบาลผดุงครรภ์และอนามัย โรงเรียนพยาบาลผดุงครรภ์และอนามัย กรมตำรวจ
พ.ศ. 2530	การศึกษามัธยมศึกษา (วิชาเอกสุขศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2546	การศึกษามหาบัณฑิต (วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร